

NOVI TEHNIKI

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

DALEČ DO ZNANOSTI

To je ugotovitev, ki jo lahko zavestno zapišemo na osnovi podatkov o stanju in razvoju raziskovalne dejavnosti v celjski občini. Kratek pregled tega stanja je pripravil oddelek za gospodarstvo in družbene službe pri skupščini občine Celje. V teh dneh so se začele namreč razprave o težah o idejnopolitičnih vprašanjih znanosti v samoupravni socialistični družbi. Teze so pripravljene za plenum CK ZKS, danes popoldne pa bo v Celju ena takih razprav na pobudo medobčinskega sveta ZKS Celje.

Zakaj moramo z večjo pozornostjo spremljati razvoj raziskovalne dejavnosti na celjskem območju?

Ze samo podatek, da sta na celotnem celjskem območju samo dve raziskovalni instituciji registrirani v razvidu raziskovalnih zavodov in raziskovalnih enot pri sekretariatu za prosveto in kulturo, iz Celja pa niti ena, preteje pove, Pregled razvojnih služb, sektorjev in raziskovalnih prizadevanj v večjih celjskih delovnih organizacijah (Zavod za napredek gospodarstva, Zelezarne Store, Cinkarna, EMO, Libela, Klima, Aero, EtoI, Toper, Savinja, Zlatarna, Vodna skupnost Nitro, Kovinotehna in Merx) pa kaže, da čakajo gospodarstvo na področju raziskovalne dejavnosti še mnoge naloge. Res je, da imajo ponekod v načrtu razširitve razvojnih oddelkov, da snujejo raziskovalno dejavnost in da tudi podarjajo potrebnost in pomembnost organizirane in

načrtnega znanstveno raziskovalnega in razvojnega dela. Vendar pa obenem ugotavljajo težave s kadri, s stimuliranjem in nagrajevanjem raziskovalcev, z organizacijo takih služb itd.

Na področju razvojnega in raziskovalnega dela je v celjski občini zaposlenih 158 ljudi. Od tega 3 magistri, 54 jih ima visokošolsko izobrazbo, 16 višjo, 80 srednjo, 15 pa je visokokvalificiranih delavcev.

Pri kadrovskem sestavu razvojnih služb pa moramo dodati, da med njimi ni niti enega ekonomskega strokovnjaka. Kaj to pove? Razvojno in raziskovalno delo v delovnih organizacijah je usmerjeno predvsem k tehnološkim in proizvodnim izboljšavam. Raziskav na ekonomskem področju (tržišče!) pa ni. Ali pa so bolj naključne.

Ze samo zaradi tega bežnega pregleda o stanju raziskovalne dejavnosti v celjski občini, druge bistvenih sprememb najbrž ne bi zaznali, bi se morala današnja razprava o znanosti na seji medobčinskega sveta ZKS Celje lotiti poleg tez tudi še nekaj drugega. Tega, kako na celjskem območju spodbuditi večja prizadevanja združene ga dela na področju razvojnega in raziskovalnega dela in kako bolj povezati kadre — raziskovalce na območju.

Združeno delo, znanost in politika se morajo konkretno zavzeti za vse večjo vlogo raziskovalnega dela v proizvodnji in v našem življenju.

J. VOLFAND

O SOCIALNI STRUKTURI

Danes popoldne se bo v Narodnem domu v Celju sestala na razširjeni seji medobčinski svet ZKS Celje. Pripravil bo o informaciji, ki so jo o predlogu srednjeročnega pro-

grama regionalnega razvoja srednjega in višjega šolstva pripravili člani delovne skupine sveta osmih občin. Nato bo ocenil socialni sestav ZK v občinah celjskega območja.

OBISK MITJE RIBIČIČA

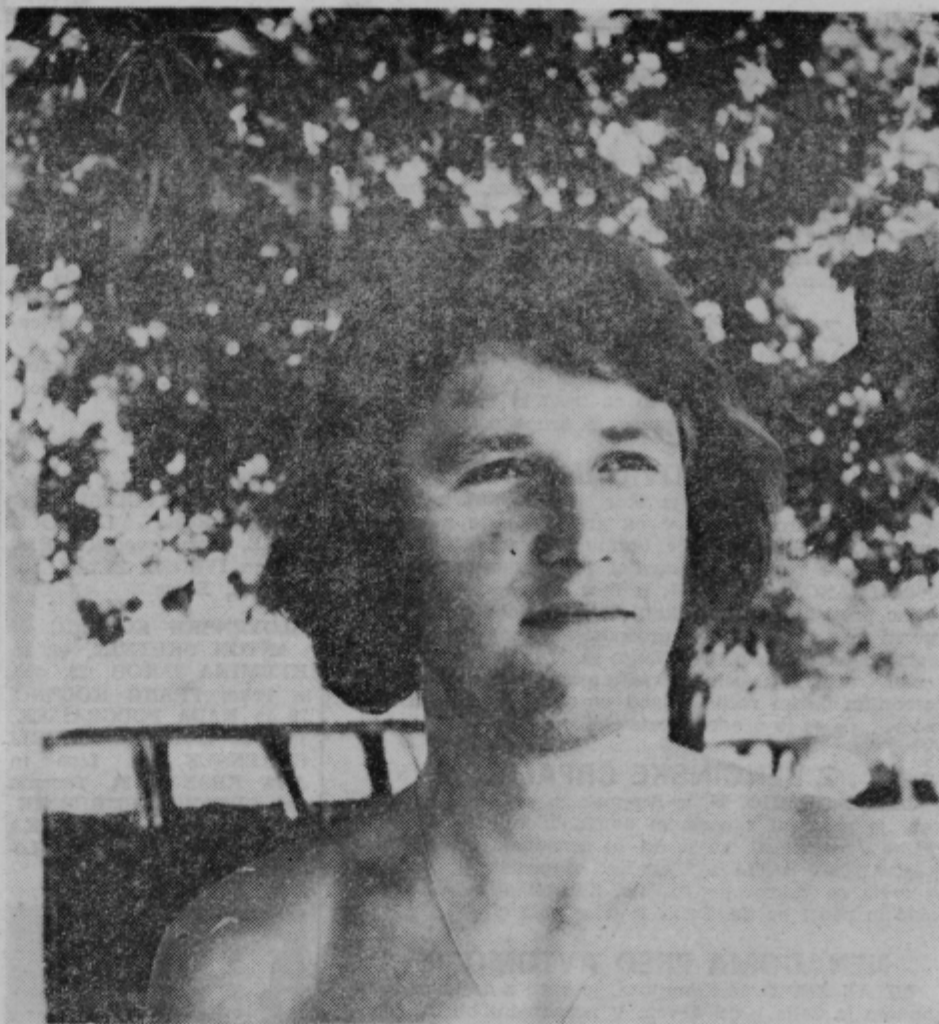
Na povabilo občinskega komiteja ZK v Slovenskih Konjicah je predvčerajšnjim tja dopotoval član predsedstva ZK Jugoslavije Mitja Ribičič. V spremstvu konjskih družbeno političnih delavcev si je ogledal industrijske obrate v tovarni Konus, kjer se je tudi razgovarjal s samoupravnimi organi tega podjetja. Ti so ga seznanili s finančnimi in kadrovskimi problemi v tovarni, kjer so med drugim povedali, da zapirajo nekatera tržišča zaradi nelikvidnosti. Tareje jih tudi zamrzne ne cene in visoka cena surovin na svetovnem tržišču.

Mitja Ribičič se je v nadaljevanju pogovora zanimal še o socialnem stanju tamkajšnjega delavca. Zanimalo ga je tudi, kako daleč so že z ustavnimi amandmaji, z njihovo uresničitvijo in je bil s pojasnilom zadovoljen. Na koncu je dejal, naj se zavedajo da žive v srednjem času, ki terja od nas vseh veliko odgovodovanja in pametnega premisleka.

Mitja Ribičič se je iz Konjic odpeljal v Zreče, kjer si je z zanimanjem ogledal Kovaško industrijo Zreče in tudi tu imel pogovor z vodilnimi in samoupravnimi organi. Seznanili so ga s paroIlo, ki jim je pomagala iz ne vzdržnega stanja pred leti — pomagaj si sam. Mitja Ribičič je bil navdušen nad njihovimi izdelki, ki so si že utrlj pot na svetovna tržišča. Kovaška industrija ima še velike načrte, ki jih bo realizirala v petih letih v tovarni in kraju samem. Težave imajo z delovno silo, ki jo morajo prositi, da bo ostala doma, iz drugih krajev pa privabiti strokovnjake, katerim morajo tudi nuditi vse najboljše.

V popoldanskem času je imel visoki gost predavanje za komuniste konjske občine. Govoril je o mednarodnih odnosih ter položaju Jugoslavije v svetu.

Z. S.

Vroči junijski dnevi so zvalili na celjski bazen tudi Dareta Černigoja, 21, iz Celja. Dare dela v popoldanskem času v CETIS-u, dopoldne pa si privoščil malo kopanja v bazenu. Tokrat, v torek, je bil prvič. Ni še skočil v vodo, bila je le premrzla. Dare pozdravlja nov kiosk tik ob kopališču, kjer točijo samo brezalkoholne pijače, ker meni, da je to prepotrebno. Pozdravlja tudi čudovito vodo, ki je čista in prijetno hladna in upa, da bo celo sezono tako. Meni le, da bi v Celju moral biti še en bazen in pa, da bi bil tudi zimski bazen. Kadar je v Celju prevelika gneča, odide Dare v Rimske Toplice ali pa v Radeče. Zaenkrat tega še ni, ni pa rečeno, da ne bo že jutri.

Zdravstvo

TEMELJI TRDNI?

Problemi socialnega razkovanja so med drugim razkrili tudi rak rano naše družbe — neizenačeno zdravstveno zavarovanje delavcev in kmetov. Dolga leta sino jo prikrivali, zdaj pa se je pokazala politična, ekonomska in zdravstvena nuja, da se zaceli.

V vseh dosedanjih razpravah, ki so bila v preteklem mesecu na našem območju v zvezi z zdravstvenim varstvom kmetov in delavcev, ni bilo v nobeni občini dileme o združitvi. Z odprtimi rokami so pozdravljali ta korak v Konjicah, Zalcu, Laškem Sentjurju. Povsod so bili za to, da se kmetom priznajo v zdravstvenem varstvu enake pravice kot delavcem. Često krat se je res pojavila skrb, kako bomo izpeljali ta ekonomski ukrep, ki ni majhen, a je spričo pomembnosti dejanja stopila v pozabo. Skrb pa ni ostala osamljena. Pri-

kralda se je še ena, pri kateri bodo zavarovanci, če ne bo odstranjena, začutili najbolj negativne posledice. Ali bo zdravstvo zmoglo povečano dejavnost ali ne? Bo kos dodatni obremenitvi? Posledice dvomov, ki se pojavljajo, bodo najbolj občutili tako delavci in kmetje, torej tudi tisti, ki so s kmetom pripravljeno enakovredno seči v žep.

V dosedanjih razpravah je bilo zdravstvo vedno pripravljeno, da v nastali situaciji pomaga. Z racionalnostjo, boljšo organizacijo, večjo storilnostjo in požrtvovalnostjo. Ni pa nikoli pozabilo pristaviti, da se mora pri tem okrepiti splošna ambulantna služba in specialistična. To pa bo terjalo dodatne materialne stroške. In kadre. Morda je prav pomanjkanje zdravstvenih delavcev še najbolj zaskrbljujoče. Na našem območju pa je ta problem še posebno pereč, ker že danes

trpe zavarovanci gnečo po čakalnicah in dolgo čakanje za sprejem pri specialistu. Stevilo bolnikov se bo ob združitvi povečalo, res, da minimalno, ker kmet ni tiste vrste bolnik, da bo vsak dan stal pri zdravniku (poišče ga le v največji nuji), pa vendar. Pomankanje kadrov, ki ga bodo zadovoljile le dobro organizirane medicinske soIe, predstavljajo v zdravstveni službi našega območja največji problem. Zato ostaja vprašanje ob združitvi zdravstvenega varstva kmetov in delavcev odprto in prikrto, zato ga s strahom postavljamo na stranski tir. Razmislimo, kaj bomo naredili za rešitev tega vprašanja in skušajmo zapreko odstraniti že zdaj, da nam ne bo pokazal zobe tedaj, ko ne bomo na njo pripravljeni. Bojazen, da si ne bomo ozkega grla zdravstva še bolj zadržnili, ostaja.

ZDENKA STOPAR

T

STOP — pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

T

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Spet je pred vami tednik na štirindvajsetih straneh — z gradno križanko Tehnocomercatorja, z veliko reportažo o nedavnem obisku srbskih gostov na celjskem območju, skratka, z mnogo zanimivega branja. Prepričajte se!

Vaš časnik bo v poletnih mesecih nekoliko spremenjen. »Lažje bo. Nekatere rubrike bomo opustili in jih nadomestili z novimi. Danes končujemo intervjuje s predsedniki delavskih svetov. K vprašanju samoupravljanja in uveljavljanja ustavnih dopolnil pa se bomo še vrnili — pogovarjali se bomo z delavci o njihovem položaju, o samoupravljanju, o odnosih, o osebnih dohodkih in o vsem drugem, kar vas bo zanimalo.

Danes ne pozabite prebrati odgovorov na naša javna vprašanja. Odgovore sta poslala Milan Vujičić, komandant celjske garnizije in Bojan Stih, upravnik SLG Celje. Prispevek Alojza Pavliča pa preberite prihodnjije.

Ne pozabite na Vašo zgodbo za vroče poletje — Skrivnostni tujec. Ste zadovoljni z njo?

VAS UREDNIK

prometne nesreče

ZALETEL SE JE V AVTOMOBIL

IVAN POLICNIK, 48, iz Gornjega grada, je vozil z osebnim avtomobilom iz Sentruperta proti Mozirju. V vasi Parizlje je nenadoma pripeljal s stranske na prednostno cesto kolesar ALOJZ NAJVIRT, 48, s Polzele, in se z letel v avtomobil. Pri padcu se je teže telesno poškodoval.

Z BANKINE NA TRAVNIK

LADISLAV ZIMSEK, 32, iz Pečovnika, je vozil z mopedom iz Celja proti Zagradu. Zapeljal je z asfalta na levo neutrjeno bankino in od tu na travnik, kjer je padel. Dobil je lažji pretres možganov in druge poškodbe.

ZAMAN JE DVIGAL ROKO

RUDI ZIDANSKI, 17, iz Štor, je v soboto popoldne stopil kot dežurni premikač na križišče ceste z železniškim industrijskim tirom v obratu Železarnice Store. Z dvigom desne roke je zaustavil vozniška osebnega avtomobila FRANCA CAUSA, 41, iz Štor, ki je vozil iz smeri Svetine proti železniški postaji. Čauš je hotel opozoriti Zidanskega obvoziti in s tem izsiljeval prednost lokomotivi, ki je prihajala po železniškem tiru. Nanjo ga je hotel opozoriti Zidanski. Čauš ni uspelo obvoziti premikača. Zadel ga je s prednjim delom vozila in zbil po cesti. V bolnišnici so ugotovili, da se je mladenič teže poškodoval.

Z BENCINSKE ČRPALKE

JAKOB GRADIČ, 59, iz Stremškega pri Rimskih Toplicah, je pripeljal z osebnim avtomobilom do bencinske črpalke v Sempetru, ko je od tu nenadoma privozil mopedist ANTON SATLER, 21, iz Kal. Mopedista je sila trčena vrgla na pokrov avtomobila. Zdrobil je vetrobransko steklo in padel na tla. Dobil je lažje poškodbe.

NENADOMA PRED AVTOMOBIL

MILAN ZEPIC, iz Kamnjeka, je vozil z osebnim avtomobilom iz Celja proti Levcu. V neposredni bližini železniškega prehoda v Medtogu je nenadoma priteknel na cestišče pešec IVAN VREČAR. Zepič se močno zaviral, vendar nesreče ni uspel preprečiti. Zadel je Vrečarja, katerega je vrglo na železniški tir. Vrečar je bil hudo poškodovan.

OBA PO SREDINI CESTE

BORIS KORUN, iz Trnave, je vozil z osebnim avtomobilom iz Sentruperta proti Orli vasi po sredini ceste, njemu nasproti pa je pripeljal prav tako po sredini vozniška mopedist MILIVOJ JARNOVIČ, iz Sočanja. Trčila sta na ovinku. Jarnovič je dobil lažje poškodbe.

V JAREK IN NA STREHO

JANEZ JAZBINSEK, 21, iz Rifnika, je vozil z osebnim avtomobilom iz Celja proti Šentjurju s približno 80 kilometri na uro. V Vrbnem ga je v dvojnem ovinku zaneslo na levo stran v jarek. Avtomobil je udaril ob propust, se odbil na travnik in obstal na strehi. Voznika je med tem vrglo iz vozila, tako da je ostal nepoškodovan. Avtomobil je bil popolnoma uničen, saj je škoda za 20.000 dinarjev.

PREČKANJE

MARIJA KRANJC, iz Anđraža nad Polzelo, je nenadoma prečkala Celjsko cesto v Velenju sedem metrov stran od prehoda za pešce. V tem trenutku je pripeljal z osebnim avtomobilom ALOJZ SAJE iz Velenja, ki se je umakal na levo, vendar nesreče ni mogel preprečiti. Kranjčeva se je pri trčenju laže poškodovala.

V ZAPRTO SMER

VALENTIN VOŠNJAK, 59, iz Drešnje vasi, je pripeljal z osebnim avtomobilom po Pokopališki ulici na Marijeborsko cesto, ker je imel odprto smer. Promet na križišču je urejal mlilčnik. Iz Vojnika je pripeljal mopedist JOZE ROŠER, 47, s Klanca pri Dobrni, in zapeljal v zaprto smer. Trčil je v zadnji blatnik avtomobila in padel. V bolnišnici so ugotovili, da si je zlomil levo ključnico.

TESNO PREHITEVANJE

KRISTA KORUN, iz Velenja, je hodila po skrajni desni strani Prešernove ceste v Velenju, ko je za njo pripeljal s tovornim avtomobilom SLAVKO BOVHA, 38, iz Sela pri Podčetrtku, in jo med tesnim prehitevanjem zbil po cesti. Korunovo so zaradi težjih poškodb odpeljali v bolnišnico.

IZSILJEVAL JE PREDNOST KOLESARJU

AVGUST BUH, 57, iz Trnovelj, je vozil skozi križišče Ceste v Trnovlje in Stefanove ulice v Celju in to naravnost. Za njim je pripeljal z osebnim avtomobilom DUŠAN KLADNIK, 21, iz Celja, ki je v križišču hotel zaviti na desno. Pri tem je izsiljeval prednost kolesarju. Buh se je teže poškodoval.

GIMNAZIJA CELJE

razpisuje

VPIS UČENCEV v 1. razred za šolsko leto 1972/73

V 1. razred bo sprejetih 230 učencev, ki so uspešno dokončali osnovno šolo in niso starejši od 18 let.

Prednost za sprejem imajo kandidati z boljšim učnim uspehom.

Kandidati naj pošljejo na gimnazijo Celje v roku od 20. do 30. junija 1972:

1. prijavo (obr. 1,20 DZS) kolkovano z 1.— din
2. originalno spričevalo o uspešno dokončani osnovni šoli.

V prijavi navedite, katerega od tujih jezikov (francoski, ruski, nemški) bi se želeli učiti kot drugi tuj jezik.

Spisek sprejetih kandidatov bo objavljen na oglasni deski gimnazije od 1. julija 1972 dalje.

CELJE

DRAGO KUMER in ZDENKA JERAM, oba iz Celja ter JANKO GRABAR, Smarjeta in PAVLA ZUCKO, Košnica. GORNJI GRAD
ZDENKO ROP, 26, šofer, ANA JANZOVIČ, 24 normirka, Zlaber.

LASKO

IVAN ZANDAR, delavec, Laško in ANA VODISEK, delavka, Reka; LEOPOLD MRAZ, žerjavovodja, Osredok in IVANKA ZELIČ, poljedelka, Breze.

SLOVENSKE KONJICE

ANTON SKUTNIK, 44, in HERMINA JAKOB, 29, oba iz Pake; FRANC KOLENC, 22 in NADA PODGRAJSEK, 19, oba iz Križevca; JURIJ GORENšek, 34, Lipa in ANA KRANJC, 34, Tepanje ter SREČKO HRIBERNIK, 22, Draža vas in ZDENKA CVAHTE, 18, Jernej pri Ločah.

CELJE

34 dečkov in 31 deklic

LASKO

2 dečka in 1 deklica

SLOVENSKE KONJICE

1 deček in 2 deklici

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in 2 deklici

CELJE

FEDOR GRADISNIK, 82, Celje; ALBERT HLADIN, 58, Celje; MARIJA MARKOVIČ, 74, Celje; IVAN BLAZINSEK, 36, Vojnik; JOZEFA POZNAJELSEK, 77, Sešče; KAREL KOVAČ, 82, Pečovnik; ALOJZIJA REBERNIK, 76, Osenca; MARIJA KRAMAR, 74, Landek; MAR-

JETA BOZAK, 79, Celje; BLAZ DOBNIK, 82, Novo Celje; KARL VENGUST, 73, Celje; MARIJA OSET, 70, Sentjur; JANEZ KOCJANC, 76, Preloge; ALOJZ RECKO, 62, Javorje in EDVARD VO-
DUSEK, 32, Celje.

LASKO

ANA PERTINAC, 70, kmetovalka, Breze; JOZE NEMEC, 34, ključavničar, Rečica; ALOJZ KRANJC, 68, soc. podpiranec, Tovsto. SLOVENSKE KONJICE
MIROSLAV JERANKO, 61, Slov. Konjice.

SENTJUR PRI CELJU

ANA VENGUST, 71, kmetovalka, Razbor; KRISTINA REGORSEK, 88, soc. podpiranka Növa vas.

SMARJE PRI JELSAH

IVAN STRUKELJ, 67, Lamberg; ELIZABETA PIRŠ, roj. Kranjčan, 69, Brecljevo; CIRIL GNUS, 68, Vrenska gorca in JAKOB SENEČIČ, 70, Tržišče

ZALEC

JOZEFA MILHER, 74, kmetovalka, Sp. Gorče; ANTON JOST, 62, inv. upokojenec, Ložnica; MARIJA PODBEVSEK, 39, poljedelka, Podvrh; FERDINAND JURGENC, 56, delavec, Ložnica; FRANCISKA GOLČAR, 82, preužitkarica, Zg. Roje; JOZEFA SLOKAN, 82, upokojenka, Dobriša vas in IVAN FERLINC, 77, upokojenec, Miklavž pri Taboru.

KINO UNION:

15. junija še francoski barvni film »Noro srce«
od 16. do 20. junija ameriški barvni film »Na poti za Shiloh«
od 21. junija dalje nemški barvni film »Pekel v Manitobi«

KINO METROPOL:

do 18. junija italijansko-francoski barvni film »Rdeči krog«
od 19. do 21. junija ameriški film »Prometna zmeda«

DOM IN LETNI KINO:

15. junija še italijanski barvni film »Osamljenec iz Nevade«
od 16. do 18. junija ameriški barvni film »Morilec na konju«
od 19. do 20. junija ame-

riški barvni film »Knez bojevnik«
od 21. junija dalje mehiški barvni film »Velika vstaja«

SLG

Petek, 16. junija ob 20.00. uri Aishil: »Uklenjeni Prometej in Beckett, čakajoč na Godotta — 1. dejanje, gostovanje skupine študentov AGRFTV iz Ljubljane. Predprodaja vstopnic dve uri pred pričetkom; rezervacije pot telefonu 29-60 in 29-64.

Sobota, 17. junija ob 10.00. uri Calderon: »Zivljenje je sena« za 2 šolski abonma in izven; ob 17.00. uri »Zivljenje je sena« za abonma gledališki amaterji in izven

Nedelja, 18. junija ob 19.30. uri Lawrence: »Snaha« — gostovanje v Sempetru v Savinjski dolini

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 17. junija je dežurna lekarna Center, Vodnikova 1, od sobote, od 12. ure dalje pa Nova lekarna, Tomšičev trg 11.

S CELJSKE TRŽNICE

Poleg zelenjave, ki jo je bilo tako kot vsak teden, tudi v preteklem tednu dovolj, je vredno omeniti sadje, ki ga je bilo za spoznanje več

kot prejšnji teden. Lahko smo že izbirali med češnjami, jagodami, breskvami in borovnicami. Vse sadje je bilo astronomsko visoko po cenah, a bilo je lepo in so ga ljudje kljub temu veliko pokupili. Češnje so prodajali po 15 dinarjev, jagode od 12 do 20, breskve pa 8 do 10, višnje po 10 in borovnice po 15.

Solato smo prejšnji teden lahko kupovali po 4 ali 8 dinarjev, paradiznik po 15, kumare po 10, špinačo po 10 do 15, grah po 5, čebulo po 5, česnja pa skoraj ni bilo. Izjema je bila ena prodajalka, ki je glavico novega česna prodajala po 2 dinarja. In ga ni prodala. Ljudje so hodili mimo nje.

Cena jajčk na celjski tržnici je že nekaj mesecev enaka. Giblje se od 60 do 75 par in jajčk je dovolj.

KOPALNI BAZENI

Odprti so: Celje, Rimske Toplice, Laško, Dobrna, Velenje.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE »VEGRAD« VELENJE

razpisuje
prosti delovni mesti:

1. STENODAKTILOGRAFKO
2. KNJIGOVODJO

POGOJI:

pod 1.: ustrezna kvalifikacija in večletne izkušnje. Nastop dela 1.7.1972;

pod 2.: srednja ekonomska šola, z najmanj 2 leti delovnih izkušenj v knjigovodstvu ozir. finančni službi; znanje nemškega jezika.

Delovno mesto je na našem gradbenem sektorju v ZRN.

Vse potrebne informacije o zaslužku in bivanju v ZRN lahko dobite v kadrovske službi podjetja oziroma na telefon 85-040.

Prošnje z opisom dosedanjih zaposlitev in dokazila o strokovnosti, sprejme SGP Vegrad Velenje, odbor za kadrovske in splošne zadeve.

SGP VEGRAD Velenje

Mitja (10) Umnik

V današnjem sestavku bomo spregovorili nekaj več o šolanju na gimnazijah in pedagoških gimnazijah. Prav za šolanje na teh srednjih šolah je med starši in med mladino dosti zmotnih mnenj in včasih zlasti zelo »prakticističnih«
gledanj.

Vemo, da je najprimernejša pot in priprava za študij na univerzi in visokih šolah prav gimnazija. Prav tako vemo in priznavamo, da je s pomenom, cilji in vsebino gimnazijskega šolanja mladina premo seznanjena. O tem nam govori tudi dokaj neustrezna (vsaj v bližnji preteklosti) struktura dijakov na gimnazijah. Ta struktura nam namreč pove, da se na gimnazijo ne vpisujejo najspodobnejši učenci, ampak tudi povsem opredeljeno sposobni in to dostikrat, žal, večina. Posledice takšnega vpisovanja so kaj kanalu lahko vidne — mnogo dijakov odpade, se »osuje«
že v sami gimnaziji, dosti pa jih omaga na pol poti pri kasnejšem visokooljskem študiju. Vedeti moramo, da je gimnazija prvenstveno šola, ki usposablja za nadaljnji študij. Jasno je, da gim-

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

nazijsko šolanje ne daje po zaključku tudi zaključne izobrazbe, na osnovni kate-
goriji se na gimnazijski absolvent lahko zaposli. Kljub temu, da bi se absolventi gimnazij sicer lahko zaposlili na mnogih delovnih mestih — in to dokaj ustrezno, vendar kaže praksa, da so bolj iskani n.p. absolventi nekaterih drugih srednjih šol (srednja ekonomska ali administrativna šola). Res je tudi, da se na gimnazijo vpisuje zelo veliko deklet. Velik del fantov se namreč usmerja na šolanje v tehniških srednjih šolah, čeprav nameravajo kasneje študirati na univerzi oziroma visokih šolah. Zelo je še razširjeno mnenje, da tehniške šole bolj pripravijo svoje dijake n.p. za študij tehnike. Vse tehniške fakultete pa ugotovljajo, da so pri njih najuspešnejši študenti bivši absolventi gimnazij. Drugače je pri študiju na višjih tehniških šolah, kjer pa so absolventi tehniških srednjih šol večinom uspešnejši od gimnazijcev. Razlika je v tem, da višje tehniške šole usposabljuje strokovnjake — praktike, univerza pa naj bi usposabljala

strokovnjake — raziskovalce. Prav tako ugotovljamo, da je na gimnazijah vpisanih premo nadpovprečno nadarjenih otrok iz družin z nižjim socialnim položajem (delavci, kmetje ipd.) Vzrok za to je prav gotovo v težnjah mladine, še bolj pa teh staršev, da se odločijo za takšne šole, ki »spravijo«
učee čimprej do kruha. Škoda končno niti ni tako velika, kadar gre za »biti ali ne biti«
med gimnazijo ali tehniško srednjo šolo. Dostikrat pa starši pri svojem otroku, ki je sicer zelo sposoben za srednjo šolo odločijo tako, da se končno vpiše samo na poklicno šolo. Pri tem seveda ne mislim v določenem smislu »degradirati«
poklicnih šol — v mislih imam samo najracionalnejši izkoristek umskih sposobnosti. Menim, da tudi učitelji na osnovnih šolah premo vzpodbujajo nadpovprečno sposobne učence za šolanje na gimnazijah ali pedagoških gimnazijah. Včasih zaradi čisto svojih lastnih grenkih izkušenj in morda obžalovanja, da so se oni sami odločili za poklic, ki še ni

povsod in vedno ustrezno družbeno priznan (če hočete: tudi plačan!). Pri tem mora odigrati najpomembnejšo vlogo prav pametna štipendijska politika, ki naj vsem sposobnim omogoči takšno šolanje, da bodo njihove sposobnosti prišle najbolj do izraza. Za zadnji dve leti lahko trdimo, da se je tudi na tem področju veliko premaknilo na bolje — danes poznamo vrsto institucij in skladov, ki prvenstveno skrbijo za štipendiranje prav gimnazijske mladine. Naj za zaključek posredujem še nekaj pri nas znanih ugotovitev strokovnih služb: v gimnaziji bodo večinoma uspevali učenci, ki so zaključili osnovno šolo z odličnim ali prav dobrim uspehom (pri tem naj takoj opozorim na zelo različno izobrazbeno raven, raven znanja učencev iz različnih razvitih osnovnih šol). Pomembno je, da učenec niso delali težav predmeti kot matematika, slovenščina, tuj jezik. Potrebno je veliko veselje do branja in učenja ter utrjene delovne navade z velikim interesom za študijsko delo.

Intervju z Janezom Zahrastnikom

V BITKO PROTI SLABOSTIM

● USKLAJENO DOGOVARJANJE V REGIJI JE IMPERATIV NAPREDKA ● POMISLEKI O OGROZENI MONOLITNOSTI POSLOVNE POLITIKE SO NEOSNOVANI ● IMAMO OBJEKTIVNE MOŽNOSTI, DA SPREMENIMO NEGATIVNO RAZVOJNO BILANCO ● Z LASTNO ŠOLSKO BAZO LAHKO V VELIKI MERI REŠIMO KADROVSKI MANJKO.

Prav gotovo je obstoj mnogih skupnih problemov in identičnih interesov v celjski regiji povzročil, da so se v sorazmerno zelo kratkem časovnem obdobju, odkar deluje svet osmih občin, že pokazali prvi, čeprav šele skromni rezultati. Povezovanje v regiji je doživelo pomembno etapo tudi s tem, da so se doslej tudi že vse (razen SZDL) družbeno politične organizacije povezale na medobčinskem nivoju. Vse to prav gotovo omogoča, da se hitreje pristopa k reševanju skupnih problemov, da se precizneje zazna vzroke za določene težave in da se skupno načrta pota in načine za njihovo reševanje.

Dejstvo je, da naše gospodarstvo (enako pa seveda tudi druga področja) terja tesnega povezovanja in skupnega nastopanja v okviru Slovenije. Brez tega ni uspehov. O tem smo prepričani vsi. Da bi zvedeli kaj več o dosežkih in problemih medobčinskega sodelovanja, smo za širši intervju naprosili JANEZA ZAHRASTNIKA, sekretarja Medobčinskega komiteja Zveze komunistov Celje.

SPREMENJENA VLOGA ZK

NOVI TEDNIK: Ugotovite kažejo, da se je aktivnost organizacij Zveze komunistov na našem okolju v zadnjem obdobju izredno povečala. Aktualni gospodarski in drugi problemi veliko angažirajo komuniste. Kakšna je vaša ocena delovanja in aktivnosti organizacij ZK oziroma njihovih članov, pri čemer izpostavite tista vprašanja, ki jim komunisti posvečajo največ pozornosti, seveda pa tudi tista, ki jim po vašem mnenju posvečajo premalo?

JANEZ ZAHRASTNIK: Po 21. seji Predsedstva ZKJ in po II. konferenci imamo resnično veliko aktivnost organizacij ZK na našem območju. Ne bi smeli trditi, da tudi pred tem nismo imeli razgibanega političnega življenja. Vendar ge to pot za nekatere nove kvalitete, ki se med drugim kažejo v naporih, za odkrivanje globljih vzrokov nakopičenih družbeno ekonomskih problemov, v odkritih spopadih s konkretnimi slabostmi in v dolgoročneje zastavljenih ciljih. V ospredju so po naši presoji v tem času predvsem naslednji problemi oziroma vprašanja:

● Prizadevanja za stabilizacijo gospodarskih tokov. To je sicer splošna ugotovitev. V mislih imamo nemajhne napore delovnih kolektivov in komunistov v njih, kako najti rešitve za številne probleme, od katerih so nelikvidnost, težave z obratnimi sredstvi in pomanjkane reprodukcijskega materiala med najbolj izrazitimi. Najbrž ni treba posebej omenjati, da ne urejena sistemska vprašanja, še posebej sedanji sistem cen, izredno otežujejo napore komunistov in delovnih kolektivov v njihovi stabilizacijski usmeritvi in v vsakodnevni poslovni politiki.

● Uresničevanje ustavnih dopolnil (21., 22. ustavnih amandma) je naslednji delovni kompleks, ki močno angažira komuniste. Čeprav bi ob tem morali povedati, da so razprave stekle predvsem v občinskih vodstvih družbeno političnih organizacij in manj v delovnih organizacijah. Dozdeva se, kot da se srečujejo z oklevanji, ki so zasnovana na vsemogočih pomislekih, o tem, kako lahko uresničevanje ustavnih dopolnil poruši sedajo monolitnost delovnih organizacij in ogrozi njihov nadaljni razvoj. Politična in še bolj strokovna bitka s temi predsodki še ni dobljena, čeprav menimo, da ne gre toliko za odpor kot za mnoge nejasnosti in nerazčiščena vprašanja okrog temeljnih organizacij združenega dela.

● Med vprašanji, ki so delovna pozornost komunistov, sodi tudi uresničevanje sklepov in dogovorov o socialnem razlikovanju. Vse občinske organizacije in mnoge skupščine občine so sprejeli

ustrezne akcijske programe. Komunisti v SZDL, v sindikatih, v ZMS so v svojih organizacijah spodbudili razprave o perečih problemih socialnega razlikovanja. Znani so tudi že mnogi doseženi rezultati: socialna politika v občinah je bistveno spremenjena, premik v štipendiranju je občuten, vidni so premiki na področju osnovnega šolstva, otroškega varstva, mnogokaj se je spremenilo v delitvi dohodka in OD znotraj delovnih organizacij.

V tem času je ZK dala pobudo za izenačitev zdravstvenega varstva delavcev in kmetov, kar je po naši oceni izredno pomembna ekonomska in socialna akcija, ki živo zadeva preko 45.000 kmečkih prebivalcev na našem območju. Če na jesenskem referen-

Sekretar Medobčinskega komiteja ZKS Celje JANEZ ZAHRASTNIK

dumu uspemo, bo to izreden prispevek k odpravljanju socialnih razlik na našem širšem območju.

Nimamo možnosti, da bi naštevati še druga področja dela, ki v tem času angažirajo komuniste. Omeniti pa moramo, da se družbeni položaj in vloga ZK bistveno spreminja. ZK je vse bolj čutili v našem življenju. Organizacije, vsaj mnoge, živijo partijsko življenje. Ni več vprašanj, kaj in kako naj delujemo. V ospredju je vse bolj vprašanje, v kolikšni meri in kako smo prisotni povsod tam, kjer se vsakodnevno bije boj za uresničevanje interesov delavskega razreda in delovnih ljudi.

POVEZOVANJE OSNOVA NAPREDKA

NOVI TEDNIK: Usklajevanje interesov in potreb na območju celjske regije je med drugim pogojilo tudi to, da smo v zadnjih letih pričela tesnejšega medsebojnega povezovanja. Poleg medobčinskega sveta ZK smo predčasno dobili tudi svet osmih občin, regijsko pa se organizirajo tudi sindikati ter mladina. Kako ocenjujete te tokove in pa je po vašem mnenju najvažnejše pri tem?

JANEZ - ZAHRASTNIK: Najvažnejša je spoznana nujnost, da se moramo ustrezno politično, samoupravno in ekonomsko povezovati, če želimo doseči hitrejši razvoj. Ali bolje rečeno, če hočemo preseči sedanji razkorak tako ekonomski, socialni, kakor tudi kadrovski, v odnosu do ostalih predelov Slovenije. Medsebojno povezovanje ob upoštevanju specifičnosti posameznih delov te regije in realnih razmer v njej je osnova temu. Poleg sveta osmih občin, medobčinskega sveta ZK, sindikatov in ZM je treba ustrezno povezati tudi občinsko organizacijo STDL.

USPEHI ŽE DOSLEJ

NOVI TEDNIK: Prav gotovo je čas, odkar deluje svet osmih občin, sorazmerno kratko obdobje, toda temu poskušajte podati oceno dosedanjega dela te institucije. Želimo vedeti, kakšne so izkušnje in v čem so že vidni prvi dosežki?

JANEZ ZAHRASTNIK: Oblikovanje sveta osmih občin kot samoupravnega organa, čeprav ta še ni popolno zaživel in se v njegovem delu kažejo mnoge težave, vendarle pomeni korak naprej pri organiziranem medobčinskem sodelovanju. Prve izkušnje so dobre, čeprav je čas za dajanje ocen prekratek... Izbor problemov in vprašanj, ki jih je v času od ustanovitve obravnaval svet osmih občin, v veliki meri dokazuje, koliko nam je bil takšen skupen povezovalni in usmerjevalni organ potreben.

Sedanje težave v delu tega sveta niso nepremostljive. Uspešno jih je mogoče reševati ob zavesti, da je usklajeno dogovarjanje v regijskem prostoru kljub izraziti heterogenosti v razvitosti, razpoložljivih proizvodnih sil, infrastrukture in socialne strukturne opremljenosti itd. nujna zahteva časa, čeprav ta, kratkoročno gledano, ni vedno očiten. Dolgoročno pa ima lahko za ta prostor in prebivalstvo na njem velike posledice. Predvsem od komunistov na vodilnih položajih, v skupščinah občin, pričakujemo, da bodo z vsjo odgovornostjo gradili in razvijali v okviru sveta osmih občin in ob njem takšne oblike dogovarjanja, ki bodo upoštevali dolgoročne interese regijskega prostora ter pripomogle k hitrejšemu družbeno in socialno ekonomskemu razvoju tega osrednjega dela Slovenije. Ta del ima objektivno možnost ob svoji osrednji prometni legi in obstoječih proizvodnih in demografskih faktorjih, da spremeni svojo negativno splošno razvojno bilanco v odnosu do ostalih predelov, pa tudi do Slovenije kot celote.

Od tu tudi naše spodbude (že pred dvema letoma) za izdelavo koncepta dolgoročne

negarazvoja tega prostora, ki je v tem času v zaključni fazi izdelave in pripravljen za širšo družbeno verifikacijo. Vemo, da razvojni koncept, sam po sebi še ničesar ne pomeni. Za njegovo uresničevanje so potrebni nosilci, kapital, znanje in politične sile, ki morajo ustvariti ustrezno družbeno klimo za uresničevanje razvojnega koncepta. Tako je medobčinski svet ZK opredelil svoj odnos do vprašanja tega območja in v tej smeri zastavil tudi vrsto nalog v svojem delovnem programu.

Podobno velja za koncept razvoja kozjanskega območja, ki ga pripravljata ZNG Celje in katerega družbeni in samoupravni nosilec mora postati svet kozjanskih občin.

NI RAZLOGOV ZA POMISLEKE

NOVI TEDNIK: Poleg gospodarstva, ki je trenutno v oživiljanju, kljub nekaterim zelo hudim problemom, ki so tu prisotni, obstoje na območju regije še mnoga druga odprta vprašanja, ki jih bo potrebno reševati in usklajevati preko medobčinskih institucij in tudi sveta osmih občin. Katerim vprašanjem bi bilo potrebno po vašem mnenju dati prednost in zakaj?

JANEZ ZAHRASTNIK: Med taka vprašanja moramo vsekakor šteti:

● učinkovitejše reševanje kadrovskega deficita. Znano je, da naše območje teži po oblikovanju nekaterih oddelkov višjih šol v Celju in Velenju in po razvitejši in bolj organizirani mreži srednjih šol. Posebna delovna skupina je že pripravila ustrezen program razvoja šolstva, ki ga je obravnaval tudi svet osmih občin. Uresničevanje tega koncepta pa je možno samo ob podpori celotnega območja. To še toliko bolj, ker vemo, da nekatere institucije v republiki niso naklonjene tem našim prizadevanjem. Za nas je najvažnejše, da spoznamo, da lahko v največji meri predvsem z lastno šolsko bazo izpolnimo sedanji kadrovski primanjkljaj, ki je za to območje karakterističen.

● Pomanjkanje kapitala že leta nazaj zavira gospodarsko rast naše regije. Poleg neustreznosti sedanje strukture gospodarstva je ob tem mnogo splošnejši, ki poskušajo dokazovati nemožnost in neperspektivnost gospodarskih subjektov na našem območju. Vsiljuje se nam misel, kot da se je ob Cinkarni odprla razprava o problematičnosti gospodarstva v regiji in še posebej v Celju. Vemo pa, da je problem Cinkarne rezultat pogovora gospodarjenja v barvni metalurgiji. Pri tem pa se pozablja, da imamo v Celju, v Velenju in drugod takšne gospodarske potencialne, ki dosegajo v slovenskem, jugoslovanskem in evropskem merilu zavidljive rezultate.

Potemtakem je torej treba ob potrebnih spremembah v strukturi gospodarstva spreminjati sedanjo neugodno, posplošeno in neupravičeno kritiko, ki ustvarja pomisleke v sposobnosti gospodarske strukture na našem območju. Tok kapitala je s tem pogojen.

● Slaba povezanost gospodarstva regije in premalo jasen položaj v strukturi projekcije gospodarstva republike (po srednjeročnem in dolgoročnem konceptu) lahko pripelje do mnogih težav v prihodnosti. To je povezano tudi s prej omenjenim vprašanjem sprememb v gospodarski strukturi. Ob upoštevanju načel odprtosti je nujno realno oceniti sedanji položaj gospodarstva na območju, predvideti vse elemente notranje organizacije in povezanosti, ker je le tako mo-

goča učinkovita vključitev v širši ekonomski prostor. To je ena od osnovnih nalog v tem času.

● Ze omenjen dolgoročni koncept razvoja našega območja mora postati družbeni dogovor vseh nosilcev družbeno ekonomskega in političnega življenja v regiji. Na njem in na konceptih dolgoročnega razvoja občin je treba zastaviti program bodoče strategije razvoja in položaja območja. Poleg znanja oziroma strokovnega dela pa je za to nujno potrebna ustreznost politična klima.

To so samo nekatera vprašanja, katerih rešitev morajo pospeševati poleg samoupravnega organiziranega gospodarstva tudi medobčinske institucije.

Razgovor je pripravil: BERNI STRMCNIK

NEGATIVNA IZBIRA

Pomen obveščeni in kvalitetnega obveščanja občanov je v vsakim dnevu večji. Vse analize o osnovah za večjo samoupravno dejavnost občanov in zaposlenih poudarjajo, da je izredno tesna povezanost med stopnjo obveščeniosti in človekovo dejavnostjo. Te resnice se zavedamo tudi v našem uredništvu in poskušamo delati (berni — obveščati) bralce kar najbolj objektivno in resnično. Zgodí se pa, seveda, da kakšen dogodek povzame mo na hitrico od najbolj prizadetih in taka informacija ni najcelovitejša. Tako se je nedavno zgodilo s poročanjem

s seje sveta za družbeni plan in finance pri celjski občinski skupščini glede dodatnega financiranja kulturne skupnosti.

Kaže, da je nekatere naša vest zelo prizadela, kar seveda nismo želeli. Zanimivo pa je, da je o tej drobnosti razpravljalo na eni izmed zadnjih sej celjske občinske skupščine tudi nekaj odbornikov. Prav je tako! In morda tudi ne bi bilo napačno, če bi celjska občinska skupščina enkrat celovito razpravljala o položaju, razvoju in vlogi regionalnih informativnih medijev, kot sta Novi tednik in Radio Celje.

Težko pa so razumljive tiste misli, ki so izražale trditev, da skupščina vendarle lahko zahteva primarno pisanje od časnika, ki ga finansira. Takšna teza je lahko dokaj hitro napačno razumljena. Če pa se je pojavila že ob eni sami skromni vesti, tolikanj bolj. Najlažje in najpreprosteje je ustvarjati odnos do informativnih medijev po metodi negativne izbire. Ali drugače povedano — iskati le napake in pomanjkljivosti v informiranju, ki ga opravljajo sredstva obveščanja.

Ce pa se informativni mediji v uredniški politiki pri poročanju o družbenih pojavih ravna po načelu negativne izbire, rečemo temu — črno-belo slikanje. In s takim informiranjem ne soglašamo. Kaj pa v tem primeru?

J. VOLFAND

POKAL JELOVICA

Preteklo nedeljo so se planinci celjskega planinskega društva udeležili tekmovanja za republiško orientacijsko ligo in tekmovanja za pokal JELOVICE. Tekmovalna proga je bila v okolici Valvazorjevega doma pod Stolom, postavljena pa je bila iz nočnega tekmovanja, ki je bilo v soboto zvečer, in dnevnega v nedeljo dopoldne.

Celjani so nastopali s tremi ekipami:

Celje I, II in III v članski konkurenci. Rezultati nočnega tekmovanja so bili dokaj uspešni, saj so ekipe zasedle prvo, peto in trinajsto mesto. V nedeljo dopoldan pa je bil vrstni red celjskih ekip takšen:

Celje III je zasedla odlično drugo mesto, Celje II — peto mesto, Celje I pa je odstopilo.

S tem tekmovanjem se je končal prvi del tekmovanja za republiško orientacijsko ligo, v jeseni pa bosta še dve tekmovanji, ki bosta odločili prve tri ekipe, ki se bodo lahko udeležile državnega tekmovanja.

DANIEL MAJČEN

Priporočamo nakup v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinj-ski stroji.

Sindikati in ustavna dopolnila

SINDIKAT ODLOČUJOČ SAMOUPRAVNI DEJAVNIK

Zadnje dni v lanskem letu sprejeto 31. ustavno dopolnilo ureja položaj sindikalne organizacije v slovenski družbi. Ustavno dopolnilo res ne prinaša ničesar presenetljivo novega, saj spremembe ustave niso nič drugega kot normativno usklajevanje nastalih in predvidenih sprememb v našem družbenem sistemu. V ustavnem dopolnilu so naloge, vloga, pravice in dolžnosti jasno zapisane. Novo pa je to, da so v besedilu zapisane tudi dolžnosti, ki jih do sindikata imajo zlasti samoupravne, predstavniške institucije in upravni organi. Z enim stavkom povedano — v naši družbi ne more biti nobenega bistvenega ukrepa, ki karkoli zadeva interese delovnih ljudi, njihov samoupravni, ekonomski položaj, da pred tem ni bil sočlen s stališči sindikata.

Razumljivo je, da nas toliko bolj zanima, kako se bo

31. ustavno dopolnilo odražalo v konkretni praksi, predvsem na ravni občin in organizacij združenega dela. Razprave, ki v tem času potekajo na ravni občinskih sindikalnih svetov in medobčinskih strokovnih odborov, dokazujejo, kako pomembna so ta vprašanja. Predvsem smo lahko veseli, da prilaganje 31. ustavnega dopolnila ni ostalo pri prepisovanju le-tega, marveč da bo položaj sindikata v statutih občinskih skupščin, zlasti pa delovnih organizacij mnogo bolj nadrobno zapisan, in sicer tako, da naloge in pravice sindikata ter da naloge in dolžnosti občinske skupščine ne bodo več stvar zavesti in dobre volje, marveč ena temeljnih, neizogibnih in tudi sankcioniranih dolžnosti.

Poenostavljeno povedano bo po uveljavitvi 31. ustavnega dopolnila v primeru spornega primera, ob zaost-

reni situaciji, v primerih nesporazumov in podobnih pojavov tudi takoj jasno, kje poiskati vzroke za nastali položaj in njegove nosilce. Če sklep, ki bo vzbudil nezadovoljstvo delovnih ljudi, bo mogoče le dvoje. Ali da sindikat ni opravil svoje dolžnosti in uveljavil svoje pravice posrednega ali neposrednega vpliva na odločitve, ali pa da predstavniški ali upravni organ tega ni upošteval in je sindikalna stališča, predloge in sklepe enostavno obšel.

Katera so tista bistvena vprašanja, ki jih v občini brez sindikalne organizacije ne bo mogoče razreševati? Težko jih je taksativno naštet, toda brez dvoma so to vprašanja delitve dohodka, razpolaganje s sredstvi družbene reprodukcije, družbeni dogovori, politika cen, ki vpliva na standard delavcev, politike splošne in osebne potrošnje, stanovanjske politike, planiranja, programiranje, vprašanja izobraževanja in izpopolnjevanja itd. Da je poseganje v samoupravne pravice temeljni interes, ob katerem je sindikat neizogibno udeležen, je povsem jasno.

Se bolj kot v občini, bo 31. ustavno dopolnilo moralo biti vkoreninjeno v samoupravnih aktih organizacij združenega dela. Delovna organizacija, bo poleg pravic in dolžnosti sindikata morala zagotoviti tudi vse potrebno za uspešno opravljanje in uresničevanje teh nalog, tako za njegove materialne potrebe, za zagotovitev pogojev in časovnega fonda za samoupravno in politično delovanje in za strokovno ter družbeno izobraževanje sindikalnih delavcev. Sindikalne organizacije v bodoče ne bodo le »vljudno vabljen« na seje in sestanke, kjer bodo sprejete bistvene odločitve, marveč bo sindikat moral imeti možnost, da se o vsem, o čemer naj bi bilo odločeno, temeljito seznaniti in da lahko uveljavi svoja stališča. Z 31. ustavnim dopolnilom je transmijska vloga sindikata dokončno prešla v zgodovino.

JURE KRASOVEC

ZAUPNICA ŽGANKU

Osemnajsta skupna seja članov obeh zborov skupščine občine Velenje, v torek, 13. junija, na kateri so predvsem razpravljali o negospodarskih investicijah in komunalnih problemih, je imela nenavaden zaključek. Zataknilo se je pri predlogih komisije za volitve in imenovanje. Zaradi reorganizacije občinske uprave so razpisali delovna mesta za načelnike štirih oddelkov: za gospodarstvo, za občno upravo in družbene službe, za narodno obrambo ter za finance.

Za večino delovnih mest je bilo več kandidatov, komisija pa je pripravila svoje predloge, tako tudi za mesto načelnika oddelka za občno upravo in družbene službe. Poleg dosedajših dveh načelnikov ločenih oddelkov Maksa Podliska in Martina Tovernika sta se prijavila še Edward Kranjc iz Celja ter Milan Šterban iz Velenja. Komisija je predlagala za načelnika Milana Šterbana. S tem predlogom so se strinjali tudi predstavniki občinskih družbeno političnih organizacij, medtem ko odborniki tega predloga niso osvojili. S stališčem odbornikov pa se ni strinjal predsednik skupščine Nestl Zgank, ki je na seji podal ostavko in zasedanje tudi zapustil.

Odborniki so zatem prekinili razpravo in odločanje o predlogih komisije za volitve in imenovanje, prizadel pa jih je tudi predsednikov odstop. Ko so govorili o tej odločitvi, so Nestl Zganku izrekli ponovno zaupnico.

Kot kaže, zadeva s tem ni končana. V Velenju bo te dni sestanek z zastopniki občinske skupščine in občinskih družbeno političnih organizacij, na katerem bodo razpravljali o Zgankovem odstopu in nekaterih drugih vprašanjih. Računajo, da bodo zadevo poravnali. Sicer pa je odločitev v Zgankovih rokah, medtem ko mu lahko pomeni ponovna zaupnica skupščine le veliko priznanje za delo. M. B.

Mladi govorijo

NISMO KAR ZA ŠALO!

Božidar Višner

Odpeljal sem jih v stran od zastav in hrusca, ob majhno livado ob potoku Bistrici, od koder smo lepo videli vse, kar se je tisti dan dogajalo v Kozjem. Trije mladi fantje, trije pionirji, trije gasilci. Kdo ve, koliko bodo še koristili, kadar bo zagorelo v bližini in se bodo, danes še pionirski, jutri že skoraj možje, spomnili svoje dolžnosti in skočili brez zadržkov — med plamene, svojemu bližnjemu v pomoč? Kdo ve? Prav gotovo pa se niso kar tako, za šalo, odločili za svoj korak, saj so vsi trije, čeprav res mladi, že več let v vrstah gasilske organizacije.

BOŽIDAR VIŠNER, 15 let, iz Slovenskih Konjic:

»V gasilski organizaciji sem

Stojan Smid

že tri leta. Vsak teden imamo dvakrat do trikrat vaje, pripravljamo se za tekmovanje, pri gasilcih pa sem zato, ker vem, da je to organizacija, ki lahko mnogo, mnogo pomaga ljudem. Mednje sem šel tudi zato, ker so bili tam že moji prijatelji, pa nisem hotel zaostajati za njimi.«

STOJAN SMID, 15 let, iz Slovenskih Konjic:

»Gasilec sem že pet let, mogoče največ tudi zato, ker je tudi moj oče v tej organizaciji že dolga leta. V začetku me je zanimalo, kako je kadar gori, danes pa bi raje pomagal tem ljudem, ki jim je ogenj vzel vse, kar so imeli lepega in na kar so bili navezani. Gasil še nisem, a upam, da bom lahko kdaj pomagal pri gašenju požara.

Stanko Rebrnak

Pri nas imamo dve desetletni vaje hodimo redno. Kozjem smo takorekoč eni zadnjih vaj preden gredo na tekmovanje v Kumrovcih.

STANKO REBRNAK, 15 let, iz Slovenskih Konjic:

»Dve leti sem pri gasilci kot drugi čevlar. Sem se prišel predvsem zaradi tega, ker je manjkalo pionirjev, so jih potrebovali, da bi organizirali dve desetletni požaru še nisem bil, videl sem ga že blizu Konjic. Vsi mi je med gasilci zaradi tega ker bom nekoč lahko pomagal ljudem. Tudi jaz se pripravljam za Kumrovcih, pa z mojimi prijatelji. Kozjem je bilo lepo, rad se prišel.«

NAČRT BODO URESNIČILI

Čeprav drugih problemov ni manjkalo, so bila v središču pozornosti osemnajste skupne seje članov obeh zborov skupščine občine Velenje, v torek, 13. junija, vendarle vprašanja negospodarskih investicij in komunalnih zadev v najširšem pomenu besede.

Tokrat so se odborniki srečali s poročili upravnih odborov nekaterih skladov za lansko leto in prav tako z njihovimi načrti nekaterih komunalnih delovnih organizacij za leto.

Skupščina je z veliko pozornostjo spremljala zlasti poročilo upravnega odbora sklada za negospodarske investicije, torej sklada, ki vodi dela, ki so jih sprejeli z uvedbo krajevnega samoprispevka. Kot drugi sofinancer, poleg ostalih, pa se na tem področju pojavljajo tudi delovne organizacije.

Četudi je preuranjeno go-

voriti o uresnitvi programa, je treba priznati, da so dela solidno zastavili, se z njimi pohitili in jih tako tudi povenčili. Tako je za leto in prihodnja leta ostalo po številu manj objektov, zato pa dosti večje finančne obveznosti. Prav tako kaže, da bodo zbrali več sredstev, kot so predvidevali, saj v občini stalno raste število zaposlenih, ki plačujejo samoprispevek, razen tega pa sorazmerno naraščajo tudi osebni dohodki. Hkrati s to ugotovitvijo pa je priznati, da so tudi stroški za posamezna dela večji kot so jih predvidevali. In tako ni naključje, da prihaja do prekoračevanj predvidenih postavk. Ne glede na to so tudi danes opozorili, da je treba sprejeti načrt uresničiti v celoti. To je tudi obveznost do volivcev, ki so se na referendumu pred leti odločili za uvedbo krajevnega samoprispevka. MB

Rdeči križ

SREČANJE KRVODAJALCEV

»Tudi današnjemu atomskemu človeku, polnemu dobrin ekonomsko tehnične revolucije, se občasno vrine vprašanje, kako je mogoče, da zdravstvena služba v letu 1972 še vedno prosí dobre ljudi, naj prostovoljno darujejo svojo kri za sodržavljane in to v času, ko praktično ni več nerešljivih tehničnih problemov in ko je človek že nekajkrat prestopil prag tujega planeta. Tudi medicinska znanost dosega rezultate, o katerih še pred leti nismo upali sanjati. In vendar dosega uspehe pod pogojem, če ima na razpolago dovolj sveže oziroma konservirane človeške krvi. In do danes strokovnjakom vsega sveta še ni uspelo najti človeški krvi enakovrednega nadomestila. Po vsem tem lahko presodite, kolikšna je vaša vrednost; tolikšna, da se ne more niti kupiti niti plačati niti prodati. Imate zavest, da se žrtvujete za tistega, ki trpi, ki umira...«

S temi besedami je nagovoril krvodajalce-odlikovance na petkovem srečanju v prostorih samopostrežne restavracije v Celju dr. Stane Petrovič, ki je v nadaljevanju ugotovil, da smo lahko na uspehe krvodajalske službe izredno ponosni, saj sodimo v sam svetovni vrh. Zalostna pa je ugotovitev, da je v vrstah krvodajalcev v glavnem tako imenovani mali človek, neposredni proizvajalec, in da bolje situirani stojijo velikokrat ob strani, opazujejo, kritizirajo in se ne zavedajo, da so največji porabniki krvi.

Na proslavi se je dr. Petrovič zahvalil tudi vsem drugim krvodajalcem in organizatorjem krvodajalskih akcij. Opozoril pa je tudi na izredno delo transfuzijske postaje pri celjski bolnišnici, ki jo že dolga leta uspešno vodi prim. Stana Stravsava.

»Naša celjska bilanca v prostovoljnem krvodajalstvu je izredna. Toda naša dolžnost je, da skušamo pridobiti še druge, ki ne poznajo ob-

čutka krvodajalca, ki stopi s transfuzijske mize, ko se vrača proti svojemu domu z zavestjo, da bo morda ravno njegova kri rešila nekoga, ki želi živeti dostojno življenje. Vsi pa ljubimo življenje, ki je polno sonca, polno zdravja!«

Lepo in izredno je bilo srečanje krvodajalce-odlikovancev. To so ponosni ljudje, zdravi, srečni... V celjski armadi krvodajalcev jih je 170 takih, ki so darovali svojo kri 5-krat, 80 jih je dalo desetkrat, 102 petnajstkrat, 20 dvajsetkrat, 24 petindvajsetkrat in eden, ki se je že petdesetkrat odzval klicu na pomoč. To je član delovne skupnosti Ingradra, Franc Jančič.

Občinska organizacija Rdečega križa je zvestim krvodajalcem podelila posebne znake, tisti, ki so se javili pozivu petindvajsetkrat pa je predsednik Tone Erjavec izročil lepe plakete. Za junaka Franca Jančiča so pripravili ročno uro.

M. BOZIC

Bralci pišejo

ODPRAVITI PROTEKCIJO

Predsednik in tajnik občinskega društva upokojencev v Celju sta na nedavnem občnem zboru kratko in jedrnatno zajela problematiko, ki tare ne samo celjske, nego vse upokojence Slovenije. Prav tako se na občnih zborih zveze borcev načelnja skoraj ista problematika — višina pokojnin in invalidnin.

Vse to ponavljamo desetletja, vendar so bili do sedaj le redki konkretni predlogi, ki pa niso našli posluha.

Nihče ne more in ne sme trditi, da družba ni ogromno storila prav za te skupine državljanov, vendar so se navzlic vsem dosedanjim naporom nekatere zadeve malenkostne in zelo lahko uresničljive.

Za danes bi navedel samo dve zadevi, okrog katerih se leta in leta zgubljaja čas, mnogo govoricenja, pavšalnih, nekonkretnih obtožb, sklepov itd.

To so:

— udeležba pri predpisanih zdravilih na recept glede na finančno stanje vseh družinskih članov;

— ureditev poliklinično ambulantne službe brez nepotrebne dolgega čakanja v čakalnicah, hodnikov pred ordinacijami itd. Pavšalne zneske, ki so dosedaj enaki, bi morali razdeliti na tri kategorije, to je:

- a) meja minimalnega osebnega dohodka,
- b) meja srednjih osebnih dohodkov,
- c) nad višino srednjega osebnega dohodka.

Isto načelo kakor pri plačevanju receptov naj bi veljalo še za ostale določene prispevke zavarovancev in njih družinskih članov.

O vprašanju čakanja, humanega in nehumanega odnosa v ambulantah pa naj se zamislijo in objektivno presodijo in dajo oceno vsi državljani, ko trdijo sledeče:

Odgovornost za to stanje bremeni v 75 odst. paciente same, ker prav ti sami povzročajo nered z nehumanim odnosom prav do svojih sotrpinov — bolnikov, ki prav tako čakajo. Seveda s tem, da morda dajejo in iščejo vse močnejše kanale prav pri zdravstvenem osebju, da se *srmejo* naprej in so seveda tudi v sami ordinaciji največkrat nepotrebno predolgovetni in s tem zadržujejo redno delo zdravstvenega osebja. Razen tega se veika večina bolnikov — pacientov nabere v čakalnicah in hodnikih prav pred začetkom ordinacije — takoj prvo uro, čeprav ordinacija traja 6 ur, in je jasno, da je posledica tega — čakanje.

25 odstotkov odgovornosti za tako stanje pa bi prisodili zdravstvenemu osebju in organizaciji zdravstvene službe in to prav zaradi *aprehumanega* odnosa proti takim vsiljivim pacientom — ne discipliniranim, ki vsepovsod iščejo protekcijo.

Zato: vsaka ordinacija si lahko napravi svoj red. Z malo truda bi lahko uvedli dnevno tekočo številko, z dvojnimi oštevilčenjem za pacienta in za ambulantno. Delila pa bi jih konkretno po prihodu pacienta medicinska se-

stra ali administratorica. S tem se bodo sami pacienti disciplinirali, zavraščevalci pa bodo lahko brez nadlegovanja v miru delali. Vse pavšalne in neodgovorne kritike bi odpadle.

Ta moj predlog, ki ni nič novega, se naj samo prouči, sem ga pa pripravil zagovarjati.

RUDOLF FAJGELJ,

POČITNICE

Lepo vas pozdravim. Prosim vas, da mi opravite, ker se tako dolgo nisem oglašila. Blizu se konec soje, pa mi dejo doma jemlje čas.

Lepo pozdravim tudi Jureta Krašovca, Milenka Straška in vse ostale.

Vendar pa Novi tednik prebiram še vedno in vedno bolj je poln zanimivih stvari, tako da moram res vse pohvaliti.

Tudi mi v šoli se veselimo počitnic in smo na račun soje sestavili že lepo zbirko pesmi. Ena od teh je ta:

V šoli vsi lenarimo in cveke si nabiramo. Če bi goma to vedeli, kar hlače bi nam sprašili. Godilo nam bi se slabo, da nikoli se tako. Vrn se petka, čakam te tu, v isti klopi, v istem snu. V mojem srcu prazno vse,

ker se ne vrneš, umreti mi je. Sedaj pa vsi se trudimo, da spričevalo lepše bo.

(Poje se po melodiji pesmi V gori raste zelen bor).

MARTA GOLEZ, Proseniško

KAM PO OSNOVNI ŠOLI

Sem vaša naročnica in redna bralka. Novi tednik mi je zelo všeč. Zelo rada pa preberem rubriko »Kam po osnovni šoli«. Zelo mi je všeč, ker mi daje seznanjate z možnostmi vpisa v razne šole. Res je težko, če se ne veš opredeliti, kam bi šel, oziroma na katero šolo bi se vpisal.

Ravno to me je spodbudilo, da se vam oglašam. Ko sem končala osnovno šolo, me ni nihče vprašal, v katero šolo grem, kaj bom počela po osnovni šoli. Možnosti nadaljnje šolanja nisem imela, zato sem se zaposlila. Delam še trinajst let. Iz leta v leto mi je težje z mojo nižjo gimnazijo. Vendar se od nas zahteva več. Ni mi težko delati, ali najtežje mi je, ko me nekdo, ki je šolo (srednjo) dovršil s pomočjo stricev in tet pa še ne vem kakšnih priporočil, soli pamet.

Prosim vas če bi enkrat pisali v Novem tedniku o možnostih došolanja za nas ki nimamo srednje soje, a je naše delovno mesto zahteva.

Vem, da je bil pred leti tečaj oziroma samo seminar z zaključnim izpitom za tiste, ki nimajo srednje soje. Prosim vas, napišite še za nas, navadne ljudi, z nižjo izobrazbo, kakšno spodbudno upanje.

K. J. — Laško

Odgovor: Pričakujemo odgovor Delavske univerze ali katere izmed srednjih šol.

MOŽJE SO IZKORIŠČEVALCI?

Članek uvrstite pod naslovom »Možje so izkoriščevalci!« Ta naslov mi gre že toliko na živce, da se danes še jaz oglašam.

Dekle se že pri 18 letih bori, da bi dobila moža in se poročila. Ali takrat nič ne premisli, da je zakon resna stvar, da ni igračka? Vsaka žena mora pomisliti, da ko postane žena in mati, se moraš žrtvovati za vse. Ali misliš, da se je mož poročil s teboj res samo za posteljo? Njemu je treba ljubezni, da ga neguješ, postrežeš, ko pride izmučen z dela domov, da ima pripravljeno v redu hrano, oprano perilo — tako, kakor to možu pripada. Dragi žena, nisi nič pomislila na to, ko si stopila pred matičarja in rekla — »da«? Zapomni si, da zakon ni igračka. To so resne reči. Takrat si se podvzela biti dobra, sočutna žena, dobra mati, vztrajna in pridna gospodinja. Da bi pa moral, kakor se danes čita in sliši, mož opravljati gospodinjstva dela in vršiti svojo težko službo, to pri meni ni noben mož, ampak čisto navadna hišna copata. Jaz svojega moža ne bi nikoli tako ponižala, da bi se sploh vmešaval v moje gospodinjstvene reči, saj bi s tem mislila, da sploh nimam moža, ker mora biti mož pri vsakem koraku — mož. Če ne zna reš gospodinjstva, pa ostani doma, kakor sem jaz. Pa le živimo z eno plačo, samo je treba znati gospodinjiti in ne kupiti vse, kar vidiš v izložbah. Obračaj dinar tako, kakor tvoj kapital zmore. Mogoče hodiš preveč k frizerju? Seveda, saj bi bilo veliko žensk doma lahko brez službe. Ali težko je umivati lonce, ker bi se lak na nohtih prehitro zbral.

Ne vem, kaj bi se rade od življenja. Prečitajte še v Tedniku članke, ko novinarji opisujejo naše matere z 12 do 16 otroki in njihovo skromno življenje, pa niso zato svoje močje učile kuhati, prati plenice, umivati posodo, brisati tla itd. Zadele so koš na ramena in z otroki odšle na njive, garale cele dneve in zato so imele srečne zakone. Veliko bolj kakor danes, ko se pri enem otroku ne morete nič narediti in še pravite, da mu niste kos. Če žene ne bi bile tako zahtevne in aprostee do svojega moža, ne bi bilo toliko ločitev, kakor jih je danes. Drage žene, bodite do mož bolj fine in jih ne sekirajte za vsako malenkost. Videle boste, da je zakon res lepa stvar; kdor ga spoštuje in zna v njem živeti.

Se neka — kaj smo sploh danes doživeli! Da bo mož kuhal in pral, sedel in pel bo pri zabeti, svoje žene pa se bo bal. Žena bo po cesti hodila in se bo zabavala, z visoko frizuro hodila domov in moža sekirala.

Ali mož pravi tako: Vse, kar je pravi svoje žene se ne bom bal, zato, moja ljuba žena, če boš dobra gospodinja, te bom imel rad.

ANICA PAPIČ, Košnji vrh 16

ALI SMO LJUDJE ŽOLNE?

Gornje vprašanje je malo čudno, vendar je upravičeno. Za kaj gre? Dne 2. 6. 1972 sem v trgovini Savinjski magazin na Polzeli kupil 1,5 kg črnega kruha iz pekarnice Rotar iz Sentrupert. Ta kruh že

do dolgo kupujemo. Naslednji dan je moja hčerka hotela dati otrokom še zadnji krajec kruha, a ga je k sreči prelomila in opazila, da so v kruhu tako veliki pečenji črvi kot čevapčići. Ta koš kruha je žena spravila in mi ga pokazala, ko sem prišel domov. Odločil sem se, ker je bilo to že tretjič, da ga odnesem na sanitarno inpekcijo v Zalec. V ponedeljek sem specialiteto pokazal poslovodkinji v trgovini. Rekla mi je, naj kruh pustim, da ga bo pokazala peku. Jaz sem ga raje pokazal sanitarni inšpekciji, ki je tudi takoj ukrepala. Vprašujem se, kaj bi se zgodilo mojima vnukinjama? Kdo je kriv za tak kruh?

IVAN TKAVC, Podvin 3, Poizela

PRIJETNI NAPOVEDOVALCI

Zelo rada poslušam sobotno Tehnomicatorjevo TOP oddajo v Radiu Celje. Zvonko Perlič in Bogdana Grobelnik se zelo priklupno pogovarjata in se jima večkrat nasmejim. Meni je oddaja prekratka in bi jo kar naprej poslušala.

STEFI FAJS, Uniše, Ponikva

KOZJANSKO IN NJEGOV RAZVOJ

Večkrat berem članke o Kozjanskem, ali do pravega urejanja problemov notranjosti Kozjanskega nikakor ne pride. Po naših grčkih in grapah so še isti kolovozi, kot smo jih uporabljali med NOB. Takrat je imela vsaka hišica mnogo obiskov. Sedaj pa bi marsikdo tu pri nas rad stopil na prag in se pozdravil s kakšnim znancom ter mu potožil, kakšno življenje živi. Ne bom ponovno in nadrobno opisoval potrebe o razvoju Kozjanskega, povem pa le, da najbolj res potrebujemo ceste. Moram pa še reči, da so najbolj žalostni zaradi sedanjega stanja mnogi borci.

G. F., Presečno pri Dobju

TEHTNICO PREJEL

Sporočam, da sem prejel Libelino tehtnico, ki sem jo dobil pri žrebni igri Naše vprašanje — vaš odgovor. Novi tednik mi je zelo všeč in mi daje polno zadovoljstvo ob prebiranju. Drugič pa kaj več napišite o nerazvitosti krajev Lastnič, Brezovec, Polje ob Sotli, Sedlarjevo,

Vranska gorca, Buče. Se naprej tako dobro delajte. JOSIP JAGRIC, Crnomerec 30, Zagreb

REVIJA V BRASLOVČAH

Res, da nam je apravz na prireditvi edina zahvala za neštivilne ure, prebite na vajah, vendar bi tudi me bile vesele, če bi nas v Novem tedniku vsaj omenili, da smo nastopale. Bile smo edini ženski pevski zbor in kot zadnjo točko smo z moškim zborom iz Tabora zapeli »Jutri gremo v napade«.

Naš zbor je eden prvih, ki se je ustanovil po vojni in mnoge pevke imajo že zlato, srebrno in bronasto odličje.

Kot predsednica našega zbora vas prosim, da nam date moralno podporo in v prihodnji številki vaš članek Revija v Braslovčah izpopolnite.

Istočasno prosim enega vaših novinarjev, da se enkrat osebno oglasi na naših vajah, ki jih imamo ob torkih od 18.30 do 20.30 v domu Svobode. Povedale bomo marsikaj zanimivega.

Marija Goršek, Migojnica 83., Griže

ODGOVOR: Smo se že poboljšali, ali ne?

PRI TITU

Osnovna šola »Franca Kranjca« Polule je bila določena, da pošlje za Titov rojstni dan v Beograd šest učencev, ki mu bodo peli. Med izbranimi sem bila tudi jaz, in ko sem to izvedela, bi bila od veselja najraje zapela. V prsih sem občutila radost in bila sem kot na trnju. Čas je neznančno počasi tekkel. Kar ni in ni hotel priti do odhoda. Končno pa je do napočil trenutek, ti sem ga tako težko pričakovala. Sreda, 24. maj. Ob sedmih zjutraj smo se zbrali na železniški postaji v Celju, od koder smo odpotovali v Beograd.

V Beogradu nas je sprejela ravnateljica šole »Veselin Masleša«, ki nas je seznanila z učkami, pri katerih smo stanovale.

Na rojstni dan maršala Tita, 25. maja, malo pred deseto uro dopoldne, smo se zbrali v veliki dvorani Zvezne skupščine pionirji iz vseh republik. Nestropon in z nekoliko treme, toda z veseljem, smo pričakovali prihod tovariša Tita. Ob glasnih zvokih fantar je nasmejan vstopil

v dvorano tovariš Tito. Srce mi je pričelo hitreje utripati, ko sem stala tako blizu maršala. Saj si nikoli nisem upala misliti, da mu bom prišla tako blizu.

Po vstopu tovariša Tita v dvorano se je pričel kulturni program, v katerem je pel tudi Oto Pestner. Prisrčno smo čestitali maršalu za njegov osemdeseti rojstni dan. Ko se je tovariš Tito zahvalil za čestitke, smo se razkropili po vseh prostorih. Povsod smo imeli pripravljene zakuske.

Popoldne smo si ogledali znamenitosti na Avali, zvečer pa smo prisostvovali pisanemu sporedu na stadionu. Bilo je nekaj nepozabnega in mi bo ostalo še dolgo v spominu. Srečanja z našim ljubljenskim maršalom Titom pa ne bom pozabila nikoli. Naj nam živi in nas vodi še mnoga leta naš dragi Tito!

Helena Strmole, učenka, 7. b razred osnovne šole »Frana Kranjca«, Celje

OBLJUBA DELA DOLG

Tudi jaz sem naročnica Novega tednika in moram reči, da mi zelo ugaja. Posebno rada prebiram roman Trojno gorje, Njihovo življenje je materinstvo ter vesti o prometnih nesrečah. Zelo si želim, da bi vozniki motornih vozil enkrat že spoznali vrednost človeškega življenja in da bi vozili previdneje. Ne strinjam pa se s tem, da je pisalo na naročilnici ob novem letu, da dobi vsak novi naročnik v dar Stoletno pratiko. Jaz je še nisem prejela.

Fanika Klepej, Dol pri Hrastniku 234
ODGOVOR: Vsem, ki so se na NT naročili na objavljeni naročilnici, smo pratiko poslali. Zadevo bomo preverili in vas obvestili.

O MAŽI

Sprašujem se, če ste pozabili objavljati, kdo se je poročil in kdo je umrl. Nataša je uboga, ker mora odgovarjati na toliko neumnih vprašanj. Ker je veliko takih fantov, kot je bil v prejšnji številki Oto, je prav, da je iznašla mažo, ki se ji pravi potrpljenje. To bo prav prišlo marsikateri punčki in fantku, ki ne vedo, da naša preljuba narava vse najlepše uredi ZVESTA BRALKA IZ GRIZ

ODGOVOR: Kroniko rojstev in smrti bomo še objavljali.

Cepljenje proti korupciji

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

ODGOVOR MILANA VUJČIČA, MAJORJA, KOMANDANTA GARNIZIJE V CELJU

Ko sem prebral članek vašega novinarja, moram reči, da sem bil precej presenečen, ker se poskuša na ta način reševati problem, ki v resnici ne obstaja. Namreč, smatram, da sem prizadet, ker tovariš Seničar ni napravil prave poteze v pravem času. Dejstvo je, da je bilo vedenje nekaj vojakov označeno kot neprimerno in nedostojno in da smo to kritiko izrekli že vojaki, starešine in nekateri občani Celja. Ta kritika je bila izrečena zaradi izpadov in ekscesov nekaterih vojakov, ki so poskušali okrniti lik vojaka, ki ga lahko obravnavamo kot pozitivnega nasploh, a še posebej v Celju. No, sodim, da na osnovi dveh ali treh primerov ne smemo zadeve posploševati in celotni pojav prenesti na vse vojske garnizije.

Sodim, da smo mi imeli mnogo več problemov s temi vojaki kot vi in da smo poskušali storiti vse pri njihovi vzgoji. Obsodili so jih starešine in vojni kolektiv, prav tako pa smo podžveli še dodatne vzgojne in druge ukrepe. Toda ne smete pozabiti tudi na dejstvo, da vojska ni glavni krivec, ker so med njenimi pripadniki tudi ljudje, ki z nepravilnimi postopki krnijo njen ugled. Ti problematični vojaki so bili že prej taki in še hujši, toda v naši sredini se niso spremenili kljub vsem našim vzgojno-preventivnim ukrepom. Poudarjam dejstvo, da je nam dobro znano, o katerih vojaki je govor, in da so ti dobili celo zdravniško spravevalo kot nepristevne in psiho-patske osebnosti, ki želijo svojo afirmacijo, za razliko od drugih, doseči na negativen način. To sem povedal zgolj zaradi tega, ker smo s tem oziroma z njihovo odstranitvijo iz JLA in z načinom, kako so bili odpuščeni, že dosegli polno satisfakcijo. Ni potrebno tudi poudariti dejstvo, da oddelek za narodno obrambo skupščine občine Celje vsako leto prejme 15–20 prvojenj staršev,

ki želijo, da gredo njihovi sinovi predčasno na odsluženje vojnega roka. To zahtevajo zaradi tega, ker se otroci vedejo nadvse nasilno in so neposlušni. Ta podatek je zanimiv kot podatek in kot dejstvo, da bi se morala družba boriti skupaj z armijo in da armija ni vsemogočna, posebej ko gre za reševanje takih problemov. Rad bi še povedal, da smo na drugi strani z našim delom, z vojaki in v raznih dejavnostih v okviru našega sodelovanja z občani Celja nemalokrat dokazali, da je naš sestav, če izvzamemo nekaj primerov, povsem dober.

Se eno bi rad poudaril — smatram, da ni bilo najbolje napravljeno, ker se je objavilo javno vprašanje, saj problem s tem ni rešen. Soglašam, da je bilo treba pojav zaznati in o njem pisati, toda ni bilo potrebno članek nasloviti meni. Vi, tovariš Seničar, nimate pojma, s kakšnimi problematičnimi osebnostmi se borimo. Pridite k meni, pa se prepričajte. Mi se trudimo, da vsakega človeka vzgojimo tako, kot pričakuje naša družba. Toda vzgoja, to boste priznali, je dolga doba, deset do petnajst mesecev, kolikor traja vojaški rok, pa je malo. V večini primerov pa pri nas vendarle uspejo. Pri nekaterih posameznikih pa ne, ker je tak človek star dvajset ali več let in je slabo vzgojen. Prav tako menim, da problematični vojaki niso edini, ki motijo red in mir v Celju, ampak je še mnogo drugih. Zakaj ne pišete o nekaj stotih pijanih občanov, ki jih je vsak dan v Celju, med njimi je večina mladoletnih, ki pa bodo prišli čez nekaj let v JLA? Ti se danes v gostilni učijo slabih navad, a ko bodo prišli v JLA, bomo mi krivi, ker bodo taki. Ko se v mestu napije pet vojakov, vi pravite — vojska ni v redu. A ko se istočasno napije 500 drugih občanov, koga boste obdolžili? Tovariš Seničar, soglašam z vami, načelno, toda naša zavest je čista,

ker vlagamo izredne napore, da bi bila disciplina primerna in pripadniki JLA dobri. Postavlja se torej vprašanje — ali vi sploh naslavljate kritiko na pravo mesto? Treba je skritizirati vse dejavnike, ki skrbijo za vzgojo mladine. Alkoholizem je jugoslovanski problem številka ena — a kdo se še razen armije bori proti njemu? Kdo je te mlade ljudi naučil piti? Mi v JLA prav gotovo ne. Končno pa, ali je neprimerno vedenje posameznih vojakov samo zadeva njihovih starešin? Zakaj tudi druga občana ne pomagajo pri reševanju trenutnih izpadov, saj je vojak, ki dela nered, predvsem človek, občan, pa še le potem vojak. Naša dolžnost je predvsem to, da naučimo te mladince, kako se vojuje. Toda — mi mnogo časa porabimo za njihovo prevzgojo. Mnogi starši, ki napačno vzgajajo svoje sinove, le-te predčasno napotijo v JLA in pričakujejo, da jih bo JLA prevzgojila. Ali je to mogoče storiti v kratkem času?

Ni zdravilo v tem, da za stanje krivimo sivo uniformo, ko pa smo mi za to najmanj krivi. Saj prihajajo ljudje k nam takrat, ko bi že morali biti oblikovani, pravilno usmerjeni in vzgojeni. Mi lahko zapremo kasarne in tudi prepovemo vojakom izhod v mesto, a problem tako ne bomo rešili, saj pokaže človek svoj pravi obraz še takrat, ko se najde v prostoru, kjer je preživel dvajset let. Vsakomur je jasno, da je vzgoja osebnosti naloga družbe, a mi kot del družbe, verjemite, poskušamo vse, kar je mogoče skladno z zakonom, ki je v posameznih primerih precej toleranten. Mi nimamo čarovniške palice, s katero bi prevzgojili človeka, ki je prišel v JLA z 250 prekrškami in registriranih kraj.

Rad bi še poudaril, da so bili problematični vojaki odpuščeni in da iskreno upam, da podobnih primerov in drugih negativnih izpadov vojakov celjske garnizije ne bo več. To bi namreč porušilo ugled JLA v celoti in ugled posameznikov, pokvarilo bi tudi naše dosedanje plodno sodelovanje.

Končno, tovariš Seničar, vi ste v javnosti zbudili sum o sodelovanju in ugledu pripadnikov JLA v Celju zaradi nekolkio izpadov vojakov, ki ne predstavljajo niti 3%. Mor-

da ste nasledili posameznim zlonamernim govoricam. Zakaj ne govorite o tisti ogromni večini 97%, ki dosega velike uspehe v vojaški vzgoji in pri izgradnji posameznih objektov? Zakaj ne pridete k meni, da vam pokažem uspehe, da vidite, kako izenirska enota zgradi 120 metrski most pri Litiji v dveh dneh, podooben most v Slovenj Gradcu pa v enem dnevu, kako je v Kumrovcu en cel hrib spremenjen v veliko gradbišče, kako uspešno streljajo artilerijske in pešadijske enote itd.

Tovariš Seničar, pozdravljam vas in vam sporočam — ne izgublajte zaupanja v JLA zaradi nekaterih vojakov. Ogromna večina med njimi je zares dobra. V uredništvu smo odgovor majorja Milana Vujčiča prevedli v slovensčino.

MILAN VUJČIČ

ODGOVOR: Nisem imel namena pisati odgovor na vaš odgovor vendar sem v to prisiljen, zaradi tistih, ki morda mojega vprašanja niso prečitali in bi si ga lahko po vašem odgovoru napačno interpretirali.

Zato citiram samo en odstavek iz vprašanja, objavljenega v prejšnji številki:

»Naj znova poudarim, da gre za posameznike in skupnice, kajti dobro se zavedam, da je ogromna večina pripadnikov JLA v Celju takšna, kot sem zapisal v prvih vrsticah. Dobra in poštena.«

Zato očitek, da sem stvari poplošil, ne more držati. Strinjam se z vami, tovariš major, da imate težko nalogo prevzgojiti fante, ki pridejo v vojsko takšni, kot ste opisali. Zaradi številnih uspehov, ki jih je JLA že imela, ji gre za to samo čestitka. Vprašanje pa je, ali je najbolj primerno pošiljati takšne »nevzgojene« fante v mestno središče, kjer imajo več možnosti, da delajo velike napake, ki so v škodo JLA in prebivalstvu.

Hvala za povabilo. Odzval se bom. Morda še to: približno šest let že pišem o uspehih celjskih pripadnikov JLA. Njihovi pomoči civilnemu prebivalstvu, njihovih praznikov in podobnem. Zato naj ne bo zamere, če sem enkrat v teh šestih letih ozirajoč se na mnenja mnogih resnih ljudi, opozoril tudi na to, zaradi česar je bilo postavljeno vprašanje.

MILAN SENIČAR

intervju

PREDSEDNIŠTVO NI NAJBOLJ PRIJETNO

JE OB KONCU MANDATNE DOBE IZJAVILA PREDSEDNICA DELAVSKEGA SVETA GOSTINSKEGA PODJETJA V LAŠKEM ANICA PETRIČ IN SE ODDAHNILA...

Ko berete te vrstice, Anica Petrič že ni več predsednica delavskega sveta gostinskega podjetja Laško, kajti med tem so bile že volitve in dolžnost predsednika je predala drugemu. Razgovor je bila njena predzadnja dolžnost v vlogi predsednice. Zadnja je bila vodenje seje ob menjavi samoupravnega tima.

NOVI TEDNIK: Vaš poklic je kuharstvo. Ste šef kuhinje v hotelu »Savinja«. To vaše delo ob štedilniku je gotovo naporno in vrh vsega takšno, da stiki s kolektivom niso najbolj vsestranski. Vam je to delo težave?

ANICA PETRIČ: Mislim, da imate prav. Kuhinja je v gostinstvu križišče vseh poti, vsaj kar zadeva zaposlene v obratu »Savinja«. Res je nekoliko težje bilo za stike z delavci v ostalih obratih, v »Humu«, zlasti pa z obratom v Rimskih Toplicah.

NOVI TEDNIK: Vas breneni okoliščina, da ste kuharica tudi doma?

ANICA PETRIČ: Včasih da, toda ne redno in vsak dan. Sicer pa rada kuham in sem se za poklic odločila iz veselja.

NOVI TEDNIK: Vas je funkcija predsednice delavskega sveta kot ženo, kot zaposleno mater, kot odgovorno delavko v podjetju obremenjevala?

ANICA PETRIČ: Ne preveč. Gradivo za sejo je večji del pripravljala uprava podjetja. Moja dolžnost je bila otvoritev sej in vodenje seje po dnevnem redu.

NOVI TEDNIK: Samo to? Mar ni bilo primerov samostojnega nastopanja? Ni bilo pobud s strani kolektiva, sindikata, posameznikov?

ANICA PETRIČ: O, pač. Bilo je tudi tega. V takšnih primerih je bilo seveda težje. V takšnih primerih sem spoznala manj prijetno plat predsedniške dolžnosti.

NOVI TEDNIK: Vašo prejšnjo izjavo, da ste odpravljali seje in jih po dnevnem redu vodili, bi lahko razumeli tako, da pred sejami niste imeli kaj dosti dela?

ANICA PETRIČ: Ne. Narobe ste me razumeli. Vsebinske seje mi je bilo dobro znana že pred tem. Tudi kolektiv je bil vselej seznanjen, saj so vabila za seje bila tako nadpisana, da je mogel vsak spoznati, o čem bomo razpravljali in odločali.

NOVI TEDNIK: Kakšni so bili problemi, s katerimi so se zaposleni neposredno obračali na vas?

ANICA PETRIČ: Navadno problemi okoli osebnih dohodkov.

NOVI TEDNIK: V času vašega mandata ste bili v kolektivu enkrat tik pred prekinitvijo dela. Zakaj in kako da je kolektiv odstopil od namere.

ANICA PETRIČ: Vzrok so bile plače. Ko je bil kolektiv obrazložen položaj podjetja, do prekinitve ni prišlo.

NOVI TEDNIK: Ste ta vprašanja razložili kolektivu vi ali kdo drug?

ANICA PETRIČ: To je storila uprava, ki ima več vpogleda v razmere.

NOVI TEDNIK: Se vam ne zdi, da bi bila to tudi vaša

dolžnost? Mislite, da ste bili premalo seznanjeni z razmerami? In kako ocenjujete kolektiv? Je dorastel svoji samoupravni vlogi?

ANICA PETRIČ: Rekla sem že, da je bila uprava bolj seznanjena in je bilo zato bolje, da je vodstvo pojasnilo razmere. Kar zadeva kolektiv, moram reči, da poskrbi za živahne seje. Tudi seje delavskega sveta so takšne. Včasih so kar vroče sprice različnih stališč.

NOVI TEDNIK: Bili ste na čelu najmočnejše gostinske organizacije v občini. Kaj sodite o gostinstvu in turizmu v občini?

ANICA PETRIČ: Moram priznati, da o tem nisem veliko razmišljala. Iz kuhinje te vrste razgled ni ravno obsežen. Kar naše podjetje zadeva, imamo načrte za razvoj. Rad bi rekonstruirali gostišče HUM, toda kot sem informirana, so težave okoli lokacije sprememb urbanističnega načrta. Sodim, da bi za gostinstvo v občini, ki ima zdraviliško-turistični značaj, lahko bolj skrbeli.

NOVI TEDNIK: Kot strokovnjak za štedilnikom pa imate gotovo svojo sodbo o gostih. So le-ti zahtevni?

ANICA PETRIČ: Se kar. Tu bi mi ne škodovalo še več znanja, kot sem ga pridobila v šoli v Celju. Rada bi nadaljevala, toda kot kaže, nam ravane višje stopnje v Celju ne bo.

NOVI TEDNIK: Kako je s osebnimi dohodki zlasti s stimulativnim delom dohodka?

ANICA PETRIČ: Pod takimi imenovanimi sindikalnim minimumom v našem podjetju ni nikogar. Mislim, da je po prečni OD 1.700 dinarjev. Stimulacija je spodbudna in se spleča zanjo truditi.

NOVI TEDNIK: Moje običajno vprašanje je tudi, kdaj podpisuje pri vas potne naloge in obračune za direktorja?

ANICA PETRIČ: To je po pravilniku dolžnost predsednika delavskega sveta, ki je pri nas dosledno upoštevana.

NOVI TEDNIK: Kaj najbolj priporočate novemu predsedniku delavskega sveta?

ANICA PETRIČ: Da bi bil bolj samostojen, predvsem to, da bi se bolj poglobil v ekonomska vprašanja podjetja in izkoristil vsako možnost, da se v tej smeri tudi izobražuje.

JURE KRASOVEC

PETER ČOH

Pri Petru Čohu, sinu revne kmečke družine iz Kačjega dola pri Pristavi, si kakor na razpotju. Ne veš, o čem naj bi prav-

zaprav pisal: ali o nje-mu kot človeku ali o krajevni skupnosti Pristavi kot delčku njegovega življenja. A vendar je treba pisati in o Petru in o krajevni skupnosti. Eno sta, ker sta eno vedno bila in ker drugače ne more biti.

Ze v mladosti so Petru, danes trgovcu na Pristavi, umrli starši in ostal je sam samcat in ves neobg-ljen in vse poti so bile zamešane. Klobučič je bilo treba odviti in nekako ži-vevi, doživeti to, kar mu je bilo usojeno. Preživ-ljal se je sam, kakor je vedel in znal in si izbral že kar takrat, v tisti groz-ni nemoči poklic trgovca.

Pol, nelahka pot, ga je pripeljala na Kristan vrh, kjer je bil vajenec, tam pa ga je zadelo to, kar je iz mnogih ljudi naredilo osebnosti, ljudi moč-ne volje in duha: druga svetovna vojna. Preživel jo je nekako, mlad je še bil, po hudih dneh morije in pekla pa je moral iti k vojakom, v KNOJ (kor-pus narodne odbrane Ju-

goslavije). Tri leta je bil na mejnikih drave in ko je prišel nazaj, je imel v žepu rdečo knjižico — postal je član komunistične partije.

Po prihodu domov je bil na nekaj delovnih mestih v trgovinah, končno pa se je ustabil v Pristavi, kjer je leta 1965 postal tudi predsednik krajevne skupnosti in od takrat naprej sta nerazdružljiva, on in krajevna skupnost. Peter je že kar takoj v začetku slutil, da se bo v tej or-ganizaciji dalo dobro delati, da se bodo tukaj lahko povezali vsi, ki jim je ko-ličička za napredek kraja. In so začeli delati, mnogo in dobro delati in povsod je bil zraven Peter. Gradili so ceste, mostove, brvi, postavljali drogove za električno napeljavo. Pe-ter je bil blagajnik.

Za svete največje delo, pa ne samo svoje, vseh njih, šteje Peter gradnjo vodovoda, ki so ga leta 1968 potegnili izpod Rud-nice do Pristave in ki danes daje dobro pitno vodo 300 hišam in 18 vsem.

obrazi

Vodovod napaja tudi hr-vatsko stran in Atomske toplice.

Človek, ki je nekaj na-redil, to tudi rad pove, pa ne da bi se hvalil. Tako je in dobro je tako. Le-tos v marcu je Peter do-bil red dela s srebrnim vencem, lani pa je njego-va krajevna skupnost do-bilo občinsko priznanje OF za prizadevno delo. To pa hkrati pomeni, da je pri-znanje poleg vaščanov do-bil tudi Peter.

Sedaj, ko so si v Pri-stavi uredili javno raz-svetljava, vodovod in še marsikaj, Peter misli, da še ni vsega konec in ve: še bo treba delati, še krepko prijeti lopato v ro-ke. Drugače pa je Peter skromen človek, prijeten sogovornik in veder mo-žakar, obsoteljska grča, ki jih ni tako malo v dolini, kjer je prostora le za mej-no rečico, cesto in želez-nico. M. STRASEK

Kultura v laški občini

Kje je mladina?

področje delovanja kulturne skupnosti Laško je omejeno zgolj na amatersko kulturniško dejavnost, saj v občini ni nobene profesionalne ustanove. Sicer pa obsega program delovanja KS v Laškem dramsko dejavnost, spomeniško varstvo, zgodovinski arhiv, muzealstvo, knjižničarstvo in seveda glasbeno dejavnost.

Verjetno bo potrebno v bližnji prihodnosti posvetiti največ pozornosti predvsem knjižničarstvu, za katerega pa nimajo še izdelanega posebnega programa sanacije, ker je potrebno le-tega prilagoditi finančnim zmogljivostim kulturne skupnosti. Če v drugih dejavnostih še ni tendenc po poklicni usmerjenosti ustanov, bo potrebno ravno pri knjižničarstvu prejšnjemu stremeti za tem, da zaposlijo profesionalnega knjižničarja. Le-ta bi moral seveda delovati za celotno območje laške občine. To pa bi prav gotovo spodbudilo k delovanju knjižnice, ki so doslej bolj ali manj živovarile. V tem pogledu torej čaka celotno Kulturno skupnost v Laškem še dokaj zapletena naloga.

Nič manj problemov ni tudi pri ostalih panogah kulturniškega gibanja v Laškem. Dramske skupine na primer živahno delujejo zgolj po vaseh, medtem ko v samem mestu ni zanimanja. Verjetno zato tudi ne pride do raz-

ličnih gostovanj poklicnih ustanov. Celjsko gledališče je v minuli sezoni gostovalo le enkrat. Kot pa so nam na laški KS zagotovili, bo v prihodnji sezoni precej bolje, saj so nekaj kakovostnih gostovanj — tako gledaliških, kot glasbeno-folklornih — že predvideli.

Poseben problem za kulturno dejavnost v laški občini predstavlja tudi nezainteresiranost mladine za kakršnokoli delovanje v amaterskih kulturnih skupinah — razen v zabavnih ansamblih. Dejstvo pa je, da pravzaprav ni ni delavcev, ki bi bili pripravljeni z mladino delati. Pa vendar to ne more biti izgovor za kulturno nedelavnost mladine v laški občini, ki je doslej za kaj takega pokazala vse kaj več kot pa željo, da ne govorimo o potrebi mladega človeka, da se kulturno udeležuje. Pred kratkim so se sicer v samem Laškem že dogovorili za ustanovitev dramske skupine, pa se je že začelo tako neresno, da najbrž iz tega ne bo nič. Tako je kulturna dejavnost v laški občini (pa verjetno še marsikje) zgolj v rokah (razen častnih izjem) starejših, ki kljub letom pri takem udeleževanju še vedo preživijo nekaj prijetnih trenutkov. Kaj pa, ko teh več ne bo? Upati je, da ljubiteljski kulturi v laški občini tedaj niso zapisane zadnje ure.

E. G.

Mozirje

Usklajeno delo

Mozirska občina je ena izmed tistih v Sloveniji, kjer dobi njihova izobraževalna skupnost večino sredstev iz Ljubljane. Sredstva republiške izobraževalne skupnosti so namensko točno določena, tako da šolniki v svoji interesni skupnosti skorajda nimajo večjih možnosti prerasjanja in dovih delitev. Sprejeti sarkoupravni sporazumi so to delo še bolj omejili.

Tako pridemo že v začetku tega zapisa do spoznanja, da je finančno-materialno delo dokaj okrnjeno in da ta sedanja oblika, ki prinaša vrsto pozitivnih elementov (relativno enaki OD prosvetnih delavcev itd.) vnašajo tudi negativnosti, ki se kažejo predvsem v odločno premajnem vplivu neposrednih delavcev v vzgoji in izobraževanju na obliko in višino teh sredstev. Menimo, da so tu možne nove oblike večjega vpliva in sodelovanja, da pa sedanje delo ob tako skromni kadrovski zasedbi v republiški izobraževalni skupnosti le-ta tega tudi ni sposobna doseči.

Drugo, na kar bi radi opozorili v tem zapisu je, da šolniki v mozirski občini dobro sodelujejo. Na štirih popolnih osnovnih šolah se v mozirski občini šola nekaj več kakor 2040 otrok. Te otroke uči 93 učiteljev. Pouk je povsod — razen v Mozirju, dvoimenski. Izredno veliko pomagajo k sinhronemu delu učiteljev tudi sestanki ravnateljev, ki se vsak mesec dogovore o delu, realizaciji programov, težavah in podobem. Tako tu ne more biti delo, proslava, športni dan itd. na eni šoli takrat, na drugi pa drugikat. Občina je eno, delo je enotno in zato je uglašenost prava.

Razumljivo je, da je delo težko. Kadrovska sestava šolskih kolektivov zaradi objektivnih razlogov ni takšna, kot bi radi, da bi bila. Da bi jo izboljšali, jih nekaj izredno študira. Tem nudijo v Mozirju ugodnosti s povračilom stroškov, vsi ti pa po pogodbi, ki so jo sklenili s TIS-om, prejema tudi mesečno pavšal v znesku 200 ND. V tem, kako priti v dotiranih občinah do boljše kvalificiranih kadrov, bo treba ne samo premišljevat, ampak tudi kaj storiti. Prav nerazumljivo je, da nobena šola ne prejme

niti dinarja za »težje delovne pogoje«. Dokler bo delo učitelja na šoli v Lučah — da samo eno omenimo, ovrednoteno enako kot delo učitelja v Ljubljani, tako dolgo ob splošnem pomanjkanju pedagoških kadrov ni možnosti za boljši kadrovski sestav v teh predelih.

Pri zapisih o delu izobraževalnih skupnosti, učiteljev in šol se vse prevečkrat ustavljam samo pri materialnih in kadrovskih težavah, manj pa govorimo in pišemo o učencih. Zato bi tu omenil nekatere težave učencev, ki niso značilne samo za območje Mozirja, ampak je te probleme najti tudi drugje. Ker je pokrajina zelo razgibana, naseljenost pa redka, se veliko otrok vozi ali pešači kar precej daleč v šolo.

Ko je v zimskem času veliko snega, imajo za 136 otrok organizirano celodnevno oskrbo v dolini pri sorodnikih ali znancih, katerim TIS prispeva mesečno po 200 N din na učenca. Tako so s tema dvema oblikama učenci obravnavani pred izrednimi fizičnimi napori.

Na šolah pa je veliko socialnih in drugih težav. Zato si v Mozirju žele svetovalne službe, bolj organizirano podaljšano bivanje, pa šola v naravi in še bi lahko naštevati. Učenci vse te oblike nujno potrebujejo, denarja za prepotrebno organizacijo pa ni. Socialne razlike so tu nadvse kričevče, pa je zato prav, da šole bolj odločno zahtevajo denar v republiki in na občini za tisto, kar je nujno in prav.

J. ZUPANČIČ

Likovna razstava v Laškem

V petek, 9. junija je bila v Laškem otvoritev razstave Cedomira Jovanovića iz Trstenika. Laščani so pripravili svečano otvoritev, saj je izvajal recital jugoslovanske antologije gledališki igralec Sandi Krošl, moški pevski zbor iz Laškega pa je zapel pod vodstvom dirigenta Milana Kasešnika.

Odgovor javnega delavca

SPOŠTOVANI TOVARIŠ JOŽE VOLFAND — GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK NOVEGA TEDNIKA

Hvala lepa za vaše pismo. Vaše vprašanje, kaj nameravamo se storiti »za večjo povezanost gledališča z delovnim človekom«, je seveda eno izmed temeljnih kulturno-političnih vprašanj na Slovenskem.

V vsem svojem delovanju — od ustanovitve pa do danes — je Slovensko ljudsko gledališče v Celju izpolnjevalo svoje umetniške in kulturne obveznosti do ljudstva na dovolj razviden in jasen način. Z repertoarno politiko, ki je temeljita na sodobni slovenski in svetovni dramatik, z idejno in estetsko odprtostjo predstav, z gostovanji po vsem slovenskem ozemlju in s predstavami za mladino in otroke je Slovensko ljudsko gledališče skušalo izoblikovati sistem trdne povezanosti med odrom in avditorijem. Dokaz za uspešnost tega sistema vidim v tem, da se je v dobi demontiranja slovenske kulture pred petnajstimi, desetimi in petim; leti Slovensko ljudsko gledališče obdržalo pri življenju in se zaradi izjemne pomoči iz celjskega kulturnega zaledja razvilo v pomembni kulturni organizem.

V ospredju naše duhovne pozornosti pa je danes problem, ki velja za vso slovensko kulturo in za vse slovenske kulturne delavce in ki bi ga smel opisati z besedami: kako razširiti vplive umetniškega ustvarjanja med slovenskim ljudstvom. Vemo: tako kot mora umetnik iskati pot k ljudstvu, mora tudi ljudstvo iskati pot k umetniku. Ko smo v zadnjih dveh desetletjih potisnili v ozadje kulturno oblikovanje človeka, seveda nismo pomislili, da je svoboden človek lahko le tisti, ki svoj miselni, idejni in čustveni profil oblikuje tudi na temeljih kulture in umetnosti. Potemtakem sta kultura in umetnost družbena pojava, ki zanj niso odgovorni le umetniški ustvarjalci, marveč mora skrb za njun razvoj in njuno funkcijo prevzeti družba, z njo vred pa tudi narodno občestvo kot celota. Poslanstvo Prešerna je bilo napisati POEZIJE, pravica in dolžnost ljudstva je te POEZIJE brati in z njimi živeti. Nobene druge poti ni, razen te.

Slovensko ljudsko gledališče se je v zadnjih letih začelo odpirati kot dinamičen gledališki organizem. To je storilo z vrsto dejanj kot npr.: povezovanje z delovnimi organizacijami zaradi prirejanja zaključenih gledaliških predstav, ustanovitev posebnega cikla predstav za gledališke amaterje, ki je

med njimi večina iz delavskih vrst, razvijanje vseh oblik gledališkega življenja med mladino, pomoč igralcev pri gledališki dejavnosti dijakov, nastopi igralcev v delovnih organizacijah, odprtje gledališkega foyerja za organiziranje gospodarskih razstav s poudarkom na industrijskem oblikovanju, razširitev gostovanj na vrsto krajev, kjer doslej ni bilo gledaliških predstav itd. Duhovno jedro naše gledališke »komune« ni sestavljeno iz dnevnih gesel, marveč to jedro določa kvaliteta repertoarja in kvaliteta predstav. Skratka: bistvo povezovanja z ljudskimi sloji vidimo predvsem v oblikovanju umetniške ravni gledališča, ki je prav tako sodobna, kot je tudi odprta in dostopna vsakomur, ki ne zaničuje in omalovažuje vloge kulture in umetnosti v naši družbi.

V sezoni 1972/73 bomo našo kulturno-politično in programsko dejavnost nadaljevali in izpopolnjevali v dosedanjih gledališko-socioloških okvirih. Pripravljamo pa nekaj novih: cikel predstav pod abonmamskim naslovom »Kulturna akcija«. S tem ciklom želimo podpreti pobudo SZDL in Zveze sindikatov. V tem ciklu predstav bi radi vzgojili prijatelje gledališča, ki bodo pridobivali nove in nove obiskovalce med članji posameznih delovnih organizacij.

Za obiskovalce s Kozjanskega pripravljamo poseben cikel predstav pod naslovom »Gledališki in nakupovalni dan v Celju«. S tem abonmajem bomo obiskovalcem omogočili dvojce: ogled dramske predstave in nakup s popustom v celjskih trgovinah (seveda nas morajo v tem pogledu podpreti tudi trgovci). Prav tako bomo nadaljevali in razširili idejo gledaliških karavan iz bližnje in daljne okolice Celja. Poskušali pa bomo uresničiti še nekaj zamisli, vendar so te zaenkrat še poslovna skrivnost.

Naša dejavnost je vsak dan pod kontrolo javnosti. Morebiti to delo pričra o pripravljenosti celjskih gledališčnikov, da bi njihovo gledališče bilo v resnici ljudsko. To pomeni umetniško zrelo, idejno nonkonformno in demokratično odprto gledališče. Vsaka kritična misel nam bo načelno podpora tudi v prihodnjih dneh. Lahko bi dejali tudi spodbuda. Vrata gledališča so odprta, zdaj vabimo vse, da v gledališče vstopijo.

Sprejmite izraze mojega spoštovanja in zahvalo za vaša vprašanja

Bojan Stih

Oj, Moravo...

S to staro in znano pesmijo so pričeli pretekli teden v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju svoj kulturni večer gostje iz bratske Srbije, ki so prišli na obisk svojim prijateljem v Slovenijo. K prijateljem, ki so z njimi v najhujših dneh preizkušnje delili vse hudo. Bila je to folklorna skupina iz Cuprije, ki je nastopila takoj, ko je odpel nekaj pesmi pevski zbor Ivan Cankar iz Celja.

Ko sem bil za odrom, sem mimogrede ujel na uho pripombo vodje skupine, ki je dejal: »Bogami, nisam ti ja od juče pozorišni čovek, al' odakle njima mikrofoni na ozornici?« In res, nesrečno ozvočenje na gledališkem odru je bilo edino, ki je kazilo lep, nepozaben in spontan večer Dvorana je bila nabito polna, in ljudje so pozabili na stotine kilometrov, ki jih ločijo v vsakdanjem življenju. Trenutek iskreno-

sti ob pesmi in iskričem ljudskem izročilu je premagal vse razdalje in izvajalci so prešli iz konvencionalnega znanja in rutinerstva v goreče razdajanje samega sebe, dajali so iz srca, ki je široko, kot izliv njihove Morave. To je uvodoma povedal vodja programa in že je zadonela pesem o njihovi Moravi, ob zvokih sentimentalne violine in poskočne harmonike, ki te podzavestno privede v kolo.

Ta večer smo bili v Srbiji. Mladi Cuprijanci so pustili del sebe pri nas. Iskreno kot je to mogoče le s podajanjem pristne ljudske besede, polne moči, humorja in modrosti. Besede naroda, ki pravi »teško vuku, koga tice hrane, al' teško i junaku, koga žene hrabre!«

Pustili so nam del svojega izročila, tako, kot so dali streho in kruha v dnež, ko so morali ljudje s krvjo opravičevati svoj obstoj.

DRAGO MEDVED

Knjižničarstvo

Strmec in Dobrna

Sanacija knjižničarstva se že odraža v nekaterih krajih celjskega območja. Tako je po dolgem času pričela v Strmci. To je potujoči knjižni fond, občani pa si lahko sposojajo knjige vsako sredo od 17. do 19. ure in vsako nedeljo od 8. do 10. ure. Tak način dela je uveden že od prevega aprila in vse kaže, da se je dobro obnesel, vendar občani še vse premalo vedo o delu knjižnice, zato bi morala kazalo, da bi se tudi krajevne organizacije v večji meri angažirale pri tovrstnem

delu, najbolj pa seveda prosvetna društva.

Pravtako je začela knjižnica v Dobrni, ki pa dela samo v petkih od 16. do 18. ure. Pretekli teden so v Dobrni obnovili knjižni fond s sto-petdesetimi novimi knjigami, opravljena pa je bila tudi izločitev zastarelega knjižnega fonda. Omenjenih 150 knjig pomeni samo začetek obnavljanja knjižnega fonda, saj je v obdelavi že tretji del knjig, medtem ko je druga skupina knjig že pripravljena za prevoz v Dobrno. dm

ZA VAŠE UGODJE — SODOBNA STANOVANJA

PROIZVODNJA GRADBENEGA MATERIALA:

betonska okna
betonske cevi
betonska opeka
betonske montažne garaže
betonske plošče za tla

PROJEKTIRAMO VISOKE IN NIZKE GRADNJE

MARJAN DOLINAR RECITIRA NA DUNAJU

Klub slovenskih študentov na Dunaju je povabil celjskega dramskega igralca Marjana Dolinarja, da v njihovih prostorih na Dunaju izvede večer umetniške besede. To bo nekoliko obširnejši spored kot običajno in bo razdeljen na dva dela. Prvi del obse-

ga recital »Iz tujega življenja« Ivana Cankarja, drugi del pa nekaj Cankarjevih satir, dve Brechtovi in eno Aškerčovo balado, večer pa bo zaključil s Cankarjevo črtico Kostanj posebne sorte. Dolinar pojde na Dunaj 16. junija.

Obrt

SE BO SLIŠAL
NJIHOV GLAS?ZASEBNI OBRITNIKI OPOZARJAJO NA
POLOŽAJ ŠUŠMARJEV IN POPOLDAN-
SKIH OBRITNIKOV

Druga seja članov celjskega področnega strokovnega odbora za obrt pri republiški gospodarski zbornici je ob analizi poslovanja za lansko leto odprla stare in boleče rane, ki spremljajo to gospodarsko panogo že dolgo vrsto let. Zato ni naključje, da so se tudi na seji vprašali, čemu vsa ta razpravljanja, opozorjanja, ko pa izboljšave, rešitve problemov niso na obzoru. So mar takšne seje le zapravljanje časa?

Ce je položaj družbenega sektorja obrti na širšem celjskem območju ugoden, je povsem drugačna slika v zasebnem. Rezultati poslovanja v družbenem sektorju kažejo, da ima obrt v našem gospodarstvu zadovoljivo mesto, da je ne tarejo težave, s katerimi se srečuje industrija in podobno. Seveda pa to ne pomeni, da je vse lahko. Pomanjkanje reprodukcijskega materiala, obratnih sredstev so tiste ovire, ki se najčešče pojavljajo. Tudi problematika cen je tista, ki tepe. Pa vendar, naročil je dovolj in morebitni zastoji nastajajo le, če ni pravočasno oziroma dovolj reprodukcijskega materiala.

Drugačne pa so tegobe zasebnega sektorja. Število delavnic se je v zadnjem letu zmanjšalo za 112. Zmanjšanje števila zasebnih obrtnih delavnic je značilno za vse občine, razen za moziško in šentjursko. Rezultati poslovanja so tudi pokazali, da zasebna obrt, v celoti vzeto, ni

tista zlata jama, ki nudi vire večjih dohodkov.

Na položaj zasebne obrti močno vpliva nestalna družbena politika do te dejavnosti sploh, zatem spreminjanje davčna politika in v tej zvezi tudi obveznost do vodenja poslovnih knjig v nekaterih kategorijah. Ta misel pa seveda ne velja kot težnja za prikrivanje dohodka. In končno, na položaj zasebne obrti močno vplivata tudi tako imenovana popoldanska obrt in šušmarstvo. To sta boleči točki, v kateri se malokdo obregne, razen obrtnikov. Popoldanska obrt se je v glavnem spremenila v serijsko izdelovanje, čeprav bi morala biti izključno uslužnostna. Slaba kontrola nad šušmarji pa je tista, ki spodbuja tudi redne obrtnike, da odpovedujejo obrt in se raje predajajo nekontroliranemu delu, v katerem se izognejo vsem davčnim obveznostim. Kljub opozorilom, šušmarje in popoldanske obrtnike nihče ne preganja ali zelo malo! Zakaj? To vprašujejo zlasti pošteni obrtniki, nad katerimi sicer bdi stroga roka davčnih uprav.

Značilna je ugotovitev, da so merila davčne politike na celjskem območju sicer usklajena, da pa navzlic temu nastajajo razlike pri konkretnih obravnavanjih. Vse kaže, da ni naključje, če uslužnostna dejavnost čedalje bolj izginja iz delavnice družbenega sektorja in da postaja last zasebnih obrtnikov. M. B.

PONKOVLJANI
ODLOČNO ZA

Referendum o samoprispevku občanov za rekonstrukcijo ceste Ponikva—Sele je izredno uspel. Nikogar ni bilo, ki bi, poznavajoč ljudi na območju Ponikve, dvomil o tem, vendar so izredni rezultati kljub temu presenetljivi.

Številna glasovalna mesta so zaključila v nedeljo že zelo zgodaj zaradi stodstotne udeležbe. Tako so prvi končali z delom v Hotunju pri Ponikvi, sledijo pa: del Zagaja, Brezja, Ponikva, Slatina, Srženica in drugi.

Ljudje so prihajali dobre volje in trdno odločeni, da z asfaltom prevlečejo za njih tako pomembno cesto. Referenduma se je udeležilo kar 97 odstotkov vseh volilnih upravičencev, za samoprispevek pa je glasovalo 91 odstotkov. Ponkovičani so bili za, kljub temu, da so že mnogo naredili s svojimi silami, prostovoljnimi delom in prispevki.

Hkrati z rekonstrukcijo ceste Sele—Ponikva pa bodo z zbranim denarjem v nekaterih zaselkih uredili tudi druge krajevne ceste.

Misli IRENE PODGRAJSKOVE, štirinajstletne učenke iz vasice Gorenje, so pri knjigi. Med pašo ovac na prostranih pohorskih livadah si utrga čas za učenje. Odlična njakinja je in se vsak dan vozi v osmi razred, ki ga bo ta mesec zaključila, v Zreče. Sem vodijo vsa pota gorenjskih šolarjev. Dalje sežejo malokatera Irena bo letos ena tistih srečnih, ki bo nadaljevala šolanje v Celju. Namerava se vpisati na srednjo medicinsko šolo. Če bodo možnosti, pa še naprej, v visoke šole. Te opravi tu iz teh krajev le malokdo. Trenutno vasi nad Zrečami ne premorejo nobenega visokošolca.

ZADNJA IZ LEVSTIKOVE RODOVINE

Pred mesecem dni, 9. maja 1972 je v mariborski bolnišnici umrla upokojena predmetna učiteljica Jela Levstikova, sestra pokojnega pisatelja Vladimira Levstika, ki je dokončal svojo življenjsko pot v Celju že leta 1957, in Vere Levstikove, upokojene gimnazijske ravnateljice in ustanoviteljice celjske ljudske knjižnice, ki je umrla leta 1967 na Vranskem, pokopana pa je na celjskem pokopališču. Tudi posmrtni ostanke Jele Levstikove, ki je začela svoje učiteljsko delo že leta 1907 na Dobrni, od leta 1917 pa je živela in delovala v Mariboru, so po njeni lastni želji prepeljali v Celje in jih 11. maja pokopali v družinski grob na celjskem mestnem pokopališču, ob njeno sestro Vero, ob njeno mater Nežo in njenega očeta Miloša Levstika, znanega celjskega ljudskega učitelja in vzgojitelja.

Tako se je vrnila med svoje in v svojo ožjo savinjsko domačijo poslednja iz te klene rodovine, vse vdane svojemu ljudstvu, delu zanj, utrjevanju zdrave in ponosne narodne zavesti, oblikovanju in utrjevanju resnične izobrazbenosti ter enokračnosti za umetniške lepote in za plemenito človečnost. Tudi Jela Levstikova je z vsem srcem in žarom delala za te plemenite življenjske, družbene in narodne smotere; kot učiteljica in vzgojiteljica na Dobrni in v Mariboru, kjer je po enaštiridesetih letih službovanja še dalje živela

v pokoju prav do svojega štirinosemdesetega leta, kot oblikovalka umetniških veznin, kot ljubiteljica in zbiralka slovenskih knjig. Po osvojitvi leta 1945 je stavila svoje vzgojiteljske sile in svoje šolske izkušnje na razpolago novemu organiziranju modernega šolskega pouka v Mariboru. Ko je stopila v pokoj, pa je, čeprav je bila že v letih, mesece in mesece pomagala pri napornem urejanju množice slovenskih knjig, ki so jih tuji zavojevalci naropali po slovenski štajerski z namenom, da bi zatrli njen slovenski značaj; po osvoboditvi pa jih je bilo treba vrniti v nanovo se oblikujoče knjižnice. Prav tako kot njena mlajša, a pred njo umrla sestra Vera se je iz srca veselila, ko je videla, kako rastejo po naši domovini nove knjižnice, ki ne bodo služile samo razvedrilu, ampak bodo poleg šol pomagale utrjevati tudi znanje in izobrazbenost, kako se oblikujejo po zgledu mariborske študijske knjižnice enake knjižnice tudi v drugih slovenskih pokrajinskih središčih, med njimi tudi v Celju, mestu, v katerem je v zlahtnem ozračju učiteljske družine preživela svoja mlada leta in se tudi sama odločila za isti poklic.

To svoje iskreno veselje nad okrepljeno vlogo knjige in knjižnic pri oblikovanju zrele družbene zavesti slovenskih delovnih ljudi je ponovno zelo jasno izrazila v

razpravljanjih med prosvetnimi delavci, vzgojitelji in knjižničarji. Besede ji niso bile dovolj, izpričala je to tudi z dejanji. Bila je tiha, nesebična podpornica ustanov, ki služijo temu namenu. Dokončala je isto, kar sta začeli njena svakinja Franka Levstikova, vdova po pisatelju Vladimiru Levstiku ter njena sestra Vera Levstikova. Prav tako kot onidve je tudi ona zapustila svojo knjižnico, zlasti pa vse knjižno in rokopisno gradivo o svojem bratu, pisatelju Vladimiru Levstiku celjski študijski knjižnici. Tako bo v tem zavodu, kamor so že pred leti prenesli iz njegovega zadnjega celjskega stanovanja pisateljevo delovno sobo in jo uredili kot spominsko sobo, zbrana literarna zapuščina Vladimira Levstika, enega od najpomembnejših literarnih reprezentantov tega pokrajinskega območja. Pa ne samo to. Ker je bila pokojna Jela Levstikova poslednja iz te rodovine, so po volji obeh pisateljevih sester in dedinj prešle na celjsko študijsko knjižnico tudi vse avtorske pravice po pokojnem pisatelju. Obe sstri sta zapustili knjižnici tudi vse svoje premoženje. Ta mecenska naklonjenost do kulturne ustanove zasluži resnično spoštovanje, saj gre za prihranke dveh prosvetnih delavk, ki jih prav gotovo ne moremo šteti med denarne mogotce. To mecenstvo je nesebično, je pristen izraz tiste najbolj prave člo-

veške in družbene plemenitosti, na kakršno med trditelji dandanašnjega življenjskega veletoka le poredko naletimo. Zato je spoštovanje do te rodovine in do njene zadnje predstavnice, ki se je vrnila k poslednjemu počitku v svojo rodno domačijo, tem globlje in tem bolj prežeto s čustvi resnične hvaležnosti. Zavezuje nas, da ohranimo živ spomin na take nesebično skromne, pa svojih duhovnih merah in redne ljudi. O njihovi veliki govore njih dejanja in odločitve.

MLADI OB
PRAZNIKU

V počastitev 30. letnice ustanovitve slovenske partizanske vojske bo mladina Celja odšla na množični širidnevni pohod po poteh II. grupe odredov. Mladim Celjancem se bodo pridružili mladi iz vse Savinjske doline in Velenja. Med potjo bo več partizanskih mitingov v znanih partizanskih krajih. Osrednji proslava bo v Bočni 3. julija. Vsi mladinci, ki se želijo udeležiti pohoda in slavlja, se oglasijo na Občinski komitej ZMS Celje, Gledališka 2/II. do 15. junija.

Za stanovanje

V ZDRUŽEVANJE
SREDSTEV

Zadnja, trinašdeseta, seja skupščine občine Celje je prinesla nekaj pomembnih zaključkov. Odborniki so sprejeli odlok o ureditvi cestnega prometa v naseljih v občini Celje, odlok o razporeditvi delovnega časa in o sprejemanju strank pri občinskih organih pa tudi predlog za ukinitve, združitve in preimenovanja nekaterih naselij. Tako se ukinja naselje Ostrožno, ki je bilo preimenovalo v ulice, Zgornja in Spodnja Dobrova se združita v Dobrovo, medtem ko se bo Sv. Jungert v Smartnem v Rožni dolini imenovala Šentjungert.

Razprava o investicijskih programih nekaterih komunalnih delovnih organizacij je opozorila na njihov težak finančni položaj, ki je nastal zaradi zvišanja stroškov ob nespremenjenih cenah storitev. Kot vse kaže, je rešitev problema v zvišanju prispevka za uporabo mestnih zemljišč. Zato so strokovni organi dobili naročilo, da pripravijo predlog za zvišanje prispevka.

Po sklepu seje se bo te dni začela javna razprava o načelih in družbenih ciljih bodoče programske graditve in

financiranja stanovanj. Gre za več odlokov, ki bi jih naj skupščina sprejela na jesenskem zasedanju in ki bi naj bili temelj prihodnjega enotnejšega reševanja stanovanjskega vprašanja v občini. To je boleče, saj že zdaj primanjkuje okoli dva tisoč stanovanj. Tekoče zahteve pa to številko nenehno zvišujejo. Rešitev vprašanja je v enotnejšem izvajanju politike in zlasti v združevanju sredstev za stanovanjsko graditev. Vsaka druga odločitev pomeni — po starem naprej.

Odborniki so sprejeli poročilo sveta za zdravstvo o delu zdravstvenega doma, o problemih zobozdravstvene službe in o cepljenju proti črnim kozam. V tej zvezi so kolektivno zdravstvenega doma izrekli javno priznanje za delo pri cepljenju. Razprava o teh in drugih problemih pa je še opozorila, da je zdravstvenemu domu nujno zagotoviti več prostorov oziroma mu dati na voljo celotno stavbo, ki je bila zgrajena za te namene.

Odborniki so sprejeli tudi odlok o prepovedi parcelacij zemljišča in graditev na območju Smartinskega jezera. MB

UVOD: PUNTARSKA PESEM V SEVNICI

27. in 28. januarja prihodnjega leta bo minilo natanko 400 let, odkar je Ilja Gregorič, doma iz Brdovca, glavni poveljnik kmečke vojske, poklical kmete k Gubčevemu kmečkemu uporu, ki je med vsemi kmečkimi upori ostal med našimi ljudmi najbolj v spominu.

Dostojno ovrednotiti in počastiti to najbolj junaško dejanje našega srednjega veka, to je namen vrste praznikov in prireditev, ki se bodo vrstile do osrednje počastitve 500 — letnice slovenskih uporov in 400 letnice hrvatsko-slovenskega upora, ki bo prihodnje leto v Ljubljani.

Začelo se bo v Sevnici, 24. in 25. junija z revijo 16 zborov in 700 pevcev, ki sestavljajo naše in zamejske najboljše pevske zbornice z APZ »Tone Tomšič« iz Ljubljane, zborom »Slava Klavora« iz Maribora, zborom »Jakob Gallus« iz Trsta in drugimi. Za pesem so se prireditelji odločili, ker je prav ona najbolj pristno izražala človekovo veselje, žalost in trpljenje, česar v slovenski kmečki duši ni bilo malo.

Prireditelji se bo začela v soboto, 24. junija, z otvoritvijo 5 metrov visokega obelisk v Sevnici, koder je kora-

kala Gregoričeva vojska, ki bo simboliziral tlačanovo željo po svobodi. Na ta dan bodo v sevniskem gradu odprli posebno razstavo umetniških del s kmečko motiviko in poudarkom na socialnih krivicah, ki jih je doživljal kmečki človek. Naslednji dan se bo zvrstila revija pevskih zborov, sklepna slovesnost pa bo na grajskem dvorišču, kjer bo med drugim spregovoril tudi Miloš Poljanšek, predsednik kulturno-prosvetnega zbora republiške skupščine. Prireditelji se trudijo, da bi z gostoljubnostjo in prilagoditvami

spominki obiskovalcem srečanje kar najbolj vtisnilo v spomin.

Proslava 400-letnice Gubčevega punta, ki jo ima v skrbi posebni posavski odbor, se bo nadaljevala s taborom z velikim taborom Kostanjevici, naslednji mesec pa bo slavje še v Brežicah, kjer bodo odkrili Batičev spomenik upornikom in zbirko v zbirko v gradu Kriče. Jubileju bo posvečeni tudi 3. grafični bienale slovenskih pionirjev v Kostanjevici in pionirska transfaza po potem kmečkemu taboru.

NJIHOVO ZIVLJENJE JE MATERINSTVO

85 POMLADI

Kot že mnogokrat doslej, smo tudi za Firštovo Ano, ki že 12 let živi pri svoji hčerki v Mozirji, zvedeli čisto slučajno.

Sredi popoldneva je bilo, ko smo jo obiskali in verjemite ali ne, toda nemajhno presenečenje nas je čakalo, ko smo jo našli na divanu s Finžgarjevim romanom »POD SVOBODNIM SONCEM« v rokah. Prebrala je že eno izmed zadnjih poglavij in to brez oči! Brez oči! Brez oči! Petinosemdesetih letih! Po vedala je, da je pred leti sicer imea težave z očmi in da ji je pretila celo mrenca in seveda neizbežna operacija, pa ni pristala. Naključje je hotelo, da se ji je vid izredno popboljšal in sedaj prebije mnogo časa ob prebiranju leposlovnih knjig.

Firštova Ana je bila doma iz Lačje vasi pri Nazarjih. Poleg nje so bili pri domu še štirje bratje, ki še vsi žive. Eden je v Ameriki in pred dvema letoma je prišel na obisk. Star 23 let se je poročila na Rečico, kjer je bil njen mož uslužbenec posojilnice, sicer pa gospodar na dveh gruntih z žago in milnom. Kar čedno premoženje torej. V zakonu je bilo vsega, pa tudi otrok ni manjkalo. Rodilo se jih je kar 12, od tega jih je danes devet še živih. En fantek in dve puncici sta umrli v otroških letih. Puncici celo obe istega leta, ena stara 13, druga pa 6 let; zboleli sta za grizo... Sicer pa je Ana povedala, da je doslej preživela že sedem pogrebov iz ožje družine, in upa da bo sedaj menda le konec tega.

Pred šestitridesetimi leti ji je umri mož in ostala je

sama s kopicco otrok. No, pomanjkanja ravno niso trpeli, bilo pa je kljub temu vse na njenih ramah. Otroci so odrasčali, odhajali po svetu in končno je pred 12. leti tudi sama zapustila posestvo (enega je že zdavnaj prej prodala, da je poravnala nekatere dolgove) na Rečici in se preselila k hčerki Cirili Hriberšek v Mozirje. Tu, pravi, ji je več kot lepo, vsega ima v izobilju, predvsem pa veliko miru in te. ga je sedaj na stara leta najbolj potrebna.

Vsa vesela in ponosno srečna mi je jela pripove-

dovati, kako so letos marca v Gornjem gradu praznovali njeno 85-letnico. Vsi otroci so prišli, za mizami pa so stregli vnuki oziroma vnukinje. Žal nisva uspela izračunati koliko vnukov in vnukinj ima, drugi nama pa tudi niso mogli pomagati, ker sva bila sama. Vso noč je bilo veselo, ko so obhajali njen visoki jubilej in ko so ugotovili, da se ji pravzaprav z nobenim darilom ne morejo posebej ustredi, kajti vsega ima dovolj in ničesar ji ne manjka, so ji izročili kuverto, v njej pa nič manj kot sto starih tisočakov. No, priznala je, da je bila tega izredno vesela. Še bolj kot denarja pa je vesela odnosa otrok do nje, ki ji sedaj na stara leta z vso pozornostjo izkazujejo spoštovanje in ljubezen.

Na svidenje ob stoletnici, tako sva se zmenila! Kajne, Firštova mama?
BERNI STRMCNIK

Kadrovska politika

KDAJ SPREJEM DOGOVOROV?

KAKO URESNIČUJEMO RESOLUCIJO O OSNOVAH KADROVSKE POLITIKE

Vprašanje je namenjeno vsem tistim občinam na celjskem območju, ki še niso sprejele družbenega dogovora o osnovah kadrovske politike v delovnih organizacijah in v interesnih skupnostih. Lanska resolucija, ki jo je o kadrovske politiki sprejela republiška skupščina, namreč zahteva, da organizacije družnega dela, samoupravne interesne skupnosti in drugi dejavniki v občinah zagotovijo usklajenost prizadevanj pri oblikovanju kvalitetnejše kadrovske politike.

O tem so družbeni dogovor sprejeli na eni izmed zadnjih sej občinske skupščine v Laškem. Družbeni dogovor podpisnike obvezuje, da do konca tega leta pripravijo in sprejmejo program kadrovskega razvoja delovne oziroma interesne skupnosti. V petih letih naj bi v vsej občini uskladili dejansko izobrazbo z zahtevami, ki jih določajo akti o sistemizaciji delovnih mest. Za dosego ustrezne izobrazbe morajo dobiti vsi delavci enake možnosti. Eno izmed določil dogovora zahteva, da podpisniki v skladu s programom kadrovskega razvoja vsako leto namenijo del sredstev za izpopolnjevanje zaposlenih. In posebno zanimivo stališče: Podpisniki se obvezujejo, da bodo po merilih družbenega

dogovora o štipendiranju v razdobju od 1972—1976 študentov na fakultetah in drugih šolah, kolikor znašajo tudi potrebe po določenih profilih delovnih mest.

Laška občina se torej odloča za nove poti v kadrovske politiki. Kako nujne so spremembe prav na tem področju, so pokazale že mnoge analize o ekonomski uspešnosti delovnih organizacij, pa tudi nova tehnologija in hitrejši razvoj zahtevata odločno spremembo v odnosu do kadrov. Sprememba kadrovske sestave, kvalifikacijskih slik zaposlenih je neposredno povezana s spremembo strukture gospodarstva na celjskem območju. Prav zaradi tega moramo pri sprejemanju družbenih dogovorov o osnovah za boljše kadrovske politike točneje opredeliti, do kdaj bomo kaj dosegli, kdo bo gibanja na področju kadrovske politike spremlja v občini in v regiji, kaj moramo spremeniti v šolstvu regije in kaj morajo najbolj zagotoviti organizacije združenega dela.

Morda pa sedanji napori pri sprejemanju družbenih dogovorov o kadrovske politiki zaslužijo določeno pozornost ali obravnavo tudi na eni izmed sej sveta osmih občin celjskega območja. J. V.

Srečanje

NAJVAŽNEJŠA JE VZGOJA

PRED POSVETOM MENTORJEV PIONIRSKIH HRANILNIC

Jutri, v petek, 16. t. m. bo v osnovni šoli v Vuzenici posvet mentorjev pionirskih hranilnic, ki ga pripravlja celjska podružnica ljubljanske banke.

Ni naključje, da je organizacija tega srečanja sprejela celjska podružnica ljubljanske banke. Njene izkušnje na tem področju, zlasti pri ustanavljanju in širjenju mladinskega denarnega varčevanja so takšne, da lahko svoje delo posredujejo še drugim.

»Svet mentorjev pionirskih hranilnic je narekovala potreba, zlasti pa izredna razširitev pionirskih hranilnic.« je v razgovoru dejal šef celjske mestne hranilnice, Aleksander Videčnik. »Šlo je za organ, ki naj bi strokovno usmerjal delo pionirskih hranilnic. Prvi tak svet smo ustanovili v Celju za širše območje že pri prejšnji kreditni banki. To obliko je prevzela tudi ljubljanska banka. Tako se je razlil strokovni organ, ki je najbolj poklican, da odloča o organizaciji, delu in sploh o vseh vprašanjih, ki zadevajo pionirske hranilnice.«

»Kaj pričakujete od posvetovanja?«

»Veliko. Na njem bo prišlo še bolj kot na prvem do veljave sodelovanje med podružnicami ljubljanske banke v Celju, Mariboru, Slovenjem Gradcu, Slovenski Bistrici in Kranju. Zlasti bomo na tem posvetu opozorili na vzgojni poudarek varčevanja. Zato bodo poleg mentorjev, prosvetnih delavcev v šolah, na tem srečanju

sodelovali tudi predstavniki zavoda pa šolstvo, društva prijateljev mladine, temeljnih izobraževalnih skupnosti, naši bančni strokovnjaki, drugi šolniki in seveda otroci, ki delajo v pionirskih hranilnicah. V mladem varčevalcu namreč iščemo jutrišnjega varčevanca pa tudi jutrišnjega samoupravljalca.«

»Kako ocenjujete delo pionirskih hranilnic na širšem celjskem območju?«

Po zaslugi velikega razumevanja prosvetnih delavcev, razen v Celju, smo uspeli doseči ustanoviti 31 pionirskih hranilnic. Te hranilnice vključujejo blizu 4.000 otrok. Več tisoč otrok pa varčuje neposredno v naših enotah. Seveda pa nismo ponosni samo na te številke. Veliko važnejši je vzgojni moment, saj nudijo tudi pionirske hranilnice mlademu človeku dovolj možnosti, da se spozna s prvimi koraki samoupravljanja. In končno gre tu za vrline varčnosti, ki povsod v svetu veliko pomeni in tako tudi pri nas.«

M. Božič

Mladinska knjiga

CELJE
Sprejme
PRAKTIKANTKO za knjigotroško stroko, ki ima veselje do prodaje knjig s končano gimnazijo ali pedagoško gimnazijo.

CEYTON PLACE

VII. nadaljevanje

Nehote začne človek večkrat razmišljati o smrti. Rak, infarkt, prometna nesreča in podobno. Vse to je dokončna smrt.

V Ceytonu pa poznamo tudi umiranje. Namreč, mnogo ljudi umira od skrbi za druge. »Crkujes, bi rekli po domače. Tako sosedja stalno »špega« med zavesami, da ja ne bo sosedov mulc stekel čez — njihovo travo. Morda je v njej kača! Druga sosedja zagleda prvo, ko se vrača obložena iz samopostrežbe:

»Joj, kaj vse ste nakupili. Je težko? Za tole ste pa gotovo dali dvajset jurjev. Pa nov avto imate. Joj, prejoj, le kako vzdržite?«

Tretji sosedji pa pravi: »Jo vidiš, hudičevko? Naj se ji v grlu zatakne.«

Ali pa tiste sosedje, ki jih skrbi zdravje mož drugih sosed:

»Joj, gospa. Vaš mož je pa res siromak. Že tretjo noč ga vidim, kako pozno prihaja iz službe. Gotovo mora biti zelo utrujen, ker se tako maje.«

V tem lepem sončnem vremenu ljudje pač nimajo drugega početi, kot da veliko govorijo. Pa še nekaj: vozijo se z avtomobili. No, včasih je to nevarno. Zaradi nesreč, veste. Nekoč je nekdo modro pripomnil: če te že kdo povozil na cesti ni vseeno, kdo te povozil. To se pozna pozneje.

Sicer pa se pri vožnjah z avtomobili dogajajo imenitne stvari. Mnogi se še spominjajo tistega voznika, ki je stopil iz avtomobila, ko ga je zaustavil mož v uniformi?

»Kaj, da bi pihal? Vi ne veste, kdo

sem! Sem... Moj stric je... Kaj si pa sploh dovoljujete?«

In tako dalje. Monolog.

Stvar se je še bolj zakomplicirala naslednji dan, ko je hotel, da mu vrnejo dovoljenje.

Nasploh so fantje v uniformah zelo strogi in ne poznajo razlik. Zgodilo se je v nekem kraju v okolici Ceytona, da je nekaj »glav« celo zahtevalo, da se umakne določeni »plavi fantu« z njihovega območja. Bajje jih je kar nekajkrat zaustavil. To pa res ne gre.

V Ceytonu je veliko taktičnih, ki so zelo hitro spoznali, da jim lahko le študij odpre najvišja vrata. Toda, ob znani višini podporic ni lahko študirati.

Zato se je ponekod uveljavil recept. Zezi na kakšno odgovornejšo mesto bodi izredno aktiven v organizaciji in stalno dopoveduj, kako potrebno je študirati. Izkoristi obilico študijskega dopusta, naredi ob splošni družbeni podpori prve korake in kmalu ti bodo rekli, če bi še študiral za toliko in toliko odstotkov mesečne »gažee«. Fantu rabimo študirane ljudi.

Nekoč je živel en dohtar. K njemu je prišla ena starejša ženska.

Pokazala mu je oteklo roko in vprašala, kaj je to:

»Hja, gospa v vaših letih to mi čudno. Smrt počasi prihaja.«

Čez dva meseca ga je udarilo. Njega. Komaj se je izmazal.

Pa pravijo, da ni usode.

(Nadaljevanje sledi)

sosed sosedu

LAČNEGA SE OTROCI BOJE

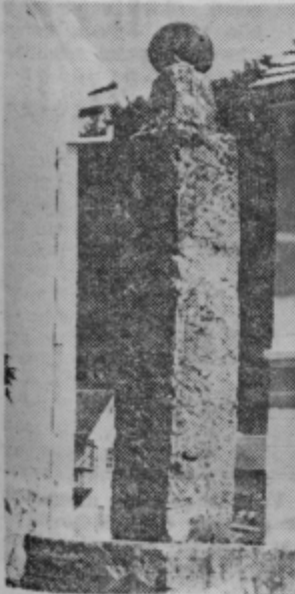
Naša soseska je običajno mirna. Ne pretresajo jo pogosti viharji. Voda se malo razburka okoli zelenice, ki bi jih otrokom najraje pobrali, pa si ti kar sami vzamejo pravico, da skačejo po njih. Različni dogodki (za Titov rojstni dan so otroci odpotovali s koleši v Beograd in se na koncu v igri skoraj stepili, ker se niso mogli zedniti glede stanovanja, kje bodo parkirali itd.), pa sem pa tja le pretresajo tudi sicer mirno gladino soseskine vode.

Pred kratkim je med naše zelenice zašel dvajsetletni fant, ki se je pridružil otrokom. Ničesar jim ni storil, a ko je postal lačen, se je vsedel na klopi in potegnil iz žepa časopisni papir. Počasi ga je svaljal in počasi užival. Jedel ga je, da jedel. Otroci so ga gledali in niso mogli razumeti. Pobegnili so k materam, ker so se fantu, ki je jedel papir, pričeli bati. Stisnili so se k njim in jim pripovedovali

o fantu, ki je tako lačen, da je papir. Otroci tega niso mogli doumeti, strah jih je postal, nekaj nepojasnjenega se je zgodilo... Pa se je le eden od jantičev opogumil in janta (ime mu je bilo Franček), povabil na partijo badmintona. Led je bil prebit in otroci so se mu počasi približali. Eden mu je od doma prinesel še pest orehov, drugi nekaj drugega. Ljudje so gledali skozi okna in se sprševali, od kod je fant. Pa so ostali brez odgovora, ker se je po enourni igri Franček odpravil proti mestu. Se prej je skrbno zganil zamaščen papir, ki mu je ostal od zajtrka.

Pot ga je peljala mimo kante za smeti, poleg katere je ležal bel kos kruha. Pa ga ni videl. Preveliki čevlji, obuti na bosa noge, so udarjali po tlaku. Zamišljeno je šel in najbrž je bil ta dan srečen. Jedel je orehe in mislil na kruh.

ZDENKA STOPAR

zmkavte tatove, kripoprisežnike, lažnike, go-ljufe so privezovali na sredni trgov k prangarjem, da so jih videli in sramotili, tržani in kmetiči... Tako v srednjem veku. Povprašajte svoj samoupravljalski čur, svoj osebnimoralni kodeks. Koga ni današnje zgodbe, bi privezali k sramotnemu stebri? Bodite porotnik in nam sporočite svoje mnenje.

TRI DNI ZA ŠTIRI LETA

Zajeti v besedo in sliko vse, kar se je pretekli teden dogajalo v vseh občinah širom našega območja, je tudi za novinarski objektiv in pero, prevelika naloga. Na slehernem koraku smo se srečevali z ljudmi, ki so bili tako ali drugače vključeni v vrtnice ob snidenju gostov iz bratske Srbije z našimi občani.

Gostoljubnost, prisrčnost in toplina naših ljudi je tokrat preseгла vse meje. Bolj vase zaprti kot ne, obremenjeni z vsakodnevnimi mnogoterimi skrbmi, so se prebivalci celjskega območja v teh dneh spremenili v gostitelje, ki jim je bila povsod prisotna ena edina skrb: pozornost do dragih gostov. Mnogi so bili prepričani v lep in topel sprejem, toda prav tako mnogi so bili presenečeni nad tistim, kar so tu doživeli. Resnici na ljubo budi povedano — ocena vseh udeležencev Karavane bratstva in prijateljstva je bila enotna: povsod smo bili sprejeti bolj kot bratje...

Da, prav povsod je bilo tako! Uradne delegacije in individualni gostje pri svojih gostiteljih na številnih domovih, vsi so bili deležni gostoljubne pozornosti, pozornosti, ki jo lahko dajejo ljudje iz hvaležnosti in ljubezni. Iz hvaležnosti za vse, kar so med vojno gostitelji storili za naše ljudi, iz ljubezni do vseh, ki danes nadaljujejo v težkih dneh započeto in s trpljenjem ter v pomanjkanju skano prijateljstvo. Povsod je bilo čutiti svečano vzdušje, v vsakem kraju smo srečevali ljudi z nageljnomo in malo trobojnico v gumbnici. Srečevali smo tovarišice s šopki v rokah, kot da odhajajo na svatbo, na gostijo... Skratka — bil je praznik, njihov in naš. Praznik, ko smo v treh

kratkih dneh izkazovali našo hvaležnost in ljubezen za štiri leta nesebičnega in bratskega gostoljubja.

Tri dni za štiri leta! Trije kratki dnevi, vendar dovolj zgovorni, da so pokazali čustva naših ljudi. Trije veseli dnevi, s solzami sreče ob snidenju in grenkobo slovesa ob odhodu. Karavana je postala praznik, Karavana je več kot obisk dragih gostov, prijateljev in bratov. Karavana je simbol enotnosti narodov, je simbol sodelovanja in ljubezni, je simbol med vojno ustvarjenih odnosov, ki jih ni mogoče skaliti. Ničesar ni, kar bi moglo prerasti čustva, ničesar ni, kar bi lahko vneslo plemenitejših odnosov med ljudmi, ki so delili streho nad glavo in žlico ob skledi domače hrane...

Karavana je odšla, vrnili so se gostje, ostala pa so nova poznanstva, nova prijateljstva. Vzklile so nove vezi, vezi med mladimi ljudmi, ki se do včeraj še niso poznali, ki jim je bila doslej skupna le usoda njihovih staršev, ki pa jih v bodoče veže mnogo skupnih misli, čustev in bolesti...

Povsod po domovih so ostali spominki in mnogi spomini, z darili obloženi gostje so se vrnili domov, da ponesejo v svoje domove topilno gostoljubja, toplino prijateljstva, bratstva.

Desetič je letos zavozil po tiri vlak bratstva, desetič so si ljudje podajali roke in se objemali. Desetkrat bodo v prihodnje še vozili vlaki, vlaki polni ljudi, ki si bodo danes še nepoznani, jutri že stiskali roke v nova prijateljstva...

V Topru so gostje iz Srbije imeli kaj videti. Navdušili jih je sodobno organiziran proces proizvodnje.

KARAVANA NA DOBOJU

Vtisi, ki so jih iz Sentjurja ponesli udeleženci Karavane bratstva in prijateljstva, so po oceni vseh nepozabni. Navdušeni nad znanim šentjurskim gostoljubjem so se le težko poslovili in mnoge povabili: »Tudi vi nas kmalu obiščite.«

Sentjurčani so gostili poleg udeležencev karavane še uradno delegacijo Uzičke Požege, mesta, s katerim je Sentjur sklenil prijateljstvo.

Drage goste iz Srbije so v Sentjurju sprejeli pred zgradbo občinske skupščine, kjer jih je pozdravil VINKO JAGODIČ, sekretar OK ZKS Sentjur, otroci pa so jim zapeli. Kmalu zatem so večino odpeljali v Rogaško Slatino, kjer so gostje tudi prenočevali.

Naslednji dan so si ogledali Alpos, LIP Bohor,

TOLO in Kmetijski kombinat. Po ogledu delovnih organizacij so se odpravili na Dobje, kjer so se pogovarjali s predstavniki krajevnega življenja, podobnega razgovor pa so imeli tudi na Planini, in sicer v novi osnovni šoli. Manifestativno srečanje med kdanjih izseljencev, njihovih gostiteljev ter predstavnikov družbeno političnega življenja Sentjurja in Uzičke Požege je bilo zvečer v kmetijski šoli.

Drugi dan so popeljali Sentjurčani svoje goste v Muzej revolucije, Stari pisker in pozneje še na Golte, od tod pa v Velenje.

Izbira programa za tretji dan je bila prepuščena gostom. Mnogi so želeli obiskati Maribor, kar so jim šentjurčani takoj omogočili. Slovo v petek je bilo težko, objemi in pozdravi pa polni resnične ga prijateljstva.

Le kaj zanimivega je pripovedoval Boško Antić iz Cu-prije?

PIKNIK - DA NIKOLI VEČJI!

Vse Celje je živelo, s svojo neposredno okolico, za številne goste, skoraj 200 jih je bilo, ki so pripisali s Karavano. Veličasten je bil njihov sprejem na železniški postaji, mnogi stari znanci in prijatelji so si padli v objem...

Program bivanja gostov v Celju je bil zelo raznovrsten, saj so si gostje poleg številnih delovnih organizacij ogledali tudi modno revijo, ki jo je pripravil kolektiv Topra v prostorih Mlinarjevega jameza na Teharjih. Tu so gostje tudi imeli kosilo kot gostje tega renomiranega celjskega podjetja. Nič manj ni bil zanimiv obisk v Muzeju revolucije, le da je bil zanj preskopo odmerjen čas in gostje si niso mogli v podrobnosti ogledati vsega, kar so želeli...

Sklepanju novih poznanstev in prijateljstvu pa je največ pripomogel piknik v Kokarjih. Gostje so sem prišli po navdušenem obisku na Golteh. Tudi vreme je prispevalo svoje, da je bilo razpoloženje na višku. Ze dopoldne je na vrhu Medvednjaka odmevala pesem in se vilo kolo... višek razpoloženja pa je bil dosežen popoldne

na pikniku v Kokarjih. Taborniki, vojska in Hotel Celeia ter še mnogi drugi, so poskrbeli za to, da so se gostje počutili kar najbolj sproščeno in domače. Na raznju so se vrtele odojki, pod košatima smrekama pa je bil nastavljen sod cvička in vsakdo si ga je lahko po mili volji privoščil. Nič kolikokrat se je po prostornem prostoru tabora vilo kolo, kolo v katerem so plesali tisti, ki ga obvladajo, pa tudi taki plesalci so bili, ki se jim je korak kar precej mešal... Nič zato, važno je bilo sodelovati, prispevati, plesati. Vse je plesalo, vsi so prepevali, dobre volje ni manjkalo. Ob mizah pa so mnogi, predvsem starejši, obujali spomine na minule dni, pripovedovali so dogodke ne tako davne preteklosti, dogodke, ki so osnova prijateljstvu in bratstvu med našimi narodi.

Vse Celje je živelo za svoje goste in tako kot sprejem, ali pa še bolj, je bil veličasten odhod Karavane. Polna postaja ljudi, objemi in solze in mahanje rok še dolgo potem, ko je vlak že odpeljal s postaje. Nasvidenje, prijatelji!

VESELJE NA ŠMOHORJU

Gostje iz karavane bratstva in prijateljstva v laški občini so bili večji del in pobratene občine Trstenik. Uradno delegacijo je vodil predsednik trsteniške skupščine Peter Stančić, ki je bil s svojimi sodelavci gost občinske skupščine in občinskih političnih organizacij. Ostali udeleženci karavane so bili v gosteh pri nekdanjih izseljeniških družinah in se v takšnem prijateljskem krogu gotovo niso počutili slabo, kajti prijateljstvo skovano v trpljenju nikoli ne ugasne.

V vseh štirih dneh bivanja v Laškem je bilo tudi precej skupnih snidenj. Tako so v sredo bili gostje iz Srbije na obisku v pivovarni, zvečer pa so se udeležili proslave dneva izseljencev, ko je pevski zbor iz Laškega pripravil celovečerni koncert. V petek so člani občinske delegacije imeli razgovore s predstavniki občine Laško, političnih organizacij in delovnih kolektivov, Tema

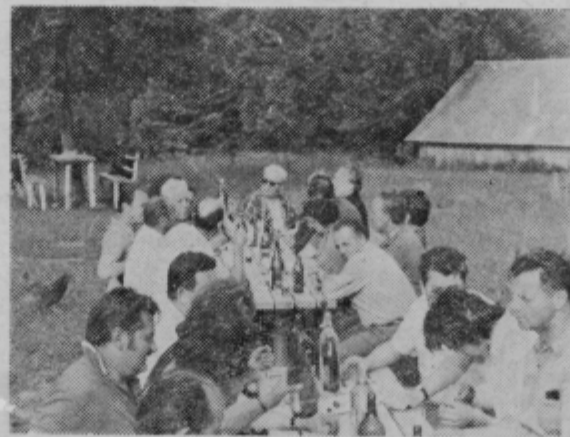
je bila jasna: nadaljnje poglobljanje stikov sodelovanja.

Najbolj sproščeni in dobre volje so bili gostje in gostitelji na Šmohorju, kjer so na pikniku pekli čevapčiče, jih zalivali s pivom in »vičkom«, a ko jih je v dom na Šmohorju preghal dež, se je družbi priključila še skupina lovcev in potlej ni manjkalo pesmi, šal in smeha. Tudi neizogibna »mi se imamo radi« je bila vmes in tudi kola ni manjkalo.

Tako veselo je bilo na Šmohorju, da so goste komaj spravili nazaj v dolino, kjer je bil v »Humu« tovariški večer, leta pa zaradi velikega števila povabljenih spet nekoliko bolj uraden.

Petkovo dopoldne so vabili v goste še v kolektivu »Volne«. Čas je kar prehitro mineval in gostje so se poslovili na železniški postaji od mnogih novih prijateljev. To je bil tudi namen in cilj karavane.

J. Kr.

Na pikniku na Šmohorju je bilo zares veselo...

Končno se je tudi Bojan Volk lahko malo nasmehnil dolgotrajne priprave so se pokazale kot učinkovite... zelo angažiran pa je bil Igor Ponikvar, predsednik Medobčinskega sindikata delavcev družbenih dejavnosti Celje.

OBČINSKA KONFERENCA SZDL CELJE SE JAVNO ZAHVALJUJE VSEM ŠTEVILNIM DELOVNIM KOLEKTIVOM, ORGANIZACIJAM IN DRUŠTVOM, PRAV TUDI PA TUDI VSEM ŠTEVILNIM OBČANOM, ZA VELIČASTEN SPREJEM NASIH DRAGIH GOSTOV IZ SRBIJE GOSTOLJUBJE, KI SO GA BILI DELEŽNI, POZORNOST, KI STE JIM JO IZKAZOVALI, JE ODRAZ NAŠIH ISKRENH ČUSTEV DO BRATSKIH JUGOSLOVANSKIH NARODOV. LETOŠNJA KARAVANA JE BILA VELIČASTEN IN SPONTAN ODRAZ RAZPOLOŽENJA NASIH DELOVNIH LJUDI, KI NIKOLI NE BODO DOVOLIL DA BI KDORKOLI POSKUŠAL SKALITI TO, KAR JE BILO V KRVI ROJENO.

VSEM, KI SO KAKORKOLI SODELOVALI IN PRISPEVALI K USPEHU TE NAJVEČJE LETOŠNJE POLITIČNE MANIFESTACIJE V JUGOSLAVIJI, NAJLEPSA HVALA

OBČINSKA KONFERENCA SZDL CELJE

SREČNI GOSTITELJI

Stiridnevno srečanje med brati iz srbske občine Kosjerić in udeleženci Karavane bratstva ter občani v Slovenskih Konjicah, je izzvenelo v neminljivo vez, ki se je stkala med vojno, njene niti pa so iz leta v leto močnejše.

Posebne pozornosti so bili deležni udeleženci Karavane prijateljstva, ki so prišli na obisk k starim prijateljem v Slovenske Konjice. Prišlo je osem udeležencev, starši, sinovi, vnuki. Sprejeli sta jih dve družini. Svojo največjo prijateljico, je sprejela Antonija Grušovnik, 86-letna Konjičanka, ki je bila 21. julija 1941. leta izselje-

na. Prišla je v Kruševac, kjer jo je sprejel zakonski par Popovičevih. Med njimi se je skovalo trdno prijateljstvo.

Pri Jelenkovi v Slovenskih Konjicah so pod svojo gostoljubno streho vzeli šest prijateljev iz Srbije. Jelenkova je kot otrok med njimi preživela vojna leta. Družina Stankovičevih je sprejela petčlansko družino, ki ni imela strehe nad glavo.

Minilo je srečanje, preteklost so preživeli lepi dnevi... Nič ni tonilo v pozabo, ker se je globlje zasedrala v srcu, ker so košenine pogonale pred tri desetimi leti.

Gostje iz Kruševca so si z zanimanjem ogledovali rimsko nekropolo v Sempetru.

Z ROKO V ROKI

Prišli so, da bi bili veseli, da bi se spomnili in hkrati pozabili na hude dni...

Dvanajst jih je prišlo v šmarnsko občino, dvanajst srbskih prijateljev, ljudi iz Arilja, bratske srbske občine, vedrih, dobrih in veselih ljudi. Sprejeli so jih, kamor koli so prišli, s stiskom rok, s pozdravom, z nasmehom in opozorilom: »Pridite še in ne pozabite.«

Marsikje so bili v tistih treh dneh, tu in tam so se

vo rojstno hišo v Kumrovcu. Bili so na Golteh, v Bistrici ob Sotli jih je sprejel trden in ponosen domačin, napreden kmet in jim pokazal, kako gošpodari, kaj je že naredil in kaj še bo. Na njihovih licih sem bral kot iz odprte knjige priznanje človekovemu delu, napreznosti, sposobnosti in iznajdljivosti. Rogaška Slatina jim je izvalila navdušenje, vtis je bil globok, Atomske toplice pa so bile kakor oaza v njihovem poznavanju našega sveta.

Veno Satler, predsednik žalskih sindikatov je kar pridno pomagal tolmačiti zanimivosti iz Sempetrskega Aera...

čudili, sprejemali vase vse, kar je bilo dobrega. Tudi na Kozjanskem so bili in se pred spomenikom v Kozjem nemo poklonili padlim za svobodo. Skoraj brez besed, s spoštovanjem in neprisiljenim zanimanjem so vstopali, počasi in svečano, v Tito-

Množica ljudi, kopalcev, bolnikov, vsakršnih gostov, jih je sprejela pristrčno, zvedavo, po pozdravnem govoru pa se je zaslislalo ploskanje in pozdravljanje. Prenekateri med njimi se je začudil vrsti novih hiš, obnovljenim domovom, na novo utrjenim potem.

V Podčetrtku, v Atomskih toplicah, je goste iz Srbije pozdravil Franci Renir in jim zaželel dobrodošlico. Iz toplice so gostje odšli v Podčetrtek, kjer so si ogledali šolo in novo naselje, kjer so jim domačini pripravili kratko zakusko.

TESNEJŠI STIKI

S Karavano oratstva in prijateljstva je prispelo v žalsko občino na obisk preko trideset članov uradne delegacije in nekdanjih gostiteljev naših izseljencev z območja občine Kruševac.

V okviru obsežnega in bogatega programa so dragim gostom pokazali najzanimivejše kulturno zgodovinske spomenike, med katerimi je ogled rimske nekropole v Sempetru goste še posebej navdušil. Gostje pa so si ogledali tudi številne delovne organizacije še zlasti pristrčno pa so bili sprejeti v

Aero, na Polzeli, še posebej pa v Preboldu.

Zadnjega dne obiska so gostje imeli v klubu družbeno političnih organizacij uradne razgovore, na katerih so jih predstavniki skupščine in družbeno političnih organizacij seznanili z najpomembnejšimi dosežki v občini v minulih letih. Gostje so se s številnimi vprašanji še zanimali za posamezne podrobnosti. Ugotovili so, da bodo v bodoče navezali še tesnejše stike med obema občinama, saj za to obstoje obojestranski interesi.

Direktor Topra Marko Jezernik je pripovedoval gostom o uspehih in dosežkih tega prizadevnega kolektiva.

ŽUPANA STA RAZOČARALA

Na pikniku na Smohorju sta predsednik občine Trstenik Petar Stančić in predsednik občine Laško Miha Prosen zabijala drug drugemu gole. Iz strateško-taktičnih razlogov se ni nihče vdinjal za sodnika, kajti z župani ni dobro češenj zobati.

Ko jih je potlej pregnal dež, ko so »nesportni« udeleženci zasedli dolgo omizje, sta župana sedla z nekaj sodelavci za mizo pri peči. Iz zdravstvenih razlogov seveda, kar pa »delovna množica« ni prav razumela in smatrala izolacijo za potrditev ustaljene prakse. Za kazen so jima naložili, da morata izvesti pevski nastop. To sta župana tudi storila, toda Peter Hrastelj je bil razočaran in to glasno povedal:

— No, kar dobro sta pela. Toda mislil sem, da bo sta zapela tisto — ču, češ, če, obečamo sve... — Sledil je krohot, da se je »bajta« majala.

Predsednik občine Trstenik Pero Stančić in predsednik laške občine Miha Prosen na železniški postaji v Laškem ob prihodu vlaka.

SPOMINI, SPOMINI...

Profesor Jože Marolt je imel v Muzeju zveste poslušalce, ki so se zanimali za mnoge podrobnosti iz naših slavni preteklih dni...

V knjigi »SLOVENSKI IZSELJENCI V SRBIJI«, ki jo je napisal Fran Roš je objavljen tudi zapis danes že pokojnega Fedorja Gradišnika starejšega o prihodu naših izseljencev v Srbijo. Objavljamo insert iz tega zanimivega pisanja:

Bila je že trda noč, ko smo prispeli v Gučo. Na prostranem trgu je bila zbrana množica ljudi. Ko so se jim približali naši vozovi, je bilo slišati kakor iz enega grla veselo vzklikanje: »Slovenci! Slovenci! Živeli, bračo Slovenci!«

Vse se je gnetlo okrog naših vozov, nešteto rok nam je mahalo v pozdrav, pomagali so nam stopati z vozov. Mladi in stari, moški in ženske so nas objemali, nam stiskali roke in nas poljubljali!... »Samo da ste došli! Sada ste naši!« so vzklikali in videl sem solze v njihovih očeh... In ponovno klicanje »Slovenci! Slovenci!« in vmes veseli zvoki tamburasev...

Pričelo se je razvrščanje. Člani odbora za izbeglice so določali, pri kom bodo došli prebivali. Dr. Mak, jaz in Fedor smo stali ob svojih kovčkih in se pogovarjali z ljudmi okrog nas, ki so hoteli vedeti, kako so z nami ravnali »ovi prokleti Svabii«. Tedaj me je nekdo poklical. »Kje je magister Gradišnik?« Bil je Tone Koren, ki je zbiral pevce. Takrat pa zaslišim še nekoga, ki je za mojim hrbtom vprašal: »Ko je magister?« Koren je pokazal name.

»I ja sam magister... apotekarski pukovnik u penziji,« mi je dejal visok, širokopleč moški, ki je stopil k meni in mi krepko stisnil roko. Nato se je obrnil in pokazal na smehlajočega se mlajšega moškega: »I ovaj je magister... moj nečak Jovanović... apotekar u Guči. Sada smo trojica... Tres faciunt collegium... Vi ćete biti naš gost! Ste li sami?«

Ko sem pokazal na svojega sina in na prijatelja dr. Mako, mu je zažarej obraz. Objel nas je vse tri in ves srečen zaklical: »Izvršno! Baš za trojicu ima mesta kod nas!«

Kot že mnogokrat doslej so se tudi tokrat izkazali pripadniki celjske garnizije. Neumorno so vojaki, ure in ure vztrajno vrteli raženj, pod budnim očesom »mojstra«, ki je merkal, da se kaj ne prismođi. Reči je treba, da so mladi fantje svojo nalogo več kot dobro opravili...

Jamstvo za svobodo in neodvisnost
narodov Jugoslavije je v enotnosti
in nerazdružljivem bratstvu

Tito

Ob sodelovanju kolegov: Jureta Krašovca, Mitana Senčarja, Zdenke Stoparjeve in Milenka Straška je stran pripravil BERNI STRMCNIK

mini reportaža

ČIRULE, ČARULE, ČA, ČA, ČA...

Sončno vreme je v preteklem tednu privabilo na »ptičjo svadbo«, kjer so svatovali cicibančki iz Otoka, njihove mamice in dedki pa so bili firbci, ki so se pasli tam okoli. Ptičke so svatbo priredile na Gričku, prijetnem prostročku nad Savinjo. Za pomoč so zaprosile Društvo prijateljev mladine, ki je v njihovem imenu sklicalo najmlajše na svatbo. Da bi se otroci ptičkoma odložili, so jim kot svatovsko darilo pripravili spored. Ta pa ni bil od muh! Kaše, da so naši mali z poperkami zelo na tekočem, ker smo lahko slišali Ljubljanski zvon, bim, bom, bim, bom. Pa zaplesali so tudi in ni jih molilo, če se je med njimi zavrtila še muca. Saj je bila živalska svatba, mar ne? Eden pevcev v zadnji vrsti jo je prijel za rep in že se je nemarno vanj vtačnil njegov sosed. »Bom že tovarišici povedal, da vlečeš mačko«. Slišalo se je le »šica« in muca, Bim bom, bim bom!

in ples, vse pogosteje so se očke obračale k gozdu. Kaj so le pripravile ptičke, kje so za nas pustile darila? Vse to se je motalo po malih glavicah in vedno bolj nestrpni so postajali. Se mimo malinovca so zdvijali, ki je čakal pripravljen nanje. To je bilo iskanje in tekanja. V grm po pomarančo, v drugega po napolitancko, v tretjega po žvečilni gumi. Pa vse pokazat mamici, pa spet nazaj, če bo še kaj ostalo. Da kateri ne bo našel poti k mamici in bo zato sledil jok, so tovarišice že vedele. Skupno so poiskale varstvo in spet je posijalo sonce. Utrujenjeni so se otroci spravili k loncu malinovca, ki je vsem neznanako teknil. Po rokah so Marjanca, Matejke, Rokki, Bojančki vrteli pomaranče, ki so jih zanje pustile v grmovju ptičke v zahvalo za krmiljenje pozimi. In v vednost vsem, ki so zelo uspelo pripravili njihovo svatbo, da ne bi prihodnje leto pozabili na nje.

ZDENKA STOPAR

mali intervju

KAM NA POČITNICE?

Kmalu bo minilo šolsko leto in vsak bo po svoje koloval in zapravljal prosti čas. Nekateri bodo odšli na počitnice, drugi bodo ostali doma.

Kam na počitnice. Na to vprašanje so učenci iz Soštanja odgovarjali tako:

MAJNA BERIČNIK, 8. a: Šla bom v Slovensko Bistrico k prijateljici, ki sva se spoznali po pismih.

ZDRAVKO BOCOVNIK, 8. a: Kam naj grem? Doma imamo kmetijo!

MAJA SLAVIČ, 6. b: S kolonijo bom odšla na morje, zatem pa še s starši v Portorož

KARLI ZIROVNIK, 8. a: Prvi mesec bom v službi, ves naslednji pa zapravljal denar v Kopru.

LJUBICA DONKO, 8. a: Najprej bom šla s starši na morje, za preostali čas še ne vem.

DARKO NAPOTNIK, 8. a: V službo, kaj pa mi preostane drugega.

ERNA PRISLAN, 8. a: Po vsej verjetnosti k teti v Ljubljano.

MIRAN MLINAR, 6. b: Malo bom kolesaril, nato pa na morje.

a: Vse počitnice bom v službi na rudniku.

IGOR NARAKS, 8. b: Če se bo dalo, bom za nekaj časa odpotoval v Anglijo, šel bom tudi v planine in na morje.

DARJA LESNJAK, 8. b: Za deset dni grem na morje.

VESNA ZAGER, 7. b: Nekaj časa bom v Vojniku, sicer pa na bazenu.

B. MLINAR

2 JURČKA - 1 KG

Ko je na travniku, ob robu gozda, da Raški planini, zagledal ta izreden izdelek narave, nista bila velikana sama. Poleg njiju sta zrasla še dva jurčka. Torej četverčki. Na ogled pa je prinesel le dva, ki sta skupaj tehtala en kilogram.

»Rad nabiram gobe.« je dejal Zvonko Kupec, doma iz Latkove vasi pri Preboldu, sicer pa član kolektiva celjskega Izletnika, in nadaljeval:

»Nabiranje gob je moj konjiček. Ze od mladih nog me vleče v gozd. Tu se človek

spočije in navžije marsikaj lepega...«

POVABILI SO JO V TOVARNO

V prvomajski številki našega tednika smo rubriko »Obrazla posvetili ANI COCEJ, upokojenki tovarne EMO Celje. Pred vojno je bila med delavskimi zaupniki.

Tedaj je v razgovoru Ana Cocej potožila, da se človek, ki je v pokoju, večkrat počuti osamljenega, in je povedala, da je bila zadnjič v tovarni EMO leta 1964. Znova bi jo želela videti.

Te vrstice so prebrali tudi v EMO.

Pozneje nam je FRANČEK KNAFELC povedal, da so Cocejo takoj povabili v tovarno.

Radostna nad pozornostjo si je ogledala vse obrate, v katerih se je v teh osmih letih mnogo spremenilo. Ko so ji izročili šopek rož, se ni mogla obraniti solza. Bila je srečna.

Vsekakor lepo dejanje tovarne EMO, katere vodstvo je pokazalo, da še vedno misli na ljudi, ki so leta in leta delali in prispevali k razvoju tovarne.

HOTEL PAKA ZA SLOVES SLOVENSKE KUHINJE

Kulinarčni teden v celjskem turističnem območju so minulo soboto zakrožili v hotelu »Paka« v Velenju. Ta vzorni kolektiv, ki leže na razstavi v Celju počel lovričke, je zablščal tudi na zaključnem kulinarčnem večeru. Miza na sredini restavracijskega prostora je vabljeno gostom nudila bogato pašo za oči in sladokusni tek. Okoli trideset jedi se je že estetskemu vidu uspešno kosalo s čudovitimi šopi svežih vrtnic. In od prve do zadnje so bile s seznama tipične slovenske kuhinje. Profesor Zoran Vudler ni povedal niti besedice odveč, ko je dal duška svojemu navdušenju nad znanjem in spretnostjo gostinskih delavcev »Pake«, ki so ta večer pokazali, da slovenska kuhinja ni niti malo revna in skromna. Z njim so delili mnenje vsi navzoči, ko je velenjskemu večeru pripisal vseh sto možnih točk in kristalno vazo v trajno last.

Kot se sklada z vsebino mize, je saleški oktet ubrano pel slovenske narodne. J.K.

ZALEC

PODELITEV ZNAČK

Krajevna organizacija Rdečega križa v Sempetru je pripravila minulo soboto za krvodajalce proslavo ter podelitev značk in diplom. Skupaj so podelili 48 značk za 5, 10, 15 in 25-kratni odvzem ter štiri diplome, ki so jih prejeli: Ivan Matko, Rajmund Horvat, Stanko Klančnik in Anton Gros. Po končani proslavi je bila majhna zakuska.

TEKMOVANJE GASILCEV

Conskega tekmovalja mladinskih in pionirskih gasilskih desetih, ki je bilo v Zalcu, se je udeležilo kar 52 desetih iz moziške, velenjske in žalske občine. Pri mladincih je zmagala desetina Gaberk pred Levcem in Rečico ob Savinji itd. V skupini A pionirjev pa so bili najboljši Zalčani pred Preboldčani in desetino iz Bevc. V B skupini je zmagala desetina iz Gornjega Grada, pred Sempetrom, Nazarjem itd.

ŠOLA SPREMINJA PODOBO

Štirje oddelki osnovne šole Zalec v Gotovljah so končali s poukom že prvega junija. V počastitev tridesetletnice pionirske organizacije, osemdesetega rojstnega dne tovariša Tita in zato, ker je gradbeno podjetje »Gradnja« iz Zalca že začelo z obnovo šolske zgradbe so učenci pripravili daljši kulturni program. Poleg drugih točk so uprizorili igrico Kristine Brenkove »Mačeha in pastorka«. Nastopili so dvakrat, gledalci so bili s prireditvijo zadovoljni.

Na šoli pa so se že začela obsežna gradbena dela. V pičlih treh mesecih bo obnovljena fasada, vgrajena bodo nova okna in vrata, sanitarije, nova bosta jedilnica in kuhinja, nova bodo tla, pa tudi vodovodna in električna instalacija bosta urejeni. Vsa dela so v polnem zamahu, glavni delovodja, tovariš Kramar, je s pomislekom dejal, da bodo prenovljeni prostori naredi že pred prvim septembrom. Upam, da napoved ni vremenskega značaja, marveč je obljuba izkušnega delovodje. Občinski odbor za obnovo šol pa se bo zavzel, da bo obnovljeno tudi učiteljevo stanovanje.

LAŠKO

CESTNI PROBLEMI

Občani navadno vidijo le ceste, ki jim je pred nosom, po kateri hodijo, se vozijo in zvečine tudi na njej izlivajo svojo slabo voljo. Vsakemu je najbližja cesta najvažnejša. Ko pa je narejen spisek teh cest, spoznamo, da je občina

zavita v pajčevino skoraj brezizhodnega položaja. Posebna komisija pri svezu za urbanizem, komunalo in stanovanjske zadeve pri svezu občine Laško je končala kategorizacijo lokalnih cest v laški občini. Možje so kategorizirali le ceste 4. reda, torej tiste zunaj seznama republiških cest, ki si jih lasti občinski, občinski cestni sklad, preostanek pa si jih lasti, da se bi zanje.

Lokalne ceste so razporejene v tri podskupine. Skupina A tvorijo ceste, ki so močno obremenjene in po katerih poteka avtobusni promet. Te vključujejo več naselij, posamezna območja in sosednje občine. Takih cest je 73 kilometrov in 600 metrov. Skupina B sestavljajo ceste, ki so vezujejo več naselij, posamezna območja in sosednje občine. Takih cest je 73 kilometrov in 600 metrov. C skupina pa so vse ostale, manj obremenjene ceste. Teh je seveda največ in nanesejo v skupni dolžini 223 kilometrov. Skupaj je na seznamu kategoriziranih cest nad 300 kilometrov.

Seznam seveda še ni končan. V občini je še 14 cest, ki niso kategorizirane, tudi imenovane vaške ceste, celo do posameznih malih naselij in domačij.

Od vseh kategoriziranih cest je le nekaj kilometrov takih, ki jih pokriva asfalt, prevleka, in sicer cesta Laško-Spodnja Rečica in Rečica-Jagnjenica.

Za primerjavo. Laška občina ima na skrbi toliko cest, da bi speljane druga za drugo segle od Laškega do Beograda.

SMARJE PRI JELSAH

TRIM TUDI V PODČETRJKU

V okviru TRIM akcije značko Srebrni čevlček bil v Podčetrtku imenovani poseben odbor, čigar predsednik je Ela Podbojster. Odbor je pred dnevi organiziral prvo akcijo za značko zdeležilo pa se je okoli dvesto vaščanov, mladincev tudi starejših. Na vrhu Ru nice, hriba v bližini trga Podčetrtek, so imeli malico, s tem pa so se vrnili nazaj dolino.

Odbor pripravlja že nov akcijo, ki bo čez štirinajst dni. Odsli jodo po poteh s sili partizanskih obveščevalcev. Z njimi bodo tudi netri borce in takratni obveščevalci.

Kot zaključek akcije pripravljajo v Podčetrtku pon na Triglav, ki naj bi po predvidevanju konec leta, od tam pa na Triglav. Stroške bodo nosili udeleženci pohoda sami. Celotna akcija za Srebrni čevlček potekala pod pokroviteljstvom TV Partizan Podčetrtek.

V vsak dom NOVI TEDNIK

Veleblagovnica NAMI Velenje

veleblagovnica z 12 specializiranimi oddelki
samopostrežba — restavracija
menjalnica tujih valut
ekspresna popravilnica čevljev

telefon: 85-211; telex: 33568

POPUST

za gotovinski nakup proizvodov GORENJE

- štedilniki in pečl na trda goriva
- električni, plinski, kombinirani štedilniki
- hladilniki, — pralni stroji
- črno-beli TV aparati GORENJE

V NAMI VELENJE tudi potrošniški krediti, brez porokov, odobreni takoj, 20% polog. — Večji nakupi — brezplačna dostava na dom.

STARI PROBLEMI

Trgovina v Bistrici ob Sotli je vodovod, mesnica odnosi preskrba z mesom, od...

Šešče v Savinjski dolini

PRIZADEVNI VAŠČANI

Dan, ko bodo letošnji občinski praznik občine Zalec proslavili na osrednji proslavi v Seščah, se hitro približuje. Vaščani, navajeni poprijeti za sleherno delo, ki je v korist kraja, hitijo, da bi pravočasno opravili vse, kar je še potrebno urediti.

v preteklosti, vse od gradnje prvega mostu preko Savinje, pa drugega in končno sedaj tretjega, pri katerem je sodelovala tudi vojska. Nemalo je k vsem tem akcijam prispeval predsednik krajevne skupnosti Ivan Zagar, ki je znal organizirati vaščane za skupno delo, znal pa je pritisniti tu na prave gumbke na občini, pa je tako kraj v času njegovega predsednikovanja hitro in lepo napredoval.

Prvemu asfaltu od Rojskega križišča do Sešč je kmalu sledilo asfaltiranje tudi drugih cestnih odsekov. Tudi novo vodstvo krajevne skupnosti je izredno aktivno in zato rezultati seveda ne izostajajo. Ob pomoči Komune iz Zalca, posebno pa skupščine občine Zalec, se je asfaltni trak v kraju razpotegnili tudi na druge odseke, skupaj preko enega kilometra v samem kraju, za kar so občani prispevali okoli 15 milijonov starih dinarjev.

Skupina Matenčanov pri delu na trasi modernizirane ceste v Matkah.

Vse akcije v kraju, kjer bo osrednja proslava občinskega praznika, so v polnem teku in kot vse kaže, bo za dan praznovanja vse narod. Šešče bodo pričakale svoje goste v marsičem drugačnem, kot so bile doslej, vaščani pa bodo zadovoljni zrlji na sadove skupno opravljenega dela.

BERNARD ČEPIN

mala anketa

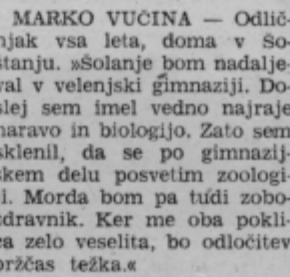
KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

Se nekaj dni in konec bo učenja. Za nekatere za vedno, drugi pa so šele na koncu začetka. Zlata doba se umika. Se valeta, zadnji ples s sošolko, nekaj solz in odšli bodo na vse vetrove. Slovo bodo vzeli od osnovne šole, ki jim je dajala toplino v teh minulih osmih letih. Zdaj bo vsak po svoje zakorakal v svet. Nekateri bodo odšli na delo, precej se jih bo odločilo za učenje poklica, nekaj pa tudi naprej v šole, kjer jim bo še dolga leta zvonil zvonec, vendar nikoli več tako kot v osnovni šoli.

Treba se je odločiti, za kovinarja, šiviljo, arheologa ali časnikarja. Tudi osnovnošolci »Bibe Röckas« v Soštanju so pred dejstvom, da se približajo življenjskemu cilju in začrtajo nadaljnje korake.

NADA VANOVSEK — Stanuje v Plešivcu pri Soštanju. V solo se vozi z avtobusom 6 km, pol ure pa mora peš. Izdelala bo z dobrim uspehom. — »Želim postati gostinska delavka. Kaže pa, da mesta ne bom dobila. Zato se bom zaposlila v Gorenju in počakala sestro, da se bova skupaj odpravili na delo v Švico. Tam bom zaposlena v kuhinji.«

MARKO VUCINA — Odličnjak vsa leta, doma v Soštanju. »Solanje bom nadaljeval v velenjski gimnaziji. Doslej sem imel vedno najraje naravo in biologijo. Zato sem sklenil, da se po gimnazijskem delu posvetim zoologiji. Morda bom pa tudi zobozdravnik. Ker me oba poklica zelo veselita, bo odločitev bržčas težka.«

ZDRAVKO BACOVNIK — Doma v Belih vodah. Eno uro hodi peš, nato pa še 10 km z avtobusom do šole. Izdelal bo s prav dobrim uspehom. — »Doma imamo kmetijo, zato oče hoče, da ostanim pri hiši in da se izšolam za kmetijskega mehanika, kar pa me sploh ne veseli. Rad bi bil kovinar, ker naša višinska kmetija ne obeta veliko, razen tega nas je pri hiši več otrok in bi težko ostali vsi doma. Jaz bom kovinar.«

CVETKA GOLAVSEK — Doma je v Soštanju, je odlična učenka. — »Že v sedmem razredu, ko smo dobili nov predmet — kemijo — sem se navdušila zanjo. Starši na mojo odločitev ne vplivajo. Jeseni bom odšla v Ruše, kjer bom obiskovala kemijsko tehniško šolo. Če bom uspela, se bom posvetila nadaljnemu študiju kemije.«

VALENTIN GOLTNIK — V Soštanju se vozi iz Gaberka. Razred bo izdelal z dobrim uspehom. — »Danes se za poklic pleskarja odloča malo fantov. Jaz pa sem se odločil prav za to delo. Me tudi močno veseli. Že ko sem bil majhen, sem z navdušenjem opazoval, kako pleskarji spretno vrtijo v roki čopič in se spenjajo po lestvi. Solal se bom v Mariboru v slikopleskarski šoli.«

Različni načrti, različna pota. Takšno je tudi življenje, ki bo šele zdaj prav zajelo te in druge mlade ljudi. Da bi bili delavni in poštenu jutri in vse dni, pa naj bodo v tem ali drugem poklicu, na tem ali drugem študiju.

B. MLINAR

PETER HLASTEC — PETDESETLETNIK

Nič ni nenormalnega za človeka doživeti 50 let. Pa vendar — življenje jubilaranta ni bilo tako enostavno, da bi ga brez vzroka pogledali v preteklost. Od edinega moškega potomca delovno prizadevne in skromne slovenske družine, v kateri je domovala in domuje slovenska pesem, je domoval tudi narodnostni ponos. Okolje v času doraščanja našega jubilaranta ni bilo brez vpliva nanj, saj je že leta 1936 osnovana partijska celica v Ponikvi, kraju, kjer jubilarant še danes krmari občinsko in krajevno politiko.

krivic nam ga obdržita za povojno socialistično graditev. Prišel je kot delavec, šel na krajše marksistično izobraževanje, potem pa na vedno odgovornejše družbene naloge, ki niso dajale materialnih privilegijev, vendar pa ogromno delovnih nalog in njem so se šolali ljudje, tako v šolah kot v vsakodnevnikih izkušnjah ter naporih za materialni in duhovni napredek. Ob njem in z njim se je došolala cela generacija, ki ob današnjih ugodnejših gospodarskih osnovah bije boj za odločilen start za enakopravnejši položaj na gospodarskem, kadrovskem, infrastrukturnem, socialnem in drugih področjih. Širša skupnost danes prizna tisto slabost neenakomernega razvoja, katere jubilarant z vsem trudom in znanjem v času svojega krmarenja občine v celjski regiji niti kasneje kot poslanec in direktor kmetijske delovne organizacije ni uspel dokazati.

prizadevanj. Z njimi se je ubadal na okraju v Smarju pri Jelšah, kontrolni komisiji, celjski okrajni združni zvezji in končno postane župan. Verjetno res ni mogel zakrmariti bolj kapitalno nerazvitega območja v Sloveniji, kot je bilo takratno območje šentjurske občine. Čeprav vseskozi vnet kmetijec, vendar pri 70% kmečkega prebivalstva z dokaj slabo in družbeno zaostajajočo kmečko gospodarsko strukturo v letu 1955, res kaj posebnega ni mogel storiti. Nedvomno je bilo takratno in sedanje največje bogastvo delovno in skromno ljudstvo, ki ga je preko 10 let volilo in spoštovalo kot komunisto in župana. Sam se je šolal in ob

Ko danes krmari organizacijo ZB NOV v občini, še vedno po svoji zdravstveni zmogljivosti sodeluje in soustvarja na kmetijskem področju, v organih skupščine občine in organizacije Zveze komunistov mu lahko damo le skromno priznanje za bogato, neutrudno in odgovorno delovanje pri izgradnji in razvoju socialistične samoupravne družbe. Z mnogo ponosa lahko zre v svoje preteklo revolucionarno delo. Tovariši mu želimo še na mnoga leta v zdravju, osebni sreči in zadovoljstvu ter da mu opravljenega napornega in odgovornega dela ne bi skušali razvrednotiti tisti, katerih naporov v svojem mnogoletnem delu ni čutil, niti ga danes vlagajo, pa vendar sadove blagostanja bogatejše uživajo.

Vinko JAGODIČ

CELJE

VPIS NA VEKŠ

Oddelek višje ekonomske komercialne šole v Celju bo let nekaj dni, ko bodo končali zrelostni izpiti na srednjih šolah, spet začel vpisovati nove študente. Na šoli so povedali, da bodo tudi leto vpisali okrog 50 študentov. Vodstvo šole si prizadeva, in vse kaže, da bodo prizadevanja uspešna, da bi imeli v prihodnjem šolskem letu v Celju dva oddelka višje ekonomske komercialne šole — prvi in drugi letnik. Na ta način bo ta višja šola še bolj dostopna mnogim učencem s celjskega območja.

DVAJSET LET USPEŠNEGA DELA

To leto praznuje dvajset let uspešnega in pomembnega družbenega dela organizacija Zveza rezervnih vojaških starešin, ki je dolga leta uspešno delovala v okviru Zveze borcev, nato pa se je osamosvojila. V okviru številnih priznanj, ki bodo širom našega območja, pa pripravila občinski odbor Zveze rezervnih vojaških starešin v Celju ob sodelovanju z Druženjem JNA, družabni večer, ki bo posvečen med drugim tudi praznovanju tega jubileja. Večer je namenjen tako aktivnim, kakor tudi rezervnim vojaškim starešinam. Družabni večer bo to soboto v Domu JLA in občinski odbor vas vabi, da se ga udeležite v kar največjem številu.

Obisk v Dramljah

BODOČNOST JE V PRIKLJUČKU

ČEPRAV NISO DEL KOZJANSKEGA, SE V TEJ LEPI SLOVENSKI VASI POČUTIJO, KOT DA SO. VERJETNO SE TEGA OBČUTKA NE BODO ZNEBILI ŠE DALJ ČASA.

Pravijo, da je bil Franc Jožef eden redkih tujcev, ki so obiskali Dramlje. In še ta ni prišel 1891. leta zaradi turizma, ampak na vojaške manevre.

Tuji, pa tudi domači turisti le redko zaidejo v Dramlje. Najprej zato, ker je težko preskakovati luknje na cesti, in drugič zato, ker tam ne bi vedeli kaj početi. Ni gostilne, ni dobro založene trgovine, ni ničesar tistega, kar bi privlačevalo. Tja hodijo le tisti, ki imajo v okolici vikende in seveda občinski socialni delavci na obisk k socialnim podpirancem.

Tako sta enoglasno ugotovila JOŽE PODRGAJS, predsednik krajevne skupnosti Dramlje, in FRANCO TRUPEJ, ravnatelj in predsednik krajevne organizacije SZDL, sicer oba odbornika občinske skupščine Sentjur.

Dramlje pravzaprav niso daleč od Sentjurga in so zelo lep kraj. Okolica je čudovita. To so dokazali in potrdili številni »vikendaši«. Ne gre za to, da bi znova pisal o nemogoči cesti ali o vseh tistih cestah v bližini Dramelj, ki so jih z velikimi napori in požrtvovanjem popravljali občani, pa so jih sedaj in že prej razrili težki tovornjaki. Znova pisati o tem se več ne izplača, pesimistično pravijo prebivalci Dramelj.

Ni dolgo tega, kar je bil v Dramljah precej vroč zbor občanov. Govorili so predvsem o enem. O priključku na hitro cesto, ki bi vodil iz Dramelj oziroma v Dramlje. S tem bi kraj pridobil velike možnosti za razvoj kmečkega tranzitnega turizma, to pa pomeni dohodek, boljši življenjski standard in razvoj.

Drameljčani se počutijo zapostavljene v primeri z drugimi kraji v šentjurski občini.

»Poglejte, Ponikva je dobila novo trgovino, asfalt v središču. Planina novo šolo, novo trgovino. Drugod je tudi tako. Le pri nas se nič ne spreminja.«

Tu in tam se čuje, da bi moralo biti v Dramljah česet občinskih praznikov v enem letu, da bi »prišli na zeleno vejo.«

»Priključek nam veliko pomeni. V njem vidimo našo bodočnost. Končno smo zvedeli, da priključek bo. Se bolj bi bili zadovoljni, če bi bil zgrajen v 1. fazi, vendar bo šele v drugi. Danes de-

jansko ne moremo turistu, ki bi zašel sem, nuditi ničesar,« je dejal Franc Trupej.

In res. Bilo je zgodnje sobotno dopoldne. Z Dragom sva ugotovila, da lahko v

prevelike zaloge in izbire. Zato, ker nimajo dovolj prostora.

Jože Podrgajs: »Trgovina je enaka že dvajset let, medtem pa se je promet nekaj-

radi lastništva zgradbe, trgovina pa ostaja enaka. Oprostite, zamenjali so star napis z novim.

Prebivalstvo v Dramljah niti ne upada, niti se opazno ne

Tovornjak, ljudje in krave pred žariščem problemov: staro trgovino

Dramljah ponudijo turistu samo nekaj, kar v mestnih središčih tako manjka — odličen zrak in popoln mir, ki ga »moti« le mukanje krav, ščebetanje vrabcev in kikirikanje petelinov.

Nehote ima človek občutek, ko je v središču Dramelj, da se je tod okoli čas zaustavil.

Nato to idilo za trenutek razbije tovornjak, ki se je zaustavil pred trgovino. Priljel ni veliko, ne za to, ker ne bi imeli, ali ker ne bi bilo potrebe pri potrošnikih. Enostavno za to ne, ker si trgovina ne more ustvariti

krat povečal. Veste, promet bi bil mnogo večji, če bi imeli boljšo trgovino. Tako kupna moč odhaja v druge kraje. Dramlje so partizanski kraj. Res je, da po svoji legi več ne sodijo h Kozjanskemu, vendar ni tu pri nas nič drugače ampak še slabše. Imamo enake probleme kot drugod. Teži nas cesta, gostilna, drugi kraji se razvijajo, mi pa...«

In res je trgovina problem. Ne samo v Dramljah, ampak tudi na sejah občinske skupščine. Že dolgo časa. Nov lokal zahtevajo vsi, obljube padajo, težave nastajajo za-

povečuje. Precej ljudi hodi na delo zunaj domačega kraja, veliko jih je odšlo v tujino. Doma ostajajo bolj kot ne starejši ljudje in tu je izvor številnih socialnih problemov. To je morda edino, s čimer v občini razpolaga krajevna skupnost.

»Rešujemo jih, kakor vemo in znamo. Od občine dobivajo podpore, pri skupnosti pa imamo posebno komisijo, ki se ukvarja z ostarelimi ljudmi. Precej je še v teh krajih problemov zaradi alkoholizma. Jasno, tudi to prispeva svoje za ponekod zelo žalostne razmere.« je po-

J. PODRGAJS

vedal predsednik krajevne skupnosti.

Alkoholizem, čeprav ni gostilne. Da je ni, je resnično čudno, saj od tod izvirajo odlična domača vina. Drameljsko vino je priznано in cenjeno, piješ ga lahko povsod, le tam ne, kjer dozoreva.

Dramlje z zaselki predstavljajo približno 1.700 prebivalcev. Na osnovni šoli je trenutno 225 otrok.

»Šola je kolikor toliko urejena, čeprav ni nova,« je dejal ravnatelj. »To je popolna samostojna osemletka. Življenje na njej je v redu, problemov s kadri nimamo, uspelo pa nam je zmanjšati tudi osip.«

Veliko tega je bilo izvedeti o Dramljah. Tudi o slabih

F. TRUPEJ

avtobusnih zvezah s Sentjurjem in Celjem. In to ob tem, ko tako potrebujejo dobre zveze. Po marsikaj je treba v središču občine ali v Celje. Da ne govorimo o kinematografu, gledališču in drugem. Aktivni so tudi mladi. Njihov predsednik je bil 25. maja na sprejemu pri tovarišu Titu. Drameljčani so bili ponosni na to.

Kar nekoliko škoda je bilo porušiti tišino, ko smo vžgali avtomobil, da bi se odpeljali iz Dramelj. Nekaj kratkohlavnikov nam je pomahalo v slovo. Na razriti cesti proti Sentjurgu smo srečali dva voza, štiri krave, mopedista in dva avtomobila, verjetno lastnikov vikendov.

Tekst: MILAN SENICAR
Foto: DRAGO MEDVED

AUREA

kovinsko predelovalno podjetje
CELJE

izdelujemo vse vrste kovinske
galanterije, značke, embleme,
plakete, srebrne kontakte.

Ob 60. obletnici smrti Antona Aškercarja

VRVEŽ NA SENOŽETIH

Minulo nedeljo je poteklo 60 let, odkar je v Ljubljani umrl slovenski pesnik balad in romanc Anton Aškerc, ki je bil rojen v Globokem nad Rimskimi Toplicami, svojo mladost pa je preživel na drugem očetovem domu v Senožetih, v strmini nad rimskimi termami.

Obletnici njegove smrti se je s prisrčno slovesnostjo oddolžila osnovna šola v Rimskih Toplicah, ki nosi pesnikovo ime. 10. junij pa proslavlja vsako leto kot dan šole. Letos so spominsko svečanost združili še s podelitvijo bralnih značk vsem šolarjem, ki so letos zaslužili to priznanje na vseh treh osemletkah v občini. Bralna značka v laški občini nosi prav tako lik pesnika romanc in balad, Antona Aškercarja.

Učenci in učitelji osemletke »Antona Aškercarja« iz Rimskih Toplic so bili v soboto gostitelji mnogih učencev iz Laškega in Radeč, ki so s svojimi vrstniki iz Rimskih Toplic prišli po zaslužene bralne značke z likom pesnika Antona Aškercarja prav na njegov dom, na Senožetih. Precej simbolike je bilo že pri tem, ko so se zbrali na gradbišču nove šole, ki bo se

letos zamenjala dotrajano staro. Le nekaj korakov od nove sodobne šolske stavbe je tudi preprosta kmečka hiša, kjer je bila v Aškercarjevem času šola enorazrednica. Domačija na Senožetih je bila ozaljšana. Na pročelju kaže so bile zastave, pesnikova slika, vse pa okinčano s poljskim cvetjem. Dvorišče in trate okoli domačije so bile polne otroškega vrvenja.

Med šolskim drobižem je bilo seveda tudi precej odraslih. Mimo učiteljev z vseh treh pol so bili tudi povabljeni prosvetni delavci iz bratskega Trstenika v Srbiji, nadalje je bil tu direktor zavoda za šolstvo SRS Boris Lipužič, pobudnik za uvedbo Aškercarjevih bralnih značk v občini Stane Kotnik, nekaj članov slavističnega društva, med njimi seveda pesnikov nečak profesor Anton Aškerc in da ne pozabimo, vsa družina, ki živi na pesnikovi domačiji. Edino bitje, ki slovesnosti ni bilo veselo, je bil hišni čuvaj, ki so ga morali zapreti v hlev, da ne bi ne spoštljivo kvaril slovesnosti.

Zivljensko delo pesnika Antona Aškercarja, njegov umetniški doprinos slovenski kulturi, njegove napredne, narodnostne in vselovanske ideje in težnje je na svečanosti iz-

redno živo in poljudno orisal profesor Anton Aškerc, kar je dogodku dalo še poseben čar. Učenci iz Rimskih Toplic in Laškega so prireditve popestrili z recitacijami Aškercarjevih in pesmi drugih slovenskih pesnikov, šolski zbor pod vodstvom profesorja Julija Goriča pa je spored dopolnjeval s svojimi zvonikimi otroškimi grli. Razumljivo je, da so si obiskovalci ogledali tudi hišo, posebej spominsko sobo v njej. Mladež je oblezla in obletala vso domačijo in bližnje okolice, kot bi se hotela do kraja naučiti vsega, kar je v njihovih letih obkrožalo njihovega vzornika.

Gostje iz Srbije, kjer je pesnik Aškercar znana in spoštovana literarna osebnost, so za spomin dobili posnetek pesnikove reliefne podobe, delo kiparja Stovička. Eden od

Skupina udeležencev pred Aškercarjevo domačijo

njih je ves navdušen ogledoval hišo, pa kaščo in ostala poslopja, zlasti pa idilo, ki se od tod nudi ob pogledu v dolino na Savinjo in na hribe onstran nje. Pomodroval je, ko je rekel, da ni nič čudnega, če se je v takšnem okolju vzbudila umetni-

ška žilica v prsih bosopetih kmečkega fantiča, ki ga je sla po spoznanjih popeljala tako daleč v svet, ki ga je samotnost in kmečka poštenost tolikokrat spravila v huda trenja in spore s cerkvenimi in posvetnimi veljaki.

JURE KRASEVEC

**VAŠA
ZGODBA
ZA
VROČE
POLETJE**

SKRIV- NOSTNI TUJEC

iamo enemu iz našega ra-
da se je posrečilo postati.
r si je vsak izmed nas že
član kriminalne policije!
ečal sem ga v srednje ve-
em mostu in zavist se me
lotevala, ko mi je to po-
dal. Dosegel je, sem si mi-
l, o čemer si mi, navadni
mljani, niti sanjati več ne
amo: razburljivo, pustolov-
v žuljenje; borbo z nevar-
stmi, kronano z zmagami
brega nad zlom.
»Presenetil si me, da je
ij, dragi Zorž!« sem vzklik-
l. »Srečnik! Kriminalni po-
ist!«

Pa sem se koj zavedel, da
so to konspirativne stvari, ki
se ne smejo razbohnati po
svetu.

»Oprosti,« sem zašepetal, »a
mislim, da ni nihče slišal.«
»Kaj pa?« je vprašal Zorž.
»Mojo tiskretnost! Da si
kriminalni policist.«

»Saj ve to že vsak otrok!«
je odvrnil Zorž.

Moje občudovanje je rast-
lo: »Tako slaven si že?«

»Oslarija!« je pribil Zorž.
»Sem namreč tudi vratar
mestnega nogometnega kluba.«

Resnici na ljubo — to me
je nekoliko razočaralo. Ne
podcenjujem nogometnih klubov,
a kriminalist bi se le
ne smel tako kazati. Morda
se takrat maskira z baroko
in umetnimi brki...

»Ali raziskuješ zdaj kak
zločin?« sem vprašal.

Nasmehnil se je. Nekoliko
melanholično, kot se mi je
zdelo.

»Ne,« je odkimal. »Samo
direktor, neke gimnazije me
je prosil, naj pridem k nje-
mu. Drugega nič.«

Kako to: drugega nič! Moj
nezmotljivi instinkt se je
oglasil: nekaj se je zgodilo!
Moja reporterska radoved-
nost je vzplamtela. Prilika je
ugodna... »Dovoli, da grem
s teboj!« sem dahnil.

»Ako hočeš — prosim!«

Da bi se peljala s taksijem,
je odklonil. Njegov oddelek
da tekmuje v krčenju nepo-
trebnih izdatkov. »In če bo
medtem ušel?« sem vzkliknil.

»Kdo?«

»Zločinec!«

»Kakšen zločinec?«

Kazno je bilo, da mu je
fantazija v službi otopela.
Skušal sem mu dopovedati,
da zaman nihče ne išče po-

moči pri kriminalni policiji.
Moralo se je kaj strašnega
zgoditi!

A Zorž je menil, da ni bil
direktorjev glas prav nič raz-
burjen, ko je telefoniral. Naj-
brž da ne bo nič nujnega.

»Tako?« sem dejal in bil
nezadovoljen. Obenem sem
si mislil: vsekakor sem ga še
pravočasno opozoril!

Direktor naju je sicer mir-
no in prijazno pozdravil; nje-
govo obnašanje pa je le iz-
dajalo nekak nemir. Opazo-
val sem ga ostro, medtem ko
si je Zorž prižgal cigareto.
Cigareta! Ko bi bila vsaj
kratka pipica!

»Torej, kaj je?« sem vpra-
šal.

Direktor me je nekam za-
čuden pogledal. Zorž mu je
pojasnil, da sem novinar.

»Tako!« je zamrmral direk-
tor. »Morda celo pri tistem
časopisu, ki nenehno objav-
lja prav bedaste kriminalne
romane...«

Iz previdnosti nisem ne po-
trdil ne zanimal. Posebno za-
to ne, ker sem sam napisal
eno izmed nadaljevanj.

»... kajti osemindeset
izmed dvainštirideset učencev

zadnjega letnika namerava
stopiti v službo h kriminalni
policiji.« je dodal direktor.

»Bravo!« sem nehote vzklik-
nil. A Zorž se je nasmehnil
in dejal, da bi bilo to vse-
kakor preveč. Saj so nam po-
vsod potrebni strokovnjaki,
inženirji, zdravniki...

»Saj!« je pokimal direktor.

»In prav zaradi tega vas pro-
sim, da bi jutri prišli v ra-
zred in jantom izbili iz glave
napačne predstave.«

Prepričan sem bil, da bo
Zorž odklonil. Pa ni.

»Tebi je lahko, ko si že na

konju,« sem mu zunaj očital.

»Kaj pa naraščaj, a?«

»Saj, saj, ampak ne osem-
indeset od dvainštiridese-
tih!« je dejal.

»Sicer pa...«

»Kaj sicer?«

Takrat je izbruhnilo iz nje-
ga. Da so tudi moje pred-
stave bedaste in da ni nje-
gova služba prav nič zavida-
nja vredna. »Ali veš, kaj je
bila moja največja prigoda v
zadnjem četrtletju?« je brid-
ko vprašal.

Previdno sem omenil, da
kak soliden rop ali veličastna
goljufija.

»Krvavo dejanje,« je odgo-
voril.

»Prosim,« sem se začudil,
»zakaj se potem pritožuješ?«

»Saj se ne!« je odgovoril.

»Ali pri tem krvavem dejanju
je šlo za zaklanega kunca. In
nazadnje se je izkazalo, da
ni bila niti kraja, ampak da
si je gospodarjeva nevesta
dovolila salo. Jaz sem koj za-
vohal duh po pečenki v ne-
vestini pečici. Se istega dne
sta jo zaročenec in zaročen-
ka pojedla.«

»A tako!« sem zamrmral in
nenadoma se mi je Zorž za-
smilil.

»Nikar naj se ti ne smilim,«
je dejal. »Kot dober držav-
ljan sem zadovoljen, da se
pri nas tako malo slabega
zgodí. Seveda sem tudi člo-
vek in sem vesel, ako se mi
posreči vzbuditi zavist vseh,
katerim sem jaz nekoč za-
vidal. Zdaj sem na sledi skr-
vnostnega tujca.«

»Ah! Pripoveduj!«

Zorž se je zarežal: »O, ti
reva, kaj še ne razumeš? To
je vendar »Skrivnostni tujec«
iz nagradne radijske uganke!«

R. S.

Preteklo soboto sta slavila petdeseto obletnico po-
roke zakonca MARIJA in ANTON GLUŠIČ iz Prihove
pri Nazarjih. Zlata poroka je bila izredno svečana,
še posebno obeležje pa je pridobila s tem; ker jo
je opravil predsednik skupščine občine Mozirje Jože
Deberšek, ki je zakoncema ob tem visokem in red-
kem jubileju tudi spregovoril. V zakonu se jima je
rodilo šestero otrok. Zakonca sta sprejela številne
čestitke, tem pa se pridružujemo tudi mi.

Foto: Franjo Pajk

IZLET ZA NAGRADO

Minulo nedeljo so se s po-
sebnim avtobusom in ob
spremstvu učiteljev ter pred-
stavnikov Zveze borcev in
Občinske konference SZDL
odpeljali na enodnevni izlet
nagrajeni učenci osnovnih šol
žalske občine. Ob letošnjem
jubileju našega dragega pred-
sednika TITA so učenci vseh
šol v žalski občini, v četrth
in osmih razredih, pisali spi-
se o Titu. Na vsaki šoli so
izbrali najboljše, izmed njih
pa šesterico, ki je v okviru
občine prejela posebne na-
grade.

Vsi učenci, vseh šol, ki so
se s svojimi prispevki uvrsti-
li na občinski nivo, pa so si
pridobili nagrado, brezplačen
enodnevni izlet. V nedeljo so
se odpeljali na Pohorje, na
Osankarico, kjer so si ogie-
dali mesto legendarne bitke
pohorskega bataljona. Učenci
so si ogledali zgodovinski
prostor, z zanimanjem pa so
poslušali tudi pripoved nek-
danjih borcev. Izlet je izred-
no uspel, povedati pa velja,
da je to prav gotovo zelo
uspešna oblika sodelovanja
borcev in mladine.

**S KREDITOM
NAJCENEJE
GRE**

BREZ POROKOV

**ENOSTAVNO
IN HITRO
NAJETJE
KREDITA**

v vseh prodajalnah

TEHNO-MERCATOR

CELJE

O plavalnem pouku na šolah

Učni načrt za letošnje vzgojo postavlja v osnovnih šolah med drugim zahtevo, da je treba učence osnovnih šol v teku 8 letnega šolanja naučiti tudi smučati in plavati. Oba ta športa sta brez dvoma življenjsko izredno praktična in pomembna, saj sodita v splošno izobrazbo in kulturo vsakega človeka!

V zadnjih letih so šole tudi na celjskem področju načrtnije pristopile izvajanju tega pouka, čeprav nastajajo prav tu velike težave. Na voljo ni ustreznih objektov (plavalnih bazenov s toplo vodo, dovolj smučarskih postojank, opreme (drage smuči in oprema), strokovnega kadra (plavalni in smučarski učitelji, vaditelji), pa tudi materialnih sredstev.

Kljub tem težavam so šole prišle z različnimi oblikami pouka smučanja in plavanja. Vse bolj se uvajajo šole v naravi, strnjeni smučarski in plavalni tečaji v neposredni bližini matičnih šol ali pa tečaji z organiziranimi prevozi v bližnje centre, kjer obstajajo ustrezni pogoji za poučevanje smučanja in plavanja.

Plavanje brez dvoma sodi kot osnovna higienska navada vsakega človeka, z zdravstvenega vidika med najpomembnejše telesne vaje. Če šola v osmih letih šolanja otroka ne nauči temeljne veščine potem lahko smatramo, da je otrok odšel iz šole pomankljivo izobražen! Primarna naloga šole je, da z različnimi oblikami dela pomaga otroku osvojiti to znanje. Odgovorni činitelji bi morali z materialno podporo omogočiti šolam izvajanje poučevanja plavanja. Za zgled velja omeniti SOb Šmarje pri Jelšah in TIS te občine, ki sta omogočila skupno s prispevki staršev 10-dnevno plavalno šolo v naravi za 240 otrok četrtil razredov svoje občine na Debelem rtiču! Na Rabu so trenutno v šoli v naravi učenci iz šolske osnovne šole, na Debelem rtiču učenci I. osnovne šole iz Celja, učenci osn. š. I. celjske čete se vozijo k plavalnemu pouku v Rimske toplice, nekatere šole bodo opravile pouk plavanja v domačih bazenih (v Celju, Velenju, Sošanju, Sentjarju in pod.). Spričo neurejenega sistema financiranja te dejavnosti šole iščejo izhode na različne načine. Razveseljivo je, da so šole z največjo resnostjo prevzele obveznost iz učnega načrta, da bi otroke naučile plavanja. Šole v naravi in plavalni tečaji so že prešli v močno gibanje, ki ga ne bo moč več zaježiti. Te šole postajajo stvarnost. Tudi starši močno podpirajo te oblike dela na naših šolah in so pripravljeni tudi prispevati določen delež za sofinanciranje.

Ker gre za obvezen pouk, ki bi ga naj bili deležni vsi naši otroci, pa velja za vso resnostjo razmisliti, da bi v bodoče ob šolskih investicijah gradili pokrite plavalne bazene tudi v šolah, morda za več šol skupaj v določenih središčih. S tem bi se izognili velikim stroškom, ki jih terjajo te oblike pouka v oddaljenih obmorskih bazah. Ne gre za nikakršen mik velikopoteznosti ali razkošja, pač pa za funkcionalnost, smotrnost, sodobnost in modernizacijo pouka telesne vzgoje ter posredovanje tiste izobrazbe, ki je že pri starih Grkih bila v čisljih in veljavi

K. JUG

Ob tednu TRIMA

BOGAT SPORED

Le nekaj dni nas še loči od prvega »Tedna Trima« v Sloveniji, ki ga bosta izpeljala Občinski svet ZSS in Občinska zveza za telesno kulturo v Celju. Kakšen bo program tedna? Kaj bo naš delovni človek — željan rekreacije — lahko v tem tednu doživel in kakšne so možnosti za naprej?

Program tega tedna od 19. do 25. VI. bo vsekakor bogat in zanimiv za vsakogar, ki mu je do tega, da se razvedri v naravi, da se športno rekreira in s tem skrbi tudi za svoje dobro počutje in zdravje. Kot piše v prospektu, ki so ga izdali ob tej priliki, naj bodo »trimovci« vsi občani, saj ni cilj samo norma za kakršnokoli značko, ampak predvsem pridobiti kondicijo in se telesno osvežiti.

Že prvi dan »Tedna Trima« v ponedeljek bo ob 16.30 na Gričku ob udeležbi predstavnikov celjskega društvenega in političnega življenja otvoritev druge »TRIM steze« v Sloveniji. Gre za stezo dolgo približno 1 km, ki ima 15 različnih postaj za opraviljanje nalog, ki razvijajo spretnost, moč in gibkost ter seveda vzdržljivost. Start in cilj steze, ki bo na voljo vsakomur vsak dan, je pri strelskem domu na Gričku. Najbolje je, če se steza upravlja v trenirki in copatah, saj bo tudi za garderobo poskrbljeno. V »Tednu Trima« bodo posamezni strokovnjaki na stezi tudi demonstrirali vaje

in jo strokovno pojasnjevali.

Prav tako bo v tem tednu poskrbljeno tudi za odrasle neplavalce. Pod vodstvom plavalnih učiteljev se bodo posamezniki na bazenu ob Ljubljanski cesti lahko naučili plavati, treba se je prav tam le pravočasno prijaviti. Na račun pa bodo prišli tudi prijatelji streljanja, ki bodo imelo na voljo vsak dan od 17. do 19. ure strelišče na Gričku. Pri organizatorjih si bodo »strelci« lahko izposodili puško ter preiskusili svojo preciznost in mirno roko. Tek je najboljše telesna vaja. Na stadionu AD Kladivarja se bodo lahko vsi občani pomerili sami s seboj, če vzdržijo 600 m ali 1000 metrov teka. Treba je samo priti na stadion, se preobleči v garderobi in prijavitelj organizatorjem na stadionu. Enako se bodo lahko občani preizkusili tudi v vožnji s kolesom, zlasti tisti, ki sedijo vsak dan v avtomobilu. Vsak dan ob 16. uri bo start kolesarjev pred tovarno Toper, proga pa bo dolga 10 km. Posebno zanimiva bodo v soboto tekmovanja v »Trim štafeti« pri Mlinarjevem Janezu, Stafeto

namreč sestavlja 8 tekmovalcev pri moških in 6 tekmovalk pri ženskah, vsako pa mora preteči 40 m, vmes pa opraviti nekatere spretnostne naloge (streljanje, plezanje, žaganje hloda, zabijanje žeblija, ciljanje keglja ipd.). V teh štafetah se bodo najprej pomerile ekipe celjskih delovnih kolektivov, nato pa še ekipe kolektivov iz 10 slovenskih mest.

Zanimiva bodo tudi nekatere tekmovalne bivših aktivnih športnikov. Tako bo v sredo na Skalni kleti zanimiva rokometna tekma med sedanjo rokometno ekipo Celja in igralci, ki so uspeli pred leti s svojo uvrstitvijo v zvezno rokometno ligo. Le dan kasneje pa se bodo na Glaziji pomerili nogometaši ki so včasih nastopali za Olimp, Celje in Kladivar, v odmoru pa bo nagradno streljanje enajstmetrovka za gledalce. Podobno srečanje bodo imeli tudi na Ljudskem kopališču v petek vaterpolisti.

»Teden Trima« bo zaključen v naravi. Nedelja je namreč namenjena izletom (peš!) k Celjski koči in na Golte. Tam pa bodo prireditelji prav tako pripravili razne zabavne igre in nagradna tekmovanja, skratka piknik. Tako se bo »tedna« zaključil. Upati pa je, da ne bo zadnji in da rekreativna dejavnost občanov s tem tednom tudi ne bo prenehala.

PODELITEV PRIZNANJ

V okviru praznovanj ob 25 letnici telesne kulture v Jugoslaviji je zveza za telesno kulturo Slovenije pretekli teden podelila priznanja tudi nekaterim športnim delavcem in organizacijam v Celju. Priznaje je prejelo vsega 134 posameznikov in 14 telesno-vzgojnih organizacij: AD Kladivar, ND Kladivar, Nogometna podzveza, Podzveza nogometnih sodnikov, Podzveza nogometnih trenerjev, Hokejski klub, ZPK Neptun, Rokometni klub, Celjski šahovski klub, Partizan Gaberje, Partizan Kovinar Store, Občinski strelski odbor, Ob ZTK, in Občinski sindikalni svet.

Nagrajenci, v imenu katerih se je za priznanja zahvalil eden najstarejših športnih delavcev Janko Wagner, so sprejeli tudi resolucijo o nujnosti centralnega športnega parka za rekreacijo in kvalitetni šport.

Priznanje je dobil tudi zvezni nogometni sodnik Marjan Goleš.

ŠMARTNO PRVAK

Prvenstveno tekmovanje na področju celjske nogometne podzveze gre h koncu. Medtem ko v prvi skupini morajo odigrati še dve koli, se je tekmovanje v drugi skupini že končalo. Prvak v drugi skupini se postal Boč, ki bo v novi nogometni sezoni tako nastopal v prvi skupini CNP.

Med tednom se je odigralo nepopolno kolo v I. skupini. Rezultati: Opekar-Šmartno 2:2, Senovo-Papirničar 5:1, Zalec-Vojnik 3:1. Rezultati 20. kola I. skupine:

Smartno-Celulozar 6:1, Ljubno-Zalec 8:1 in Vojnik-Senovo 4:3. Rezultata tekem Papirničar-Osankarica in Brežice-Straža do zaključka redakcije nismo dobili.

Končna lestvica v II. skupini je naslednja:

Boč	10	6	2	2	24:12	13
Ponikva	10	5	2	3	17:13	12
Polzela	10	5	2	3	24:19	12
Oplotnica	10	4	2	4	13:17	10
Gotovlje	10	3	2	5	24:22	8
Laško	10	0	2	8	7:30	2

DVAKRAT ČETRTO

Na finalnem tekmovanju mladincev in mladink za jugoslovanski atletski pokal so mladi atleti in atletinje Kladivarja v obeh konkurencah zasedli kot najboljši slovenski predstavniki solidno četrto mesto. Pri mladincih sta se dobro uvrstila Orličnik (zmagal je v skoku ob palci — 400 cm) in Strniša (3. na 100 m — 11,0 sek.) Mladinke so tekmovale solidno, vendar pa sta bili Pavšerjeva in Dermolova nekoliko slabši od svojih običajnih letošnjih rezultatov.

športne vesti

DVIGANJE UTEŽI

Celjski dvigalec uteži Jože Urnkar je dosegel v mednarodnem dvoboju Jugoslavija — Avstrija olimpijsko normo. V lahkoteški kategoriji je dosegel izredne rezultate. Kar trikrat je popravil državne rekorde in to v teznem dvigu na 150 kg, v sunku na 165 kg in olimpijskem triatlonu na 440 kilogramov.

Ker te norme ni dosegel dvakrat, bo o njegovem potovanju München odločil olimpijski odbor v Beogradu. Vsekakor pa si Jože Urnkar zasluži uvrstitev med olimpijce, kajti norma določena strani organizatorja 430 je letos že dosegel dvakrat. Jugoslovanski norma 440 pa je dosegel le tokrat.

ODBOJKA

Dejleta Gaberja so pokleknala na predzadnjem poizkusu v republiški ligi. V derby srečanju so izgubila proti Fužnarju 1:3. Tako se bodo morala zadovoljiti s drugim mestom v letošnji izredni močni republiški ligi. Celjanke so v sedmelo igrala še v Ljubljani s premagali Ljubljano s rezultatom 3:1. V zadnjem kolu igrajo Kamniku.

Moška vrsta Gaberja ni nastopila. Ker ni bilo sodnika na srečanje proti Trebnjem, so Celjani odigrali s gosti samo prijateljsko tekmo. V prvi asindikalni tekmi so zmagali gostje z rezultatom 1:2. Na razpredelnici so Gaberčani še vedno peti.

KONJENIŠKI ŠPORT

Celjski tekmovalci v preskakanju ovir s konji so nastopili v drugem kolu državnega prvenstva v Zagrebu. Tokrat ni bilo tolik uspeha kot kolo nazaj. Kljub temu pa je Randigaj na Kobri osvojil drugo mesto in s tem obdržal na skupni razpredelnici drugo mesto. Mesarič je moral tokrat odstopiti.

KOŠARKA

V 8. kolu so celjski košarkarji dosegli pomembno zmago v Mariboru, kjer so premagali bivšega drugoligaša MARLES s rezultatom 91:86 (44:37). Celjani so s svojo igro v Mariboru dokazali, da so popolnoma opravičeno na čelu prvenstvene lestvice. Zaigrali s skrajno borbeno, vodili so celo tekmo v 12 do 14 točkami razlike. Manjšo krizo so imeli le v 10. minuti drugega polčasa, ko je domačinom uspelo povesti s 64:63 ko pa se je vrnil v igro Zmago Sagadin, so Celjani spet povedli za 10 košev in si s tem zagotovili s svojo osmo zaporedno zmago. Pri Celjanih so najboljše igre pokazali Jerič, ki je bil neresljiva uganika za obrambo domačinov, Zmago Sagadin, ki je bil v celotni igri zelo učinkovit, Z. Sagadin 21, M. Sagadin 21, Jerič 20, T. Sagadin 18, Erjavec 7 in Leskovar 4. V naslednjem kolu bodo Celjani spet zaigrali pred domačim občinstvom v soboto 17. junija ob 19.30 proti zelo dobri ekipi Radenske. To bi bilo priložnost za domačine da se Radenčanom revanširajo za poraz v pokalnem prvenstvu, ko so izgubili prejšnji teden 85:92.

Mladinska republiška liga — vzvod CELJE : BRANIK 76:4 (33:22).

Področna štajerska liga za mladinke CELJE : ZKK MARIBOR 43:75 (19:32).

JANEZ ČEPIN

MOTOŠPORT

Na velikem tekmovanju najboljših evropskih motoristov, na LOKI 72 je odlično rezultat dosegel celjski prikoličar Norbert Slobir, ki je skupaj s svojim sinom osvojil med najboljšimi tujimi vozniki odlično drugo mesto. Pri tem pa je bila celjska dvojica pred večkratnim evropskim prvaka.

TENIS

Celjski teniški igralci so združeno zvezno republiško prvenstvo za mladince v tenisu v ženski konkurenci osvojili tudi uspešna Blanka Godnik je bila med posameznicami osma. Kljub izredno ugodnemu žrebu je celjska tekmovalka v ponovnem troboju osvojila osmo mesto, ko je premagala tekmovalko Olimpije Fugino 6:3 2:6, 6:4. V igri dvojic je celjska tekmovalka Godnik skupaj s tekmovalko Branika Emeršič dosegla uvrstitev v polfinale in osvojila tretje do četrto mesto.

Fantje so tekmovali v Kraju Leskovar je bil odlično peti, je v četrtfinalu izgubil proti prvaku Srenšku iz Maribora, v ponovnem srečanju pa premagal Primca iz Kranja 6:2, 3:6 in 6:4. Celjski dvojica Stojan — Lavrenčič pa se uvrstila v četrtfinale. Tu sta odvojila peto do osmo mesto.

NOGOMET

Nogometaši Kladivarja nadejajo s svojimi uspehi. Z zmago nad Izolo so se uvrstili na četo mesto republiške lige in bodo 3. mesto tudi bržkone osvojili. Tokrat so na Glaziji premagali Izolo 3:1 (8:1). Zadetki so dosedaj Žeberšak, Motoh in Kuder. V zadnjem kolu odločajo o prvaku ko igrajo v Ljubljani proti vodilni Itrici.

Zadnji rezultati, ki so bili odločilni za naslov prvaka v obeh skupinah so bili: Rakicčan — Olimp 2:2 (to je prv poraz Olimpa v splošni mladanski prvenstvu) Stekla — Kovinar (Mrb) 1:0, Kovinar — Pohorje 0:1 Sošan — Fužnar 9:1, Akumulator — Dravinja 3:2.

Vrstni red na razpredelnici je: 1. Kovinar (Mrb), 2. Olimp, 3. Steklar, 4. Kovinar (Store), ... 7. Dravinja, 10. Sošan. V nadaljevanju se igra zadnje kolo.

ROKOMET

Celjski rokometarji so v preteklem kolu II. zvezne lige končno razveselili sicer vedno bolj maloštevilne navijače. Na gostovanju v Splitu so dosegli eno redkih zmag na tujem, odkar sodelujejo v zveznem tekmovanju. Premagali so domačine 21:15 in si s tem zagotovili drugo mesto saj morajo v zadnjem kolu na Skalni kleti premagati ljubljanske Slovane.

Ostanimo zvesti revolucionarnemu izročilu

PIONIRJI - VABIMO K TEKMOVANJU

Nesteto akcij potrjuje, da hočejo tudi mladi in najmlajši nadaljevati izročilo naše revolucije. Najmlajše spodbuja k temu revija »Kurirček«, ki je nastala hkrati s pohodom kurirčkove pošte, v kateri so vselej še prispevki Cicibana, Pionirskega lista in pionirja. Zgodilo se je celo, da je bilo napisanih toliko prispevkov, da je bilo potrebno izdati posebno knjižico. Tak primer je bil tudi v Vidmu ob Ščavnici, kjer se je leta 1968 začela Kurirčkova pošta Ceprav je videmska knjižica iz leta 1971 po obsegu skromna, so prispevki zanjo zbrani tako smotno, da povezujejo izročilo narodnoosvobodilnega boja z izročilom kmečkih uporov, nadalje oktobrske revolucije, ki je izzvala upore tudi v Sloveniji, med drugimi vojaški upor v Radgoni, in končno z izročilom španske revolucije, v kateri so sodelovali tudi Slovenci.

Po vsem tem je razumljiva odločitev učencev 7. razreda videmske šole, da pozovejo svoje sovrstnike na drugih osnovnih šolah, naj v počastitev 400-letnice Gubčevega upora utrdijo in poglobijo znanje zgodovine kmečkih pultov. Predelali bi snov iz prispevka prof. dr. Boga Grafenauerja v knjižici »Od

kmečkih uporov do slovenske državnosti«, ki jo je izdala založba Obzorja v Mariboru, in prispevka prof. dr. Jožeta Koropca, ki bo kmalu izšel v mariborskem »Casopisu za zgodovino in narodopisje«. Nato bi napisali spis, Kaj vem o kmečkih uporih in poslali enega ali največ dva najbolj ocenjena na naslov: Zgodovinski krožek. Osnovna šola Videm ob Ščavnici, 6924 Videm ob Ščavnici najkasneje do 30. januarja 1973. Posebna komisija bo nato pregledala vse spise, izbrala najboljše in povabila njihove pisce k ustnemu tekmovanju, ki bo ob 1. maju 1973 v sklopu proslave 400-letnice Gubčevega upora.

Vaše spise pričakujemo pionirji iz Vidma ob Ščavnici

KIPARSKO KOLONIJO

V počastitev 500-letnice kmečkih uporov in še 400-letnice Gubčevega upora bo začela v Vidmu ob Ščavnici

ustarjati tudi kiparska kolonija, ki bo iz lesa upodabljala motive iz takratnih uporiških dogajanj.

V to kolonijo vabimo tudi pionirje, ki imajo talent in izredno veselje do rezbarstva. Kjer so na šolah že likovni krožki, bodo lahko sami presodili, ali imajo v svoji sredini dovolj zadržanega kandidata za to kiparsko kolonijo in ga priporočili. Letošnja kolonija naj bi štela dvanajst članov: pol bi bilo starejših kiparjev, največ akademskih kiparjev ali pa študentov akademije za likovno umetnost, medtem ko bi pol bilo pionirjev-rezbarjev in kiparjev-amaterjev.

Del stroškov za to kolonijo bi prevzel prireditveni odbor za proslavo kmečkih uporov, kajti Ščavniška dolina je med najmanj razvitimi območji v Sloveniji in bi njeno prebivalstvo le težko zbralo večja sredstva za to akcijo. Res pa je, da je bila leta 1930 še revnejša, toda so vendar v njenem središču v Vidmu ob Ščavnici takrat zgradili dom Matije Gubca, ki je še danes ponos tega kraja. Tu so lani z velikimi napori zgradili tudi prvo tretjino osnovne šole, ki jo bodo imenovali po Matiji Gubcu, ko bo v celoti zgrajena.

Tako izročilo pa je tudi razlog, zakaj daje ta kraj tolikšen poudarek obletnicam kmečkih uporov.

Svoje kandidate naj šole prijaviyo zgodovinskemu krožku osnovne šole Videm ob Ščavnici po možnosti do 15. junija 1972.

PRVI INGRAD

Na sindikalnem prvenstvu v odbojki za člane je nastopilo 19 ekip, ki so tekmovali v treh ligah. Končni vrstni red je naslednji: I. liga — 1. Ingrad 14, 2. Aero 12, 3. Cinkarna 10, 4. Klima 8, 5. Železarna 6, 6. EMO 3, 7. Postaja LM 2, 8. Prosveta (SIKS) 0; II. Liga — 1. PTT 8, 2. Libela 6, 3. Žična 4, 4. Toper 2, 5. Kovintehnika 0; III. Liga — 1. Nivo 10, 2. Savinja 6, 3. Sava 4, 4. Občina 4, 5. Cestno podjetje 2, 6. Ceste kanalizacija 2.

Predčasno so iz tekmovanja izstopile ekipe Osnove, Zlatarne in Merxa.

F. PUNGERČIČ

Novi Stop roman se imenuje Lucifer KDO JE LUCIFER?

Skrivnostna oseba s tisoč imeni in obrazi! Človek nadpovprečnih lastnosti. Genialen telepat, ki s svojimi mozgani prestreza misli vsakogar na zemeljski obli.

Fantastično! Napeto! Predvsem pa nadvse srhljivo

Lucifer je roman, ki je pred vojno izhajal v Jutru in do kraja razburil Slovence.

LUCIFER vsak četrtek pri vas.

KOLEKTIV TRGOVSKEGA PODJETJA

TEHNO-MERCATOR

CELJE

POKLANJA BRALCEM NOVEGA TEDNIKA ROMAN

Januš Golec

TROJNO GORJE

32

Pet Turkov je posekal in prekotalil s konj belim vitežem, njegovi tovariši so se pognali za ostalimi, ki so pričeli z umikom proti taboru. Ko je opazil orjak turške zajce, je postal s konjem, segel za hrbet in v njegovi roki se je pojavil lok. Ze je bila puščica na tetivi, par napetih trenutkov, prvi zadetek puščice je spremenil umikanje v beg, v katerem so pokazali turški konji repe in jezdec hrbte. Jezdec je pognal konja naprej, tetiva se je napolnila in pošljala za begunci strelice, ki so povzročale pokol in razjezile celo topničarje na levem bregu Kolpe. Z nasipov je zabliskalo, počilo in prve okrogle granate so primomljale po zraku, se zakadile na bojišču v mehko zemljo in se razkadile s treskom na vse strani. Turki se niso mogli maščevati z mečem ter lokom, zato so pričeli obsipavati viteze s topovskimi krogli. Krščanska vojska je pretila z obzidja topničarjem s pestmi, vitezi so se umikali, ker proti strelu iz topa nista obramba niti meč in ne strelica. Vsi so izginili srečno pred točo granat za obzidjem, le kanonika Matijo Fintiča je zadel kos granate tako nesrečno, da sta obležala mrtva on in konj.

Prvi oboroženi pozdrav je bil končan z lovoriko za hrvaško-slovensko vitezstvo; a je natovoril Hasanovim begom sramoto in ni oznanjal njegovi številni vojski nič kaj dobrega.

Siščani so pozdravljali viteza Pavla. Vojski in prebivalci so se drenjali okrog njega.

Padlega kanonika Fintiča so prenesli v trdnjavo, objokovali njegovo smrt in obenem peli Bogu zahvalnico za prvo zmago, ki je gotovo pričela Turke, da bo tudi 300 Hrvatov in Slovencev trd oreh, če se bo sploh dal streti s tako ogromno močjo kakor je Hasanova. Po zahvali bi bilo prišlo med obleganci gotovo do temeljite pijače, da ni obsul trdnjave Turek preko Kolpe s topovskimi izstrelki. Za dobro uro ni bilo videti od sisaške trdnjave nič drugega kot gost oblak, iz katerega je bliskalo, grmelno in se kadilo. Turški nasipi so obsipavali trdnjavo z ognjem do 4. ure popoldne, ko se je pričel naskok pehote, za katero je čakala v pripravljenosti konjenica. Turški oblegovalci so se usuli na napad. Naenkrat je oživel v oblak pogube zaviti Sisak. Iz sicer poškodovanega in zrahljanega obzidja so se prikazali bliski, grmelno je in udarjalo je med množico, ki je poskušala vreči preko obeh jarkov hlode, jih pokriti v vsej naglici z deskami in se približati preko mostov obzidju. Turške vojske je sicer kar mrgolelo. delo je šlo nekaj časa izpod rok, a zadetki trdnjaviških topov so trgali skupine paševih pionirjev, razmetavali so rezervo in grozili konjenikom. V dobri uri je bil odbit prvi naval. Niti en Turek ni stopil pod trdnjavsko obzidje, kaj šele, da bi bil naslonil nanj lestev.

Oba jarka sta bila polna mrtvecev, ranjenci so stekali po bojni ravni, obleganci so opustili protinapad iz previdnosti pred turško artilerijo.

Prva turška kanonada ni povzročila v trdnjavi nobenih pomembnih izgub.

Branitelji so bili dobro kriti, ženske in deca so molili po kletih, trpelo je le obzidje, hiše in cerkve.

Prvi dan oblege in napada na Sisak, 17. junij, je zatopil za Hasana in celo njegovo vnaprej zmage pijano vojsko s sramoto, katero je razlila na Turke peščica djavrov. Pri pogledu na poraz se je Hasan penil. Sklical je sandžake in bege na vojni posvet.

Turki so vedeli, da se zbira krščanska vojska pri Zagrebu. Za vsako ceno je moral biti padec trdnjave pospešen. Ob napadu od dveh strani bi odrekli tudi turški tisoči in se razleteli v beg. Hasan je priznal na posvetu oficirjev, da turška sila ni kos naskakovanju utrjenih postojank. Krščanske trdnjave, ki so padle Turkom v roke, so bile zavzete edino le z izkopavanjem podzemeljskih rovov in smodnik je dvignil v zrak zemljo in zidove. Sklenjena je bila takojšnja gradnja splavov in priprava čolnov za kopače in minerje. Iz smeri tabora bi bili ponovni naskoki utopija, ker sta čuvala trdnjavo od te strani dva globoka jarka. Prišla je v poštev še edino Kolpa ob bregu katere je bil pozidan tik ob reki del trdnjavskega obzidja.

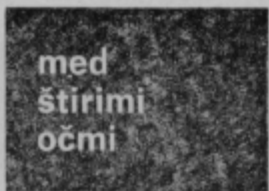
Še pred popolno temo so se oglasili turški topovi z nasipa in naznanili, da ne bodo mirovali oblegovalci med nočjo. Bilo je pričakovati ponovni napad pod zaščito noči, ali pa bodo poskusili Turki srečo z rovi. Branitelji so bili stalno na straži in so zažgali na več mestih obzidja visoko plamteče plamenice, da bi bilo izključeno vsako presenečenje. Kljub daleč vidnim varnostnim odredbam v Sisku je zapovedal paša kopačem in minerjem odhod. Vse polno splavov in čolnov se je oglasilo pritaženo na Kolpi in sililo z vesli proti levemu toku roke k obzidju trdnjave. Za trdnjavske topove je bila razdalja prekratka. Zaprasketale so dolge puške... Nočni napadalci so kmalu prekinili strogo zaukazano tišino z obupnimi: Allah! klici. Vitez Pavel se je pojavil na obzidju, napolnil lok, skupščal tetivo, strelice so frčale proti reki. Zdaj pa zdaj je čofnil s splava ali iz čolna kak Turek in odnesla ga je Kolpa v Savo. Najbolj drznim in vztrajnim pa se je posrečil pristanek ob obzidju, a ti so bili sprejeti s kamenjem, vrelo vodo in gorečo smolo. Zvalovili in razburkali so nočni mir branitelji in napadalci, ki so skušali zasaditi za vsako ceno kopalno orodje, da bi izginili in se skrili pod zemljo. Množica pač zmore vse in tako je bilo tudi pri Sisku. Ne oziraje se na izgube, so pritiskali Turki ob obrežje in začeli kopati rove na več mestih, da razstrelijo obzidje in izkurijo trdnjavsko posadko kakor trdovratne jazbece. Izpad na kopače in minerje je bil izključen, ker je tekla Kolpa tik ob obzidju.

Prvo turško izkrcavanje je uspelo delno. Vsak nadaljnji dotok so onemogočili trdnjavski topovi in puške. Braniteljem je bilo znano, da Turki zaenkrat nimajo na razpolago večje količine splavov in čolnov, da bi ponovili še v tej noči izkrcanje. Preden bodo spravili razpršene prve splave in čolne nazaj do tabora, bo preteklo nekaj ur. Ponehalo je pobesnelo kričanje napadalcev z reke. Slišati je bilo le še kopanje in vrtnanje ob obzidje, ki bo najbrž pomenilo proti svitu v taboru prve razstrelitve.

Kljub podzemeljskim rovom so bili obleganci brez moči. Da ne bi žrtvovali poleg obzidja še topov in streliva, so spravili z dela trdnjave ob reki vse obrambne predmete, da bi jih ne pokopale pod seboj eksplozije.

VSE ZA VAS POD ENO STREHO - VELEBLAČOVNICA

TRMASTA OBA

Draga Nataša, tako da leč sem že prišel, da ne vem izhoda, zato se obračam k tebi po pomoč.

Imel sem dekle, imela sva se zelo rada tri leta. Imela sva med sabo, saj veš, kaj mislim povedati, in to velikokrat. Takrat sem ji moral slačiti hlačke jaz — saj sem jih tudi rad in z užitkom. Letos začetkom pomladi pa sva se vzela in postala mož in žena. Ona ima lahko rečem, grdo navado, da hodi spat v hlačkah. Oba si želiva tisto, saj veš kaj, a do tistega ne pride. Jaz jo nočem več slačiti, ona pa tudi ne in pravi, da je to moje delo, jaz pa, da je njeno. Tako čas teče brez zaželenih užitkov in

sva takorekoč lačna pri polni mizi dobrot. Prosim te, draga Nataša, presodi pri sebi, komu je dolžnost opravljati takšne posle. Pa tudi ne odlašaj predolgo, ker zaradi njene trme trpiva oba.

Vitanjski nesrečnež

Spoštovani mladi mož, najprej vas moram korigirati, ko zatrjujete, da je žena trmasta. Jaz mislim, da sta oba in v vsej vesoljni zgodovini nazaj je bil mož tisti, ki je osvajal ženo in jo tudi slačil. Res je, da živimo v enakopravnosti, a včasih nam primeri dokazujejo, da si to enakopravnost nekateri može kar čudno predstavljajo. Tudi vi ste med njimi in enakopravnost se greste še v zakonski postelji. Jaz ženo razumem, želi si nežnosti in osvajanja, vi pa tehtate, ali ji boste slekli hlačke ali ne. Upravičeno je užaljena, zlasti, ker se to dogaja v prvih mesecih vašega zakona. Bodite srečni, da živite v dobi mini kril in hlačk, ker ne vem, s kakšnimi problemi bi se srečevali v dobi krinolin vseh mogočih podveznic. Takrat bi najbrž že v predzakonski skupnosti obupali, kaj pa šele v daljši za-

konski zvezi. Sebičnost se vam bere že iz nosa, oprostite, iz pisma, in vaše samodržstvo je še bolj očitno. Kadar boste zelo lačni, potem zavijte drugam, morda vam tam ne bo treba slačiti hlačk, ali pa ostane trmasto vztrajanje pri tem, kdo ima prav. Se ena možnost je, če žena pristane nanjo — mečita dinar in se zmenita, kdo bo slačil pri cifri ali možu. Morda mož? Bodite to vi. NATASA

DOPISUJTE V NOVI TEDNIK

ženin vsakdan

KOZMETIKA TOVARNIŠKE DELAVKE

Vsaka žena želi biti negovana, pa če ima za to čas in denar ali ne. Osnova kozmetike je higiena, to vemo vsi in za to prvo stopničko k popolni negovanosti ni treba veliko časa. Se manj denarja. Pri manj občutljivi koži bo zadostovala le topla voda in kvalitetno milo, pri občutljivejši pa primerno čistilno mleko ali pa kdaj kakšna obloga. Nevarnejše pa so druge stvari, ki delavki v tovarni onemogočajo lep in zdrav videz, če se tega ne zaveda in si ne zna pomagati.

Enostranska poklicna obremenitev pogosto povzroči napačno držo in motnje v človekovem globalnem aparatu. Razen tega povzročajo škodo na

notranjih organih umazanja v zraku, prah, plini in pare. Najbolj izpostavljena raznim nevarnostim pa je koža. Kisline, lugi, olja, maščobe, barve, laki in razna topila povzročajo kožne anomalije, če ne začnemo pravočasno s preventivno zdravstveno nego.

Zenska, ki dela v prahu, umazaniji, med kemikalijami, bo morala skrbno paziti na nego in čiščenje kože, če noče, da bi se ji na koži pojavili mozolji, lišaji in podobno. Skrbno je treba odstranjevati kožne izločke (loj, pot, epitelijske celice), ki so se pomešali z umazanijo okolja (bakterije, maščobe, prah, topila itd.). Za čiščenje kože ne uporabljamo več težkih mil, pralnih sredstev in podobno. Uporabljati moramo mastno milo, najbolje tako, ki je primerno tudi za dojenčke. Enkrat na teden je priporočljiva kopel v savni. Priporočljivo je tudi natiranje kože z dezodoranti, ki vežejo vonje ali uporaba sredstva, ki vonje prekrije. Pri negi las se moramo zavedati naslednjega: lasje in lasišče se prehitro umažejo, postanejo mastni (nenor-

malno delovanje lojnic), lasje zaradi bolezni lasišča hitreje izpadajo, pričeska zaradi prah in prahu hitreje popusti.

V nekaterih tovarnah je količina prah in prahu precej velika. Pred pretirano umazanostjo nas nekoliko varuje ruta. Če lasje niso skriti, jih je pogosto treba prati vsak dan. Da se lasje in lasišče ne osuše, je treba uporabljati sredstva, ki ne vsebujejo alkohola, npr. rumenjaki ali oljni šampon, las ne smemo sušiti predolgo in ne pod vročim sušilcem. Po pranju je dobro lasišče natreti z žveplenim sredstvom za nego lasišča.

Enkrat tedensko si skušajte vzeti čas za obisk pri frizerju. Če to ne gre, si po pranju las doma nanesite na lase kakšno dobro sredstvo, ki bo vaše lase učvrstilo (ne pivoli!) in jih navijte na nekaj navijalcev. Po možnosti posušite lase takoj in ne splite z vlažnimi navitimi kodri.

Pri taki domači negi bo pričeska res nekoliko slabša, kot če bi jo napravil strokovnjak, vendar bo gotovo pripomogla k videzu urejenosti in negovanosti.

BOZA MLAKAR

RADIO Celje

Ob delavniških začetkih oddaja ob 16. uri s poročili in Tehnomicatorjevo reklamo, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila. Zaključek ob delavniških ob 18.00.

Cetrtek, 15. junija: 17.30 — v galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov: Ivan Stopar — Celjski stari grad, 17.45 — kitara in ritmu.

Petek, 16. junija: 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — mešani zbor France Prešern iz Celja.

Sobota, 17. junija: 17.30 — poslušate jih najraje.

Nedelja, 18. junija: 11.00 — napoved časa in programa, Tehnomicatorjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci, 11.23 — obvestila, 11.30 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — literarna oddaja: Jure Krašovec — Srečanje na Senožetih, ob 60.letnici smrti pesnika Antona Aškerc, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 19. junija: 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 20. junija: 17.30 — torškova reportaža: Milenko Stršek — ob Sotli, 17.45 — domači ansambli.

Sreda, 21. junija: 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — črnska duhovna pesem.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 15.00, 19.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00

PETEK, 16. junija: 8.10 Operna matineja, 9.20 Za prijeto razvedrilo: 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki, za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Matija Kovčič: Uspehi in težave pri usmerjanju kmetij; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.20 Operni koncert; 18.15 »Singlali«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambлом Toneta Zagarja; 20.00 Naj narodi poj; 20.30 Top-pops 13; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

SOBOTA, 17. junija: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 S pihalnim orkestrom RTV Ljubljana; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki, za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Vet. dr. Miha Janč: Najpogostejše bolezni prašičev; 12.40 »Po domače«; 13.30 Priporočajo vam; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Gremo v kino; 18.15 Dobimo se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s fanti treh dolin; 20.00 V soboto zvečer; 22.20 Oddaja za naše izseljenice.

NEDELJA, 18. junija: 4.30—8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za

otroke — Osta Hofmann — Jarmila Ščitnicka: »Pripovedka o starem tramvajus«; 9.05 Koncert iz naših krajev; 10.05 Se pomnite tovariši... Slavko Tiran: Iz prvih upornih dni ljubljanskih gimnazijcev; 10.25 Pesmi borbe in dela; 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.30 Humoreska tega tedna — G. von Reazpri; 15.00 Maghrebinske zgodbe; 15.05 Slovenska zemlja v pesmi in besedi; 16.00 Radijska igra — M. Michalewski: »Trije mušketirji«; 17.05 Nedeljsko športno popoldne; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 »V nedeljo zvečer«; 22.20 Melodije za lahko noč.

PONEDELJEK, 19. junija: 8.10 Glasbena matineja, 9.30 Poletni ringaraja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Jelka Hočevar: Najnevarnejše in trdoživše vrste plevela v Sloveniji; 12.40 Igrajo angleške pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.15 Popevke in pesni ritmi; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s Trilom Jožeta Burnika; 20.00 Stereofonski operni koncert; 22.15 Za ljubitelje jazz

TOREK, 20. junija: 8.10 Operna matineja 9.20 Z orkestrom Henry Mancini; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Milena Lekšan: Sklepi povetovanja sadjarjev v Zalcu; 12.40 Z domačimi godci in pevci; 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Popoldanski simfonični koncert; 18.15 V torku na svidenje! 18.45 S pevko Jožico Svete; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z Instrumentalnim kvintetom Gorenici; 20.00 Prodajalna melodij; 21.30 Koncert lahke glasbe; 22.15 S popevkami po svetu.

SREDA, 21. junija: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Početniški pozdravi; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki, za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Matija Kovčič: Uspehi in težave pri usmerjanju kmetij; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Poletno glasbeno popotovanje; 18.15 Igramo za vas; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana v stereo studiu; 22.15 S festivalov jazz

CETRTEK, 22. junija: 8.10 Glasbena matineja 9.20 Z orkestrom Ronnie Aldrich; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki, za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Janez Božič: Odlike nekaterih topolovih sort v plantažni proizvodnji lesa; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Z ansambлом Mojmirja Sepeta; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.45 Naš podlistek — J. Voulet: Plikasti medvedek; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambлом Francija Puharja; 20.00 Cetrtek večer domačih pesmi in napoved; 21.00 Literarni večer

TV spored

NEDELJA, 18. VI.

9.00 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec (Bgd))
9.40 Pet minut po domače (Ljub)
9.45 Kmetijski razgledi: Preudarno gospodarjenje (Ljub)
10.12 Kmetijska oddaja (Bgd)
10.55 Mozaik (Ljub)
11.00 Otroška matineja: Sebastijan in Mary Morgan, Boj za obstanek (Ljub)
11.50 Mestece Peyton (Ljub)
12.40 TV kadipot (do 13.00) (Ljub)
NEDELJSKO POPOLDNE
18.00 Elizabeta I. barvni film — (Ljub)
19.30 Filmska burleska (Ljub)
19.45 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.30 Zabavna oddaja (Ljub)
21.15 Zabavno glasbena oddaja (Zgb)

21.30 Športni pregled (JRT)
22.00 Poročila (Ljub)
Drugi spored:
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.30 Spored italijanske TV
PONEDELJEK, 19. VI.
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) — (Bgd)
18.00 Risanke (Ljub)
17.45 Lutkovni film (Ljub)
18.15 Obzornik (Ljub)
18.30 Sest srečan z Barkerjem — serijski film (Ljub)
18.55 Mozaik (Ljub)
19.00 Mladi za mlade (Zgb)
19.45 Kratak film (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)

20.35 M. Pfejhar: Romeo in Julija — II. del (Ljub)
22.10 Kulturne diagonale (Ljub)
23.00 Poročila (Ljub)
Drugi spored:
17.35 Poročila (Zgb)
17.40 Lutke (Bgd)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 TV pošta (Zgb)
19.00 Mladi za mlade (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.30 Spored italijanske TV
TOREK, 20. VI.
17.15 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.30) — (Bgd)
17.45 D. Maksimović: Izvolite na razstavo (Ljub)
18.00 Risanke (Ljub)
18.15 Obzornik (Ljub)
18.30 Glasbena oddaja (Ljub)
18.55 Mozaik (Ljub)
19.00 Razvijačič se možgani — 4. del (Ljub)
19.20 Oblikovanje: Poreklo oblikovanja (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.35 Oči brez obraza — francoski film (Ljub)
22.05 Dokumentarna oddaja (Ljub)
22.25 Poročila (Ljub)

Drugi spored:
17.35 Poročila (Zgb)
17.40 Mali svet (Zgb)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Znanost (Bgd)
19.15 Trenutek spoznanja (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Bgd)
20.25 Propagandna oddaja (Bgd)
20.30 Refle, or (Bgd) S S
21.15 Serijski film (Bgd)
22.05 TV dnevnik (Bgd)
SREDA, 21. VI.
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) — (Bgd)
17.40 Sebastijan in Mary Morgan — serijski film (Ljub)

18.05 Obzornik (Ljub)
18.30 Jazz na ekranu: Chris Barber Band — II. del (Ljub)
18.50 Mozaik (Ljub)
18.55 Od filma do filma (Ljub)
19.20 S kamero po svetu: Grenak okus opala (Avstralija) — (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.35 I. Sekulić: Kronika vaškega pokopališča — III. del — (Ljub)
21.20 Ljudje med seboj: Trenutek Slovencev v Italiji (Ljub)
22.00 Ivan Rabuzin — II. oddaja nagrajena na festivalu »Bled 72« (Ljub)
22.25 Poročila (Ljub)

Drugi spored:
17.35 Poročila (Zgb)
17.40 Otroški spored (Zgb)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Sodobniki (Sar)
19.00 Risanke (Bgd)
19.15 Zabavna glasba (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.30 Spored italijanske TV
CETRTEK, 22. VI.
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) — (Bgd)
17.50 Zapoje z nami — otroški spored (Ljub)
18.05 Risanke (Ljub)
18.15 Obzornik (Ljub)
18.30 Boj za obstanek — serijski film (Ljub)

18.55 Mozaik (Ljub)
19.00 Luč znanstvenih spoznanj — oddaja iz cikla Civilizacija (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.30 Cetrtekovi razgledi: S kulturo navkreber (Ljub)
21.00 Bos skozi pekel — japonska nadaljevanka (Ljub)
21.50 Slavni naletniki — ruski film (Ljub)
22.35 Poročila (Ljub)

Drugi spored:
17.35 Poročila (Zgb)
17.40 Otroški spored (Bgd)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Narodna glasba (Bgd)
19.00 Kultura danes (Bgd)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.30 Spored italijanske TV
PETEK, 23. VI.
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) — (Bgd)
17.25 Aprilski tarifari: Trapollo III 33 (Ljub)
18.15 Obzornik (Ljub)
18.30 Glasbena oddaja: Obisk iz Italije (Ljub)
18.45 Cesta in mi: Megla, Večja hitrost, večja nevarnost — (Ljub)
18.55 Ekonomsko izrazoslovje: Kotizacija (Ljub)
19.00 Mestece Peyton (Ljub)

19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.35 Oklahama — ameriški barvni film (Ljub)
22.50 Pokal pevcev — posnetek — (Ljub)
24.00 Poročila (Ljub)
Drugi spored:
17.35 Poročila (Zgb)
17.40 Otroški spored (Bgd)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Poljudno znanstveni film — (Zgb)
19.00 V petek ob 19. uri (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
21.00 Spored italijanske TV

SOBOTA, 24. VI.
16.00 Finalna tekmovalna za jugoslovanski atletski pokal — prenos (Zgb, Ljub)
17.35 Pesni in plesi jugoslovanski narodov (Ljub)
18.05 Obzornik (Ljub)
18.20 Dinsneyev svet (Ljub)
19.10 Mozaik (Ljub)
19.15 Humoristična oddaja (Bgd)
19.45 Kratak film (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.30 Festival vojaških orkestror — prenos (Sar)
21.35 Na poti k zvezdam — barvni oddaja (Ljub)
22.00 Tokmeča — serijski barvni film (Ljub)
22.50 TV kadipot (Ljub)
23.10 Poročila (Ljub)

POSLUŠATE IZ NAJRAJŠE

Čenjem bralci in ljubitelji POP LESTVICE »T«, lepo pozdravljeni.

Tudi v preteklem tednu ste pridno izpopolnjevali svoje diskoteke z najnovejšimi ploščami domačih in tujih pevcev in ansamblov, ki so jih za vas pripravile prodajalne »Radio«, »Elektro« in veleblagovnica »T«.

In tu je še ime izžrebanke:

Ivanka POŠ, Gabrovlje 2, pošta 63210 Slov. Konjice

Tokrat je POP LESTVICA »T« takale:

1. Bor Gostiša	Sneguljčica
2. The fortunes	Storm in a cup
3. Melanie	Brand new key
4. Bee Gees	My world
5. Tomaž Domicelj	Stara mama
6. Vicky Leandros	Après toi
7. Zoran Leković	Snežana
8. Jože Kobler	Dan, ki ga zamenjala je noč
9. Oto Pestner	Ostal sem sam
10. Mladen Kozjak	Bila si daleko

Ime in priimek:

Točen naslov:

Naslov skladbe:

Ploščo kupujem v: Veleblagovnici »T«, »Elektro«, »Radio« (ustrezno obkroži)

Kupone pošljite do srede 21. junija do 12. ure na naslov: »NOVI TEDNIK«, Gregorčičeva ulica 5, Celje.

»TEHNO-MERCATOR« CELJE

SUTJESKA — GRENKO LEPI SPOMINI

O Sutjeski smo veliko slišali, brali, gledali. Toda ob vsem tem si le težko predstavljamo tisto pravo okolje, v katerem se je odvijala ena od najbolj pomembnih bitk v našem jugoslovanskem prostoru. Tega so se zavedali tudi celjski solniki in organizirali z Izletnikom iz Celja v te legendarne kraje strokovno ekskurzijo.

Potovanje na Sutjesko — v Tjentište ni enostavno. Pot iz naših krajev do tja je skoraj 750 kilometrov dolga, ob njem pa so zanimivosti iz preteklosti in polpretekle dobe tako številne, da potrebuješ precej časa — še po ogledu, da urediš vse vtise. Ni treba posebej poudarjati, da so se učitelji ustavili v Banjaluki — v tistem mestu Bosanske krajine, ki je pred kratkim doživela hud potres. Posledice so neverjetne temne in svetle in se odražajo navzven — v gradnjah in navznoter — v spremembi miselnosti, odnosih in delu. Banjaluka je dohitela naš srednjepropski — toliko opevani in vzgledovani čas. Seveda ne v vsem. Tistega starega je še ravno toliko, da je primeren za tamkajšnje okolje. Da bi le še ostalo!

Drugi postanek je bil v legendarnem mestu ob izlivu Plive v Vrbas. Jajce, simbol naše socialistične graditve, legenda iz časov NOB, kraj kjer je neverjetno lepo ohranjeno vse tisto, kar je najpomembnejše tudi za naš sedanji čas. To je treba videti, da se doživi, kar je bilo v tem mestu leta 1943.

V samem Sarajevu —

mestu preteklosti in sedanjosti, je vrsta spomenikov, ob katerih bi lahko postajali in gledali, raziskovali in poslušali ure in ure. Pa kaj, ko ni časa! Preveč hitimo. Pot iz Sarajeva do Sutjeske je v prvem delu izredno slaba. Tega skoraj ne opazimo — toliko lepota je med Romanijo in Jahorino. Tu seveda niso samo lepote, so tudi ljudi, so tudi spomini. Naš spremljevalec — dobro poznani Celjan, Vaso Starović — sedaj upravitelj mladinskega kluba v Celju — nekoc junak Fočanske mladinske brigade, bорец na Sutjeski, človek, ki je z mladimskim žarom doživljal in preživljal vse strahote in junaške — herojske podvige vseh teh ojenjav, je zacej pripovedovati. Pokazal je eno livado, pa drugo; pa cesto in železnico. Povsod so spomini.

Tu smo se mi umaknili, tu so bili boji, tam so stali nemški, italijanski in drugi sovražni oklopniki. Po tej železnici je vozil naš vlak! Veliko vsega je povedal. Poslušalci so vse, kar je pripovedoval Vaso, vsrkavali. Hribi so visoki, razdalje ogromne. Ni bilo hrane. Bukova skorja, trava in podobno zelenje je bilo najbolje, kar so použili. Strahota ob tem spominu se veča. Včasih je kot mora, kot sanje, kot nekaj, kar v resnici nikoli ni bilo. Pa so zmogli. Zmagovali so. V tem je življenje!

Goraže — čisto novo mesto. Starega ni. Vse je bilo požgano, uničeno, pobito. Foča. Tudi novo. Na znane dokumente spominjajo le še spominske plo-

šče, spomenik in izredno lep muzej NOB.

Dolina Sutjeske je podobna dolini Vrat. Obsejana in lepa je bila v svojem zelenju. Prevladuje mir. Reke in jezera v neposredni bližini so polne rib, gozdovi so znani po divjadi. Lahko bi zapisal — pravi raj za turiste. Le kaj bo tisto, smo se spraševali, kar bo spominjalo na legendarne boje, na težke odločitve našega maršala, na vodje, kot so bili Koča Popović, Mijalko Tođorović, pašli heroji Sava Kovačević in še in še. Čudovit spomenik, ki nad vse plastično prikaže v res veličastnem obsegu proboj naših enot skozi tri obroče, boj prsa ob prsa in veliko zmago naših enot, je enkrat. Pa ni samo to. Intimnost groba Save Kovačevića, do katerega smo se povzpeli visoko v hrib, nas je pripeljala ob spominih Vase Starovića za 29 let nazaj. Skoraj doživeli smo usodo naše vojske, ki je tu štela okrog 12.000 mož — od tega preko 4.000 ranjenih, obdanih z osemkrat številnejšim sovražnikom. Urejujejo čudovit muzej. Tu nastaja športno-rekreativni center mladih iz vse Jugoslavije! Izkusnje in mladost, spomini iz preteklosti in delo bodočih generacij se zlivajo. Tradicije, ideali žive naprej. Smo polni vtisov. Vsi vtisi bodo v nas živeli še dolgo. To je potrebno doživeti in prav je, da doživite to tisti, ki bodo izkusnje in občutke teh vrednot ustavljali v naše mlade v šolah, kjer se gradi naš prihodnji rod.

J. ZUPANCIC

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA PODRUŽNICA CELJE

razpisuje

I. PROSTA DELOVNA MESTA

1. za sedež Celje:

**DVEH INŠPEKTORJEV
ENEGA ANALITIKA
TREH KONTROLORJEV
PETIH DELAVCEV s srednjo šolsko izobrazbo in
ENEGA DAKTILOGRAFA**

2. za ekspoziuro Zalec:

**ENEGA KONTROLORJA in
ENEGA DELAVCA s srednjo šolsko izobrazbo**

3. za ekspoziure Laško, Mozirje in Soštanj:

PO ENEGA KONTROLORJA, skupaj 3 kontrolorje

Podružnica razpolaga z enim komfortnim dvosobnim stanovanjem za inšpektorja.

Za delovno mesto inšpektorja je potrebna visoka šolska izobrazba pravne ali ekonomske smeri, za delovno mesto kontrolorja pa višja šolska izobrazba pravne ali ekonomske smeri. Delavci s srednjo šolsko izobrazbo in daktilograf morajo imeti končano štiriletno srednjo ekonomsko šolo ali štiriletno administrativno šolo ali pa gimnazijo.

Prošnjo v rokopisu, življenjepis, zadnje šolsko spričevalo, pri kandidatih za delovna mesta inšpektorjev in kontrolorjev tudi spričevalo o zaključnem izpitu na srednji šoli, je treba poslati naslovu do vključno 30. junija 1972.

II. STIPENDIJE

1. za kandidate, ki se bodo po končanem študiju vključili na delo v sedežu Podružnice v Celju:

ENO za študij na pravni ali ekonomski fakulteti

DVE za študij na višji pravni šoli ali na višji ekonomsko-komercialni šoli in DVE za šolanje na ekonomski srednji šoli, gimnaziji ali srednji administrativni šoli

2. za kandidate, ki imajo stalno prebivališče na območju naših ekspoziur v Laškem, Mozirju, Slov. Konjicah, Smarju pri Jelšah, Soštanju in Zalcu in se bodo po končanem šolanju vključili na delo v teh ekspoziurah:

PO ENA STIPENDIJA za vsako ekspoziuro za študij na višji pravni šoli ali ekonomsko-komercialni šoli, skupaj šest stipendij in
PO ENA STIPENDIJA za vsako ekspoziuro za šolanje na ekonomski srednji šoli, gimnaziji ali srednji administrativni šoli, skupaj šest stipendij

Vlogo, življenjepis in zadnje šolsko spričevalo je treba dostaviti naslovu do 30. junija 1972.

Kozerija

BESEDE IN VZORI

Seminar je bil pri kraju. Predavatelj vneseno gostoli vabljive obete, kako bo vse dobro, kako bo vse prav, kako bo med ljudmi samo zadovoljstvo in toplota, če se bodo držali njegovih besed.

Ploskanje. Dolgotrajno. Predavatelj žari. Organizator seminarja tudi. Vendar enkrat nekaj, kar se je splašalo.

Prislini se slušatelj in stresa roko predavatelju, ko da mu jo hoče odtrgati, da bo imel spominek nanj in ves vročičen zatuje:

«Oh, ko bi bilo res tako, kot ste povedali, tovariš. Ko bi bilo enkrat res tako!»

Dvorana se prazni, predavatelj in organizator ostaneta sama.

— Ste zadovoljni? vpraša predavatelj.

— Seveda. Saj ste videli. Ta aplavz, ta pozornost med vašim predavanjem... zatrjuje organizator.

— Mislite, da bo zdaj manj nepravilnosti v poslovanju podjetij? Menite, da bodo prisotni vplivali na to, da bo delitev bolj pravična, da bomo odpravili enkrat to nesrečno

socialno razlikovanje?

— Mislim, da bodo, po hiti organizator.

— Mislite? Niste prepričani? povzame predavatelj dvignjenih obrvi.

— Ne. Ne mislim, ker bi pomisljal, mislim, da sem prepričan o tem.

— Potem ste bili zadovoljni z mano. Že prav, že prav. Nimam rad, če me kdo hvali... Toda, preidiva na drugo, moram reči, nekoliko vulgarno plat. No, saj veste, k honorarju pač...

— Oh, seveda. Nisem pozabil. Samo vaš žiro račun mi povejte. Upoštevali bomo najvišjo postavko v našem pravilniku, je hitel zatrjevati organizator in držal pripravljene kuli nad papirjem.

— Potem niste bili zadovoljni, potegne glas predavatelj. Poglejte. Nič več napak v poslovanju v občini. Nelikvidnost bo splahnela, socialno razlikovanje pravtako. Nič več prekinitiv del, nič več nespornostim in malodušnosti pri delu. Kaj pravite, koliko je to vredno?

— Ne vem. Res ne vem. Nisem utegnil izračunati, se v zadregi brani organizator in ga začena polago-

ma skrbeti proračun delavske univerze.

— Jaz pa sem. To je vredno milijone. Razumete milijone. Ne razumete me napak. Jaz moram biti v nivoju. Nočem, da bi mi banalne denarne zadeve ogrozile samozavest in moj nivo. Jaz nisem sodeloval pri sestavi vašega pravilnika. Ne vem, kakšen je. Toda jaz imam svojo skromno ceno. Recimo dva nova tisočaka brez odbitkov, in seveda, tudi potni stroški, tu imam potne obračune.

Predavatelj naglo seže v žep, privleče na dan tri lističe. Tri obračune za vožnjo in dnevnice. Suma sumarum tri nove tisočake. Organizatorju je pobralo sapo. Nov tisočak na dan. Poleg rednega mesečnega dohodka.

Predavatelj je sedel v avto in s filmskim nasmehom pomahal gručici na cestnem vogalu, ki je še vedno diskutirala. Zlasti živahno mu je pomahal tisti, ki mu je po predavanju prišel stisniti roko. Bil je to možak, ki dosega sindikalni minimum, tudi tisočaka — vendar na mesec.

—ček.

TRG. PODJETJE

moda

CELJE

Drogerija

moda

NUDIMO VAM OGROMNO IZBIRO
OČAL VSEH DIMENZIJ IN OBLIK
ZA ZAŠČITO VAŠIH OČI!

ZATO V DROGERIJO

25. IN 26. JUNIJA 1972

LICITACIJA**PRI CARINARNICI LJUBLJANA**

Carinarnica Ljubljana bo dne 25. in 26. junija 1972 prodajala motorna vozila in ostalo blago: Avtomobile v nedeljo 25. junija 1972, v prostorih šolskega centra za tisk in papir, Ljubljana, Pokopališka 33, od 8. ure dalje, motorna kolesa in ostalo blago pa 26. junija od 8. ure dalje v prostorih carinarnice, Ljubljana, Smartinska 152 a, soba 13/II.

Ogled vozil in ostalega blaga bo samo v soboto, 24. junija 1972 od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana.

AVTOMOBILI	ZAČETNA CENA DIN
1. osebni avtomobil VW K 70, letnik 1971, zaleten	30.000
2. osebni avtomobil MERCEDES 250 S, letnik 1967, zaleten	30.000
3. osebni avtomobil ALFA ROMEO SUPER, letnik 1971, zaleten	25.000
4. osebni avtomobil OPEL KADETT RALLY, letnik 1969, zaleten	25.000
5. osebni avtomobil VW 411 L, letnik 1968, zaleten	25.000
6. osebni avtomobil VW 411 L, letnik 1969, zaleten	25.000
7. osebni avtomobil RENAULT 10 AUTOMATIC, letnik 1967, nevozen	25.000
8. osebni avtomobil MERCEDES 190 D, letnik 1964, zaleten	22.000
9. osebni avtomobil FIAT 500 L, letnik 1971, nevozen	20.000
10. osebni avtomobil VW KAMIONET, letnik 1965, nevozen	20.000
11. osebni avtomobil CHEVROLET CORVAIR, letnik 1962, nevozen	20.000
12. osebni avtomobil OPEL KADET LS COUPE, letnik 1968, zaleten	18.000
13. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1966, zaleten	18.000
14. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1966, zaleten	16.000
15. osebni avtomobil BMW 2002, letnik 1968, zaleten	15.000
16. osebni avtomobil RENAULT 4 L, letnik 1972, zaleten	15.000
17. osebni avtomobil OPEL KADETT L, letnik 1967/68, zaleten	15.000
18. osebni avtomobil FORD TAUNUS CARAVAN, letnik 1962, nevozen	15.000
19. osebni avtomobil PEUGEOT 404 CARAVAN, letnik 1964, nevozen	15.000
20. osebni avtomobil FIAT 124, letnik 1970, nevozen	15.000
21. osebni avtomobil FIAT 124, letnik 1968, zaleten	15.000
22. osebni avtomobil RENAULT FLORID, letnik 1962, nevozen	15.000
23. osebni avtomobil FORD TAUNUS 17 M, letnik 1970, zaleten	15.000
24. osebni avtomobil FORD TAUNUS 20 M TS, letnik 1970, zaleten	12.000
25. osebni avtomobil MERCEDES 220 S, letnik 1964, zaleten	12.000
26. osebni avtomobil FORD TAUNUS 20 M TS, letnik 1967, zaleten	10.000
27. osebni avtomobil GLAS 1204, letnik 1968, zaleten	10.000
28. osebni avtomobil FORD TAUNUS 15 M, letnik 1970, zaleten	10.000
29. osebni avtomobil OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1962, nevozen	10.000
30. osebni avtomobil FIAT 125, letnik 1968, zaleten	10.000
31. osebni avtomobil LANCIA FLANINIA 2500, letnik 1966, nevozen	9.000
32. tovorni avtomobil MERCEDES BENZ 322 KIPER, letnik 1965, nevozen	80.000
33. osebni avtomobil VW 1500, letnik 1965, zaleten	8.000
34. osebni avtomobil FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	8.000
35. osebni avtomobil FORD CAPRI 1500 GT, letnik 1968, zaleten	8.000
36. osebni avtomobil VW 1200, letnik 1963, nevozen	8.000
37. osebni avtomobil FORD TAUNUS 20 MTS, letnik 1965, zaleten	8.000
38. osebni avtomobil VW KOMBI BUS, letnik 1960, nevozen	8.000
39. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1965, zaleten	8.000
40. osebni avtomobil VW 1200, letnik 1965, zaleten	8.000
41. osebni avtomobil VW 1200, letnik 1960, nevozen	8.000
42. osebni avtomobil FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, zaleten	7.000
43. osebni avtomobil FORD CORSAIR, letnik 1963, nevozen	7.000
44. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1964, nevozen	7.000
45. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1968, zaleten	7.000
46. osebni avtomobil VW CARMAN GHIA 1500, letnik 1962, nevozen	7.000
47. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	6.000
48. osebni avtomobil VW 1200, letnik 1962, nevozen	6.000
49. osebni avtomobil OPEL KAPITAN, letnik 1962, nevozen	6.000
50. osebni avtomobil FORD ZODIAC, letnik 1962, nevozen	6.000
51. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	6.000
52. osebni avtomobil FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	5.000
53. osebni avtomobil FORD TAUNUS 12 M, letnik 1963, nevozen	5.000
54. osebni avtomobil FORD TAUNUS 12 M, letnik 1963, nevozen	5.000
55. osebni avtomobil FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, nevozen	5.000
56. osebni avtomobil VW 1200, letnik 1958, nevozen	5.000
57. osebni avtomobil VW 1200, letnik 1961, nevozen	5.000
58. osebni avtomobil FIAT 1500, letnik 1964, nevozen	5.000
59. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	5.000
60. osebni avtomobil TRABANT, letnik 1968, nevozen	5.000
61. osebni avtomobil V'V 1200, letnik 1958, zaleten	5.000
62. osebni avtomobil CITROEN SPACEK, letnik 1969, nevozen	4.500
63. osebni avtomobil CITROEN ID 19 BREAK, letnik 1962, nevozen	4.500
64. osebni avtomobil FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, nevozen	4.000
65. osebni avtomobil FORD TAUNUS 12 M, letnik 1965, zaleten	4.000
66. osebni avtomobil VW 1200, letnik 1964, zaleten	4.000
67. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	4.000
68. osebni avtomobil MERCEDES 190 D, letnik 1957, nevozen	4.000
69. osebni avtomobil TAUNUS TRANSIT, letnik 1964, zaleten	3.500
70. osebni avtomobil VW 1200, letnik 1961, zaleten	3.000
71. osebni avtomobil OPEL OLIMPIA CARAVAN, letnik 1967, nevozen	3.000
72. osebni avtomobil VW 1200, letnik 1960, nevozen	3.000
73. osebni avtomobil CITROEN 2 C SPACEK, letnik 1967, zaleten	3.000
74. osebni avtomobil OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1963, nevozen	3.000
75. osebni avtomobil PEUGEOT 404, letnik 1962/63, nevozen	3.000
76. osebni avtomobil BMW 700, letnik 1960, nevozen	3.000
77. osebni avtomobil FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, nevozen	2.000
78. osebni avtomobil VW 1200, letnik 1952, nevozen	2.000
79. osebni avtomobil FIAT 1300, letnik 1965/66, zaleten	2.000
80. osebni avtomobil WOLSELEY, letnik 1958, nevozen	1.000

PONOVNO NA LICITACIJI

81. osebni avtomobil MERCEDES 250, letnik 1971, zaleten	42.000
82. osebni avtomobil FORD TRANZIT, letnik 1966, nevozen	30.000
83. osebni avtomobil BUICK SKYLAK, letnik 1964, nevozen	14.000
84. osebni avtomobil VW dostavni furgon, letnik 1963, nevozen	14.000
85. osebni avtomobil MERCEDES 250 SE, letnik 1962, nevozen	14.000
86. osebni avtomobil CITROEN DS 19, letnik 1965, nevozen	8.000
87. osebni avtomobil FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	5.000
88. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	4.500
89. osebni avtomobil FORD TAUNUS 17 M, letnik 1961, zaleten	3.500
90. osebni avtomobil PEUGEOT 403, letnik 1956, nevozen	3.500
91. osebni avtomobil FORD CONSUL CORTINA, letnik 1964, nevozen	3.500
92. osebni avtomobil VW KOMBI BUS, letnik 1960, nevozen	3.000
93. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	3.000
94. osebni avtomobil OPEL KAPITAN, letnik 1959, nevozen	3.000
95. osebni avtomobil FIAT 600, letnik 1958, nevozen	2.300
96. osebni avtomobil BUICK, letnik 1962, zaleten	2.000
97. osebni avtomobil OPEL REKORD, letnik 1958/59, nevozen	2.000
98. osebni avtomobil AUSTIN 1600 CAMBRIDGE, letnik 1962, zaleten	2.000
99. osebni avtomobil OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1962, zaleten	1.800
100. osebni avtomobil OPEL KAPITAN, letnik 1965, nevozen	1.500
101. osebni avtomobil FORD TAUNUS 17 M, letnik 1958, nevozen	1.000
102. osebni avtomobil VW 1500, letnik 1966, nevozen	9.000
103. osebni avtomobil VW 1500 S KARMAN GHIA, letnik 1966, zaleten	8.000
104. osebni avtomobil VW 1200, letnik 1966, brez motorja, nevozen	8.000
105. osebni avtomobil FORD COMBI, letnik 1965, nevozen	8.000
106. osebni avtomobil FIAT 750, letnik 1963, nevozen	7.000

Pravico do udeležbe na licitaciji imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci morajo v dneh, določenih za ogled blaga, tj. v soboto, 24. junija 1972, vplačati 10-odstotno varščino od začetne cene v carinarnici Ljubljana, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo.

V nedeljo, dne 25. junija 1972 ne bomo prejeli več vplačil kavcij, temveč samo v soboto, dne 24. junija 1972.

Vse informacije o licitaciji lahko dobite po telefonu od 19. VI 1972 dalje na številko 316-588 Carinarnica Ljubljana.

Spisek ostalega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu, bo izobesjen na oglasni deski carinarnice Ljubljana.

kaj pričakujemo od letošnje turistične sezone?

TURISTIČNI CENTER NA ROGLI?

VPRAŠANJE O PRIPRAVAH NA LETOŠNJO TURISTIČNO SEZONO SMO ZASTAVILI TUDI OBCINSKI TURISTIČNI ZVEZI V SLOVENSkih KONJICAH. IZ NJENEGA ODGOVORA POVZEMAMO:

Zaradi skromnih prenočitvenih zmogljivosti so priprave na turistično sezono na konjiškem območju drugačne kod drugod. Navzlic temu so prizadevanja v polnem razmahu; letos bolj kot druga leta.

Akcija »očistimo naše okolje« je v polnem teku. V njej sodelujejo učenci vseh petih osemletk, pridružili pa so se jim celo cicibančki iz konjiškega otroškega vrta.

Občinska skupščina je imenovala posebno komisijo za pregled celotnega turističnega območja. Tu di akcija za gojenje cvetic in ureditev okolja stano-

vanjskih hiš in drugih posloj lepo napreduje, prav tako akcija za postavitev košaric za odpadke.

Nadaljevali bodo z restavracijo Zičke kartuzije, ceste na Tatenbahov grad, ki je lani zgrajena v osnovi, dobi letos drobno gramozno prevleko. Izpopolnili bodo osvetlitev gradu.

Vrh tega bodo namestili nove klopi v parkih in na sprehajališčih, po za slugi konjiških košarkarjev bo lepo urejeno tudi igrišče v parku. Pri krajevni skupnosti v Konjicah so že zbrali sredstva za asfaltiranje treh ulic. V Ločah so v teku pripra-

ve za kulturno-turistične prireditve, v Vitanju resno nameravajo urediti zasilno kopalnišče ob koncu spodnjega trga, kolektiv kovaške industrije v Zrečah pa se močno zavzema za graditev turističnega športnega in planinskega središča na Rogli. Petrol pa bo zradil drugo bencinsko črpalko. Morda bodo ta objekt povezali z motelom?

V občini močno pogrešajo hotel, ki bi povezoval mnoge turistične dejavnosti, toda vsi potencialni investitorji se bolj ozirajo na 5 km oddaljeni odcep nove hitre ceste pri Draži vasi.

**FOTOLIK
CELJE**

**ČRNO-BELE
IN BARVNE FILME
VAM STROKOVNO
RAZVIJEMO
IN IZDELAMO
FOTOGRAFIJE**

**V vsak dom
NOVI
TEDNIK**

JUGOBANKA
sedež LJUBLJANA

OBVEŠČA

cenjene stranke, da so ekspoziture Jugobanke pričele poslovati od 1. junija dalje po novem neprekinjenem delovnem času

od 7.00 ure do 19.00 ure,
v sobotah pa od 7.00 do 11.00 ure

CELJE, TITOV TRG 7
(od 15. junija 1972 dalje)
MARIBOR, SVETOZAREVSKA B. B.
LJUBLJANA-ŠIŠKA, CELOVŠKA 106

**VSE NAM ZAUPANE BANČNE POSLE
BOMO OPRAVILI Z VSO
POZORNOSTJO!**

JUGOBANKA — LJUBLJANA

zdravstvo

CREVESNI ZAJEDALCI

Dr. med. LJUBO DOREM

Crevesnih glist je več vrst — pri nas so najbolj razširjene tako imenovane valjaste gliste. Raziskave so pokazale, da dandanes trpita za črevesnimi paraziti dve tretjini človeštva. Crevesni zajedalci ali gliste, kakor jih običajno imenujemo, žive v črevesju svojega gostitelja — človeka. So ena najbolj razširjenih nadlog širokih ljudskih množic, se posebno pri nas. Praviloma jih najdemo pri ljudeh vseh starosti, zato si upravičeno zastavljamo vprašanje, kako naj rešujemo ta socialnomedicinski problem, kako naj spoznamo nosilce črevesnih zajedalcev in kako naj preprečujemo oziroma zdravimo to obolenje.

Gliste se zelo pogosto naselijo v prebavilih človeka. Znamenja glistavosti so nasploh neopredeljena. Pri hujših okužbah prevladujejo bolečine v trebuhu, motnje v prebavi, utrujenost, nemirno spanje in živčna razdražljivost. Crevesne gliste povzročajo v prebavilih človeka težave, ki se izražajo kot preobčutljivost, napadi, podobni padavici ali histeriji, krči, znamenja, podobna vnetjem možganskih oken itd. Kot tujki v telesu lahko gliste povzročijo še vr-

sto drugih težav. Bolnik postane nemiren, razdražen, pogosto celo pobit, izgubi sposobnost za koncentracijo na delovnem mestu, zaradi česar lahko pride do nesreč pri delu.

Nasteli smo nekaj splošnih znakov, ki nam lahko povedo, da so se v prebavilih naselile gliste. Zanimivo pa je to, da večina bolnikov sploh ne ve, da se je okužila z glistami. Zato se pogosto dogaja, da cele družine dolga leta ali celo desetletja gostijo te neprijetne parazite. Se posebno so ogroženi kolektivi, v katerih žive nosilci teh zajedalcev: otroški vrtci, internati, tovarne, šole. Najbolj izpostavljeni glistam so otroci, ki se okužijo pri dnevnih aktivnostih — pri igri, pri sesanju prstov itd.

Do okužbe pride pretežno skozi usta. Nalezljive oblike glist pridejo v usta s hrano, z umazanimi rokami, s pijačo in z drugimi predmeti, ki pridejo v stek z usti. Se zlasti težko je preprečiti okužbo z jajčeci in ličinkami, ki so zaradi čvrste ovojnice zavarovane pred vplivi okolja. Omenjeni obliki najčesteje najdemo v blatu človeka in nekaterih živali.

Civilizirani narodi nasploh mislijo, da živijo ni težko zavarovati pred okužbo s človeškimi fekalijami. Res je, da sodobne sanitarije in odstranjevanje človeških fekalij v precejšnji meri pomagajo pri preprečevanju okužbe s črevesnimi glistami. Kljub temu pa je znana dolga vrsta primerov, ko

so-higienski ukrepi odpo-vedali in je prišlo do množične okužbe. Dejstvo je, da marsikje vrtove še vedno gnojijo s človeškimi fekalijami. Solata je eden najpogostejših virov okužbe, še posebno pri nas.

Poglejmo si nekoliko natančneje dve vrsti črevesnih glist, ki sta v naši državi najbolj razširjeni.

1. Podančica najčesteje napada otroke, ker pa je zelo nalezljiva, se okužba hitro razširi tudi na odrasle v družini. Samica podančice, ki potuje skozi debelo črevo in danko, okrog katere izloca veliko število jajčec (okrog 11.000), povzroča okrog danke srbenje, kar je eden od najpomembnejših simptomov. Če jajčeca z umazanimi rokami ali hrano pridejo v usta drugih članov družine, se okužba naglo razširi. Otroci, ki se igrajo po dvoriščih, imajo pod nohti veliko teh jajčec; s sesanjem prstov in dotikanjem ust se tako vedno znova okužijo. Jajčeca podančice najdemo v hišnem prahu (okužba z dihanjem) po omarah, mizah in oknih, v straniščnih školjkah, v posteljnem perilu. Nasploh jih je največ po spalnicah, tako da je okužbi izpostavljena vsa družina. Iz družine se okužba razširi v otroške vrte, v tovarne, kasarne in druge kolektive. V takih primerih je neobhodno potrebno zdravljenje vse družine oziroma kolektiva.

Najpogostejši znaki okužbe s podančicami so izguba teka, hujšanje, močnejše postelje, nespečnost,

sklepetanje z zobmi, bolečine v trebuhu, slabost, bruhanje in alergične reakcije organizma.

Da bi se obvarovali pred okužbo, si moramo redno umivati roke po opravljanju potrebe in pred jedjo. Med zdravljenjem in še teden dni po njem mora bolnik nositi tesno oprijeto perilo, ki preprečuje, da bi jajčeca podančice prišla v stik z rokami in se tako raznesla. Telesno perilo je treba prekuhati vsak dan, posteljnino, spalne srajce in pižame pa dva — do trikrat na teden.

2. Navadna ali velika glista je prav tako zelo razširjen zajedalec človeškega črevesja. Z njo je okuženih približno 650 milijonov ljudi. Navadna ali velika glista je dolga 15 do 35 centimetrov. Živi v tankem črevesu in se hrani z njegovo vsebino. Samica izleže približno 200 tisoč jajčec na dan; možnost okužbe je zaradi tega zelo velika. Jajčeca se izločijo iz organizma z blatom, se zunaj njega razvijajo v ličinke, pridejo ob ponovni okužbi spet v tanko črevo, prodrejo skozi njegove stene in potujejo po limfnih žilah in venah v jetra, v spodnjo zbiralno veno, v desno srce in v pljučne arterije. Iz pljuč pridejo v usta in od tam nazaj v tanko črevo, kjer se 75 dni razvijajo v odrasle gliste. Ni nujno, da bi bolnik v tej fazi razvoja navadne gliste imel težave. Tisti, ki pa jih vendarle imajo, običajno tožijo o krčih in neopredeljenih bolečinah v želodcu.

poznamo zdravilna zelišča?

RABARBARA — RHEUM OFFICINALE

Rabarbara je pri nas zelo čislana rastlina, ki jo mnoge gospodinjice uporabljajo kot osvežujoč kompot sredi vročih, soparnih poletnih dni ko je še sosedovemu Sultanu težko in bi najraje pobegnili kam za vodo. Rabarbara izhaja iz Azije, od koder se je v začetku naše ere prinesla v naše kraje, kjer se je lepo udomčila. Rastlina spada med ščavnice ter je zanjo značilna debela, močna, zunanaj temno, znotraj pa svetlorumena korenika z mnogimi koreninicami. Iz korenike poganja šop velikih srčastih listov, ki so na dolgih pecljih. Junija, ko rabarbara cveti, požene med listi precej visoko steblo z velikim socvetjem belih oziroma rdečkastih cvetov.

Zdravilna je predvsem korenika in jo prodajajo tudi v lekarnah pod imenom Rhusoma rhei kot blago odvajalno sredstvo. Korenika ima grenek, trpek okus in svojevrsen vonj. Ima precej sluzi, čreslovin, sluzi, razne organske kisline, njihove rudninske soli in antrakinonske spojine, ki imajo odvajalni učinek.

Kot odvajalno sredstvo uporabljamo v prah zdrobljeno posušeno koreniko. Uspešna je njena uporaba pri slabih prebavi in zgagi, pri zaprtju. Ker ne draži je priporočljiva njena uporaba pri otrocih in slabotnih osebah. Korenika pa glede na količino praška deluje dvojno. V večji — ena žlička praška na skodelico vode na dan — deluje kot blago odvajalo. Če pa vzamemo le četrtino te količine ima nasproten učinek, in zapira. Zato predolga uporaba rabarbarine korenike kot odvajalno sredstvo ni priporočljiva, ker pride do stranskega učinka, ki daje nasprotni rezultat od tistega, ki smo ga želeli.

Nadzemni deli rabarbare, kot smo že omenili žgoraj, služijo za pripravo kompota. Vendar pride pri tem v poštev samo steblo, ki ga moramo predhodno olupiti. Listi rabarbare niso uporabni in je zaradi prevelike vsebnosti oksalne kisline škodljiv zdravju. Oksalna kislina tvori v človekovem telesu netopni kalcijev oksalat, ki povzroči hude okvare ledvic.

B. J.

NAGRADNA KRIŽANKA TEHNOMERCATORJA

Tokrat vam je križanko pripravil TEHNOMERCATOR. Slike prikazujejo štiri celjske prodajalne TEHNOMERCATORJA. V eni dobite vso potrebno železnino, v ostalih treh pa elektroinstalacijski ter elektroakustični material.

Nagrade so tele:

1. nagrada: 100 din

ter 5 nagrad po 30 din.

Rešitve pošljite do 24. junija na naslov NOVI TEDNIK, Celje, Gregorčičeva 5, s pripisom nagradna križanka TEHNOMERCATOR.

Prijetno reševanje!

NAGRADNA KRIŽANKA TEHNO-MERCATORJA

The crossword puzzle grid contains the following words and clues:

- Across:** VAŽNO EVILO, MNOŠTVO STRELOV, ŽELEZNA BULA, TISINA, SILOV PISATELJ, OPRAVA, OGULIN, PRISTANISCE, USANKARJI, DEL SLOVENSkih PRIMKOV (SIN), OČE, POUČBA, ANGLEŠKI OTOK, ITALIJA, RIČARDO DAVID, JADRAN OTOK, RIBA Z BRKI, OSLAD, MLADA KRAVICA, PRI-PADNIK ITALOV, VRSNA RACUNA, HITRO HLAPLJIVA TEKOCINA, FOLKLOR. SKUPINA ZABOTIVAN, HRASTOV PLOD, PREDLOG TRINITROTOLUOL, STARE MAME BUSKO ŽIFE, BIMSKA STIRI, JOD VRSNA HRASTA, SEKANJE, TEKOCINA V SRCU IN ŽILAH, GRČIJA, ITALISOVA ORANŽADA.
- Down:** ENOTA DELA VRSNA NARITA, MOSTAR, IGRAL KA LONČAR ZNOJ, MATIJA TOMC RADIJ, FARAD ZVILTA GOZDVA ŽIVAL, KRIL O POSTOPJA, RAVENNA, ZAHODNA SKUPINA STARIH SLOVANCY, KITAJSKA UTEŽNA MERA BROZ, SAHOVSKI IZRAZ NOČNO ZABAVIŠČE, VEGA JURIL KISIK, KOBILICA IVANA ALFRED NOBEL, ŽENSKA KI RIBA FABIJ, SLADEK CVETNI SOK.

mali oglasi

PRODAM

TAKOJ vseljivo hišo z vratom in gozdom v neposredni bližini Celja prodam. Ponudbe pod šifro »Ugoden nakup«.

TOVORNI avto Mercedes kipper 1963 v zelo dobrem stanju, registriran 5 ton prodam. V račun vzamem tudi osebni avto. Ponudbe pod »Mercedesa«.

STANOVANJE prodam. Kolar, Ipavčeva 11 Celje.

KOZOLEC z dvema okni ugodno prodam. Poteko Stefan, Griže 53.

PRODAM odprt VW kombi še v dobrem stanju. Cena 8000 din. Dam tudi na ček. »Tesarstvo« Hrastnik Trnovlje 153, telefon 24-46.

NOV sedež kosilnice BCS šir. 110 cm prodam. Robič Vladimir, Slatina 8 Dobje.

HLADILNIK Himo 80 1 skoraj nov in rabljeno kopalno kad prodam. Srebotnjak, Japljeva 11 Polule Celje.

POLTOVORNI Fiat 615 prodam ali zamenjam za osebni avto, nadalje prodam motorno kolo »Maks« z rezervnimi deli, moped »Tomos« — dvobrzinec in moped štiribrzinec, vse po ugodni ceni. Tržan Franc, Lahomno 40 Laško — zaposlen pri »Bora« Laško

OB CESTI Nova vas — Sentjur prodam takoj vseljivo visokoprtilično hišo. V račun vzamem tudi tovorni avto. Lavrič, Nova vas 5 b, Sentjur.

VW 1200 nov motor, prevoženih 1000 km prodam. Telefon 17-95.

PRASICA 110 kg, kolesa z osmi za lahek voz in kolesa za gumi voz z nabami prodam. Sabec Alojz, Zepina 3, Skofja vas.

SPALNICO in hladilnik Eka prodam za din 1400,00. Ogled Laško, Debro 12.

ELEKTRICNI in plinski štedilnik, zidan štedilnik iz nerjaveče pločevine, pralni stroj, večje kuhinjsko pohištvo z raztegljivo mizo, 6 stolov ultrapas in razno pohištvo zelo dobro ohranjeno prodam Baldasin Aleksander, Veselova 1, Celje.

PRADAM polovico hiše z vratom in garažo v Celju — Jenkova 15. Informacije Mara Artinak, Trbovlje, 1. maja 28.

UGODNO prodam leseno uto 2,10 x 3,30 pleskano zunaj in znotraj primerno za vikend. Draksler Blaž, Vruncova 26, Celje.

PRODAM skoraj nov z volno polnjen divan in raztegljive karnise. Mlakar, Robova 1 (Dečkova) Celje.

PRODAM čoln (Kil bot) po ugodni ceni, lahko se uporabi kot jadralnica, ker so vsi pripomočki za jadrnanje poleg. Rems Janez, Laško — Rimska cesta 4.

STANOVANJE

ODDAM sobo s souporabo kopalnice dvema osebama.

Fartelj Anica Dobojska 36 Celje.

MIRNO, skromno dekletko išče sobo v centru. Ponudbe pod »Solidna«.

MALO stanovanje — prazno iščem proti nagradi, eventualno kupim. Lesjak Juro, Mariborska 184.

MIRNA tričlanska družina išče stanovanje v okolici Celja. Ponudbe pod »Nujno — gotovina«.

ISCEM STANOVANJE za svojo družino za eno leto in pol. Stanarino plačam v naprej. Javiti na naslov: Pungaršek, Ogeče 2 Rimske Toplice.

PRIDNO pošteno dekletko sprejemem kot sostarovalko. Vprašati Kersnikova 11.

DVE dekletki sprejemem v stanovanje. Stilin Gregor, Kovinarska 10.

KUPIM

SIVALNI stroj Bagat — dobro ohranjen kupim. Tkavc Marija, Zg. Hudinja 23. Celje.

SOBO in kuhinjo kupim, lahko tudi staro ali podstrešno stanovanje za adaptacijo. Ponudbe pod »Nujno«.

ZAJEMLJEV

ISCEM moško delovno silo za pomoč pri tesarskih delih, Starost do 40 let, Osebnih dohodki od 1.600 din dalje. Tesarstvo Hrastnik Trnovlje 195 Celje, telefon 24-46.

ISCEM mlajšo upokojenko ali dekletko za varstvo otrok in pomoč v gospodinjstvu. Ponudbe pošljite na naslov Dr. Miša Habinc, Celje Ob železnici 4.

SPREJMEM vajenca in fanta za priučitev. Vodovod — Ul. bratov Kresnikov 34.

ISCEM dobrega mizarja za nekaj dni dela na morju (Polaganje stropne obloge). Svetek, Kersnikova 11.

VAJENCA za slikarsko in plesarsko stroko sprejme Branko Dobrave Celje, Tomšičev trg 16

DVA VAJENCA za kleparsko in vodovodno obrt (hrana in stanovanje pri mojstru) sprejme takoj — Zibret Stanko, Radeče 80 pri Zidanem mostu.

V UK sprejemem vajenka Zensko in moško krojaštvo 52 Celje.

CISTILKO za stopnišče sprejemem. Ponudbe z naslovom pod »Takoje«.

RAZNO

ISCEM upokojenko za skupno gospodinstvo. Nudimo hrano in stanovanje. Prednost ima upokojena gospodinjstva pomočnica. Angela in Anton Feldin, Čmerna gorca 11, Pristava pri Mestinju.

REJCI perutnine pozor! Kvalitetne piščance brojlerske in nesne pasme v starosti 1—14 dni dobite vsak dan

v valilnici Dobrave Zg. Roje 23, Sempeter.

GOSPODINJA sprejme kakršnokoli delo na domu: plastični, okrasni izdelki, ročna dela. Hrušovar Slavka, Sempeter 27 v Sav. dolini.

GRADITELJU, ki mi odstopi stanovanje z odločbo nudim večjo vsoto dolgoročnega posojila. Ponudbe pod šifro »Stanovanje«

ISCEM družabnika, ki bi pod določenimi pogoji prevzel v najem nov avtomatski stroj

za izdelovanje strešne cementne opeke. Ponudbe pod »750 kom na uro«.

OSAMLJENA uslužbenka svojo hišo v Savinjski dolini želi spoznati inteligentnega starega od 50 do 60 let. Ponudbe pod »V« dr.

je lepše. OPOZARJAM vsakogar pred nakupom živine in kmetijskega orodja od Zalokar Ivana mlajšega in Marije roj. Jug, Slatina 6, Dobje pri Planini, ker ni njun last. Zalokar Ivan-starejši

SEDAJ JE ČAS...

za izbiro
kopalnih oblek
in potrebščin
za letovanje

VELEBLAGOVNICA
TKANINA
CELJE

RAZPIS

Ekonomski šolski center
v Celju

bo vpisoval

NOVINCE

od 16. 6. do 26. 6. 1972

Prijave je oddati v tajništvo centra, Vodnikova 10, I. nadst., dnevno od 8. do 12. ure (razen v sobotah). Sprejeli bomo:

- v ekonomsko srednjo šolo 120 učencev,
- v ekonomsko srednjo šolo — turistična smer 30 učencev,
- v upravno-administrativno srednjo šolo 30 učencev.

V vseh šolah traja šolanje 4 leta.

Prednost pri vpisu imajo učenci z boljšim uspehom, za turistično smer pa morajo imeti kandidati še smisel za učenje tujih jezikov in v zaključnem spričevalu odlično ali prav dobro oceno iz tujega jezika.

Ob vpisu je predložiti:

- originalno spričevalo o dovršeni osnovni šoli,
- izpisek iz rojstne matične knjige,
- izpolnjen obrazec 1,20 (DZS) kolkovan z din 2,00.

Seznam sprejetih novincev bo objavljen 30. junija 1972 na razglasni deski centra.

SOLANJE ODRASLIH:

Prijave z vpis v:

- prvi razred ekonomske srednje šole in
- 3. razred upravno-administrativne srednje šole sprejema tajništvo centra do vključno 25. avgusta 1972. Vpisni pogoji so razvidni na oglasni deski centra. Oddelka bomo odprli, če bo prijavljenih zadostno število kandidatov.

RAVNATELJSTVO

GLASBENA ŠOLA V CELJU

NOVE UČENCE BOMO SPREJEMALI
od 22. do 26. junija dnevno ob 10. in 16. uri.

Novinci morajo predhodno izpolniti prijavnico, ki jo dobijo v šolski pisarni.

Na razpolago so prosta mesta za violino, violončelo, kontrabas, klarinet, rog, trobento, pozavno in solopetje.

V pripravnico sprejemamo otroke po končanem I. razredu osnovne šole.

V malo glasbeno šolo bomo sprejemali predšolske otroke v starosti 6 let.

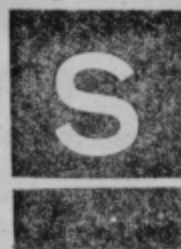
Ravnateljstvo Glasbene šole,
Celje, Slomškov trg 10

ZA VAS
ZA VAŠE GOSTE
ZA VAŠE POSLOVNE
PRIJATELJE

VAŠA VARNOST, VARNOST VAŠEGA PREMOŽENJA:

ZAVAROVALNICA

V prvem delu smo obravnavali za kakšne nevarnosti so zavarovane stanovanjske premoščine kamor spada tudi vsa gospodinjstva mehanizacija. Ker pa so električni gospodinjstveni stroji izpostavljeni še nevarnosti delovanja električnega toka, je zavarovalnica razširila obseg svojega jamčenja še na take poškodbe ali uničenja. Za tako dodatno zavarovanje se je potrebno v pogodbi posebej dogovoriti. Zavarovanje obsega škodo zaradi neposrednega ali direktnega delovanja električnega toka, tokovnega udara, ki nastane pri priključitvi ali izključitvi električnega aparata ali električnega omrežja, kratkega stika, prekomerne jakosti toka, nastajanje električnih lokov, atmosferskih vplivov (statičnih prenapetosti ali indukcija zaradi atmosferskih izpraznitvev) ter prenosa električne energije po elektrovodih kot posledica udara strele.

Zavarovanje ne zajema mehanskih poškodb kot so padec, lom, udarec drugega predmeta, nepravilna uporaba ipd; trajnih vplivov, kemičnih, termičnih ali mehanskih pogojev namestitve, izrabljenosti, starosti, dotrajanosti; škod v jamčevalki uporabljajo energijo iz akumulatorjev ali baterij; škod na aparatih starejših od nem roku, katere je dolžan povrniti prodajalec ali proizvajalec; škod na aparatih starejših od 10 let škod zaradi razleta televizijskih in radijskih žarnic.

Zavarovalni pogoji, ki so sestavni del vsake zavarovalne pogodbe, točno precizirajo kateri deli pri posamezni vrsti aparatov so zavarovani, če so poškodovani po zgoraj naštetih zavarovanih nevarnostih.

Razlet radijskih in televizijskih žarnic je izključen iz zavarovanja. To določilo pa ne velja za katodno cev (ekran), čeravno v strokovni terminologiji velja za žarnico oziroma elektronko. Izključitev velja tudi za kanalne preklopničke in vse vrste potenciometrov.

Pri superavtomatskem pralnem stroju zavarovanje proti nevarnosti učinkovanja električnega toka krije ne le škode na glavnem pogonskem motorju, pač pa tudi škode na motorju črpalke in mikromotorju programatorja v kolikor je ta zamenljiv in ni neločljiv od programatorja. Nadalje velja, da je krita škoda na vseh mikrostikalnih strojih. Soudelciška sklenitev za vsak posamezni primer znaša din 50,00.

Kot že rečeno velja dodatno zavarovanje aparatov pri stanovanjskem zavarovanju le za škode zaradi učinkovanja toka, zavarovalnica pa goji tudi strojelomno zavarovanje strojev in aparatov, ki je popolnejše in seveda temu primerno dražje. Višina letne premije za stanovanjsko zavarovanje je odvisna od velikosti stanovanja. Vrednost stanovanjskih premoščin ne vpliva na višino premije. Velikost stanovanja se šteje po prostori oziroma sobah. Kuhinja, kopalnica, predsoba ter vse ostale pritlikline se ne štejejo. Sobe do 10 m² pa za eno sobo. Podnajemniki morajo imeti svoje stanovanjsko zavarovanje. Če živi v enem stanovanju dvoje ali več družin, mora vsaka skleniti svoje zavarovanje.

Vsi stanovanjski predmeti, vključno gospodinjstveni aparati, so zavarovani za dejansko vrednost. Dejanska vrednost se ugotovi tako, da se upošteva nabavna cena nove stvari na dan škode, zmanjšana za znesek obrabe zaradi starosti in ekonomske zastarelosti. Stopnje amortizacije so pri stanovanjskih premoščinah zelo različne; prav gotovo pa najvišje pri električnih aparatih, pri katerih se z ozirom na pogostnost uporabe hitro zmanjšuje njihova življenjska doba. Aparati,

ki so presegli polovico svoje normalne življenjske dobe zato ne priporočamo v zavarovanje.

Tabela enoletne premije

Velikost stanovanja	ZAVAROVANE NEVARNOSTI				skupaj
	požar, strela, eksplozija, požar, toča, vlomsko tatv. razbitje stekla, potres, odgovornost	uškodod na avtomobila	učinkovanje električnega toka za pralni stroj	TV	
	1	2	3	4	
enosobno	22,40	8,00	32,00	80,00	142,40
enoinpolsobno	27,20	9,60	32,00	80,00	148,80
dvosobno	36,80	11,20	32,00	80,00	160,00
dvoinpolsobno	43,20	16,00	32,00	80,00	171,20
triosobno					
in triinpolsobno	52,80	19,20	32,00	80,00	184,00
štirisobno					
in štiriinpolsobno	70,40	24,00	32,00	80,00	206,40
petosobno in					
petinpolsobno	86,40	28,80	32,00	80,00	227,20
šest in večsobno stanovanje	115,20	32,00	32,00	80,00	259,20

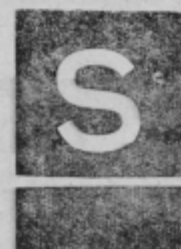
Če se dogovori 5 ali 10-letno zavarovanje, se na letno premijo odobri 5 oz. 10 odst. popusta. Zavarovanje pa se v teku 5 ali 10 let lahko spreminja glede na potrebo po razširitvi ali zoženju zavarovanja. Lastnik stanovanja lahko izbira načine zavarovanja pod 1. do 4. tabele. Za sklenitev zavarovanja pod 2. do 4. pa je pogoj, da se zavaruje tudi L. Tako so možne kombinacije: 1 do 4, 1 in 2, 1 in 3, nadalje 1,2, in 3 ter 1, 3, 4.

Stanovanjsko zavarovanje velja le za stalno nastanjena stanovanja. Premičnine v weekendih se zavaruje po posebnem načinu za požar in vlomsko tatvino.

Za sklenitev stanovanjskega zavarovanja se obrnite na naše zavarovalne zastopnike ali poslovno enoto telef. 23.45.

VAŠE ZAUPANJE, NAŠA SKRB

ZAVAROVALNICA SAVA

KERAMICNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE — KERAMICNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravi. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka. S tem že sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z nagradami LIBELE in KERAMICNE INDUSTRIJE LIBOJE bodo nagrajeni le tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in bralke v novi NT igri.

In še posebne nagrade za nove naročnike. Za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru, pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej čez 500 nagrad Libele in Keramične industrije Liboje za nove naročnike in bralce.

In še 300 knjižnih nagrad NT.

Danes so naši izžrebanci prvič deležni nagrad Keramične industrije Liboje. Sprememba pri nagradah, sprememba tudi v igri. Pr zadnjem žrebanju se je spet zgodilo, da ma trikrat izžrebana. Ker se je tudi med dosta bila udeleženca naše igre dvakrat oziroma sedanjim žrebanju več imen ponavljalo, nekateri imajo pač več sreče, smo se v uredništvu odločili za malo spremembo v igri. Odslej ne bo mogel nihče prejeti več kot ene nagrade v istem žrebanju. In če je bil v tem toku izžreban, potem je lahko spet izžreban čez štirinajst dni. Vsaj en teden odmora. Seveda pa lahko vsak pošlje kolikor kuponov hoče. Mislimo, da bomo s to spremembo pravičneje lahko razdelili nagrade Libele in Keramične industrije.

Izdelki Keramične industrije Liboje prejmejo:

- Emi Rajtmajer, Starihova 2, Celje
- Tina Eileter Bežigrad 14, Ljubljana
- Oiga Kalum Vrhe 43, Trharje
- Dragica Senk, Ulica XIV. divizije, Celje
- Emi Rajtmajer, Starihova 2, Celje
- Ana Marš, Rogatec
- Oiga Delpin Podkraj 81, Hrastnik
- Rezka Selekter, Hallerschlostr. 21-8010 Graz

Stoletno pratiko prejmejo:

- Miran Johan, Podgrad 49, Sentjur
- Vera Kamenik, Ljubljanska 33, Celje
- Marija Seško, Petrovče
- Marta Drugodič, Na otoku 13, Celje
- Zoran Bežaj, Na otoku 8, Celje

Konvektorsko peč je dobil: Ivan Kržec, Stara ul. 2, Koper

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

In kateri sestavki so vam bili najbolj všeč? Odločili ste se za tele: Zmagovalec Oto, Milni in mlinarji. Brajče so ga naredile zumitelja. Njihovo življenje je materinstvo, sedem sokolov Milana Gorjanca, Dobrodošli ned prijatelj, Mladost pod Bohorjem itd.

Naše novo vprašanje je spet lahko:

Predlagajte o čem bi moral pisati Novi tednik iz vašega kraja!

Izžrebanci, dobimo se v uredništvu 19. junija 1972 ob 17 uri. Do ponedeljka tudi prikupujemo vaše kupone.

KUPON

19

Odgovor:

Ime in priimek:

Točen naslov:

Izdelki KERAMICNE INDUSTRIJE — Liboje so v številnih izvedbah tako pestri, da najdejo primerno mesto v vsakem stanovanju. Uporabni so v kuhinji — dekorativni v ostalih prostorih.

S KAVNIM SERVISOM za turško kavo bo vsaka gospodinja gostom nehoti izrazila, naj se počutijo sproščene.

Priročnost in dekorativnost te posode sta odlični, ki naj navdušita vsako gospodinjstvo.

Industrijska prodajalna KERAMICNE INDUSTRIJE LIBOJE je odprta ob delavnikih od 8. do 18. ure, tudi ob sobotah.

NAROČILNICA

IME

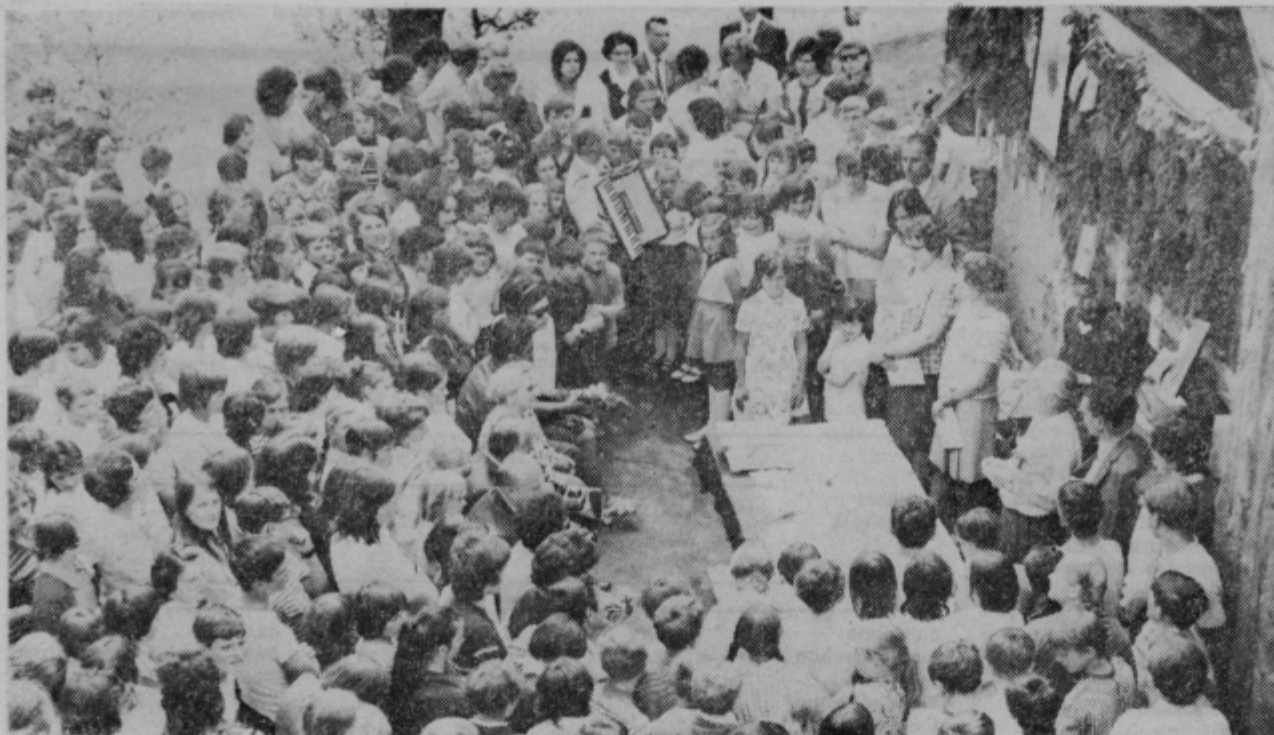
PRIMEK

TOČEN NASLOV

POSTA

S to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem da bom redno plačeval(a) naročnino

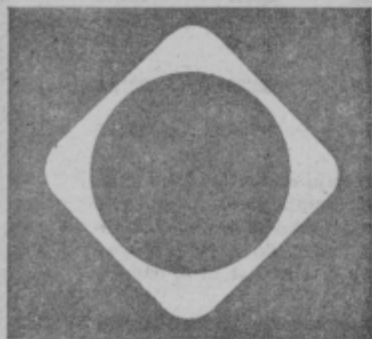
Podpis

NA DOMU PESNIKA AŠKERCA

Dvorišče med poslopji na domu pesnika Antona Aškerc je bilo minulo soboto premajhno za vse, ki so se zbrali na Senožetih nad Rimskimi Toplicami k proslavi 60. obletnice smrti pesnika balad in romanc. Okoli dvesto učencev iz osemletk iz Rimskih Toplic, Laškega in Radeč je tu dobilo zaslužene bralne značke Antona Aškerc, navdušeni so bili gostje iz Srbije, ki so se priložnosti, da so obiskali dom njim dobro znanega umetnika, nad vse veselili. Bili pa so na Aškerčeviji tudi člani slavističnega društva, vse skupaj pa je pod gostoljubno streho sprejel lastnik domačije, pesnikov nečak s svojo družino. Poročilo o poteku slovenosti objavljamo v tej številki na notranjih straneh.

Foto: J. Kr.

EXPORT KOVINOTEHNA IMPORT

za vaš dopust — camping — vikend
blagovnica IDEAL na Mariborski c. 7

- plinski kuhalniki
- plinske bombe — 3 kg
- steklenice 200—400 gr
- komplet roštilj
- hladilne torbe
- posode termos
- tranzistorski kasetni magnetofoni

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

GOSPODAR GA JE NAREDIL

Peter Drolc je bil prava slovenska grča. Imel je še devet bratov in vsi so služili cesarju Francu Jožefu. Tako je dobila njihova mati Micka denarno nagrado od samega cesarja, ker mu je dala deset sinov pod zastavo. Fantje pa niso bili samo dobri vojaki, temveč so znali narediti še marsikaj drugega.

Tako je Peter naredil tudi mlin in žago ob Bolski. Oba še danes stojita na levem bregu Bolske med Ločico in Vranskim. To je bilo okoli leta 1910. Peter je vse sam naredil, tudi zidarska dela. Njegov brat Tinče, ki je slovel daleč naokoli kot odlični kovač, pa je napravil vsa kovaška dela. Sploh pa je vseh deset bratov slovelo kot dobri delavci, vsi po vrsti pa so bili »tauzentkunstlerji«, popolni samouki. Franc si je pri žagi, ki je tik pri mlinu, nabiral na deške listine, ki že leta 1932. izpričuje, da ima večje roke za razna opravila.

1920. leta se je Petru rodil sin Vinko. Ta je kasneje gospodaril vsa leta do svoje tragične smrti, ko se je ponesrečil s sinom v prometni nesreči. Danes z vsem upravlja njegova žena Ivanka, ki pa jo ljudje, ki se ustavljajo v Ločici pri Vranskem, bolj poznajo kot gostilničarko, saj marsikdo rad zavije k njej na sveže postrežje. Toda pri hiši so imeli še nekaj drugega. Namreč, izdelovali so tudi olje in izpod preše je ostajal tudi »trda« ali bučni kamen, ki je bil za otroke posebna poslastica,

nekaj takega, kar je v današnjem času žvečilni gumi.

Gostilničarka Ivanka je z nasmehom pripovedovala, kako so ga pri hiši vedno biksali. Posebno se spominja Blažičkovega ata, ki je prišel v mlin s košem. Medtem ko mu je mlinar Vinko pripravljala moko, so Blažičkov ata šli v kuhinjo na razgovor. Toda včasih mu je mlinar, če je bil dobre volje in pripravljen na špas, dal v koš namesto moke kamenje in ata so nosili težo, da je bilo joj.

Toda ni bil mlinar vedno tisti, ki se je smejal na račun drugih. Našel se je kakšen kampilc, ki je znal tudi njega ugnati v rog. Tako sta nekega dne prišla na žago Lončarjev Rado in Košeninov Boris. Pod žago je bila klet in v kleti prečudovito vabljive in dišeče domače klobase, seveda Vinkove. In vrata so bila odprta, pa je Rado vzel iz kleti dva para klobas in še tretjega. Dva je dal Vinku, naj mu jih skuha, potem pa mu je dal še tretji par rekoč, ker je mlinar Vinko fejest možakar, pa naj bo še za njega tisti par. Ni treba

posebej poudarjati, da ni dolgo trajalo, ko so si zadovoljno obrisali mastne brade od domače dobrote, le Vinko je živel v veri, da je bil pogoščen od Rada in Borisa. No, smeha ni manjkalo, ko je spoznal, da je jedej svoje klobase in upam, da mu potem, ko je zvedel za to kruto dejstvo, ni okus ogrenčil slastnost te svinjske dobrote.

Pa ti pride k hiši Slatinškova Hela, bila je še deklica, da vpraša Vinka, če ima kaj »trdga«. Misli-la je na bučni kamen. Pa

ji Vinko modro odvrne, naj se oglasi čez kakih deset let, pa se bosta potem zmenila, kot je treba, kar se »trdga« tiče. Verjetno

se je Vinko teh potegavščin naučil od očeta Petra. Tudi njega so otroci nadlegovali za »trdga«, pa si je včasih moral zmi-

Soferska mamica

France pred mlinom

sliti kakšno ukano, da jih je malo unesel. Tako je nekoč Strnišnikovi Mariji dal v škrnicelj poleg »trdga« tudi velikega pisanega močerada. V dobri veri, da bo doma sesljala bučni kamen, potegne med njim tudi močerada, ki pa je ni kdove kako vzpodbudil, da bi se kamna lotila. Toda bila je prebrisana, pa ni takoj izdala te ukane. Leta so tekla in ko je malo odrasla, toliko, da je šla v gostilno, je tam našla tudi »strica« Petra. Med navadnim vsakdanjim pogovorom mu je naročila pri šanku dva deci. Ker ni imel rojstnega dneva in ne kakšnega drugega praznika, se mu je le čudno zdelo, zakaj taka širokogrudnost mladenke. Pa mu je zabrusila v brk, da naj pi-je na zdravje tistega močerada, ki ji ga je tako lepo podtaknil v vrečko. In ga je spil!

Tako je mineval čas, mlinska kolesa so mlela, žaga je pela. Med vojno je bil Vinko v partizanih, o težkih časih pa ne bom pisal. So bili povsod preboleči. Po vojni se je mlin zelo dobro obnesel, saj je bilo pšenice in koruze veliko, pa so pri hiši mleli. Toda čas je naredil svoje in kakor je nekaterim pomagal, da se razvijejo, tako je druge prisilil, da se umaknejo in utihnejo. Tako tudi Drolčev mlin. Ko sem prišel do jeza, čez katerega se je besno zlivala narasla Bolska, sem srečal pred mlinom Franca, Vinkovega brata. »Ravno danes smo mu sneli turbino,« je dejal in mi razkazal mlin, ki pa je bil od zadnjega neurja še ves v znaku poplave, ki je gospodarila v njem.

Za spomin bo ostala slika, pa mnogo, mnogo veselih in žalostnih dni.